

NOVI TADNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

POZDRAV SEJMU

Jutri dopoldne bodo odprti šestemu sejmu obrti in zlatarski razstavi. Celje je tako na pragu svoje največje tradicionalne gospodarske prireditve, ki vsebuje zlasti pa od letos, dobi pravi celjski pečat. In prav zato morda ni daleč tisto, ko jo bomo imenovali celjski sejem.

Na področjih, ki so nam bližje na voljo, lahko zapišemo, da gre tokrat za največji sejem. To velja predvsem za razstavo razstavljalcev. Okoli 100 jih bo vsega skupaj, med temi več kot 50 iz drugih držav. Veliko mednarodno, ki ne rečemo svetovno obsej, bo imela zlasti zlatarska razstava. Mesto ob Savici si tudi s to prireditvijo ne bolj utira pot med tiste, ki na svetu v zlatarstvu nekih pomenitvo.

Celjski sejem obrti je predstavljal vzorčni sejem. In prav je tako, da je druga plat pomenjena v ocajje. Tako veliki bolj prihaja do veljave obrtniška dejavnost, sposobnost posameznih mojstrov in njihovih kolektivov. Tu so razstave, ki jim odpirajo pot v svet. In mnogi so se prav po razstavi tega sejma uveljavili doma in v tujini. Možnosti so izredne in mnogi jih s pridom izkoriščajo. Tudi komercialnost je tista, ki je več kot značilna za celjski sejem.

Pogodbe, ki jih bodo sklepali te dni, pomenijo za mnoge velik del proizvodnega procesa.

Toda pri vsem tem ne gre samo za komercialno, za predstavitev obrti kot celote, marveč še za nekaj več. Sejem je tudi priložnost, ki sama po sebi odpira boleče rane tega dela terciarnega sektorja gospodarstva. Tako bo tudi letos. Obrt zaostaja v splošnem gospodarskem razvoju. Samo danes bi obrt na širšem celjskem območju potrebovala okoli 4500 novih delavcev. Ni jih. Tudi vajencev je čedalje manj. Boleča je opremljenost delavnic. Pečeči so še drugi problemi. Sejem jih odpira in nanje opozarja.

Posebnost letošnjega celjskega sejma je tudi v velikem številu tako imenovanih spremljajočih prireditev. Več kot 50 jih bo. Po vsebini bodo zelo raznovrstne. Od strokovnih, komercialnih, do kulturnih in zabavnih. Hvaležna je ugotovitev, da se je v sejemski prireditvi vključilo slovensko ljudsko gledališče. Kar dve premieri bosta v tem času! Led je prebit. Prav lepa bo udeležba turističnih in gostinskih delavcev in ne nazadnje tistih, ki skrbijo za družabnost. Zanimanje za to prireditev je letos prešlo ozke obrtniške

meje. Sejem je postal celjski, last širšega kroga.

Sejem pa v vsej svoji šestletni zgodovini odpira še eno vprašanje, ki je v zadnjem času dobilo konkretnije oblike in vidike. Gre za nove prostore, za takšne prostore (pokrite), s pomočjo katerih se bo Celje tudi uvrstil med prava sejemska mesta. Zdaj caplja na njihovem robu. Kot vse kaže — ne več dolgo. Na vidiku je graditev prvih objektov v okviru turističnega in rekreativnega središča pod Golovcem. Največji optimisti pravijo, da bo drugo leto že drugače. Da bi se le ne motili. Doslej so se namreč že velikokrat in ne samo optimisti. Tudi drugi.

Novi prostori pa odpirajo možnosti še za druge takšne in podobne gospodarske prireditve. Svoj prostor pod to streho bodo dobili tudi drugi. Kandidatov in interesentov je veliko. Celje je tako v resnici na pragu novega razvoja, na pragu pravega sejemskega mesta.

Šesti sejem obrti in sedma zlatarska razstava v Celju bosta od 28. septembra do 7. oktobra. Obiskovalcem te prireditve iskrena dobrodošlica, sejmu in zlatarski razstavi pa kar največji uspeh.

M. BOZIC

IZ VSEBINE:

deroča ujma — delavska kontrola za okroglo mizo — kakšna naj bo davčna politika — velike težave žalskega zdravstva — na poti v gledališče — poplave na celjskem območju — s kuponom »T« po švici — izraz treznosti v problematiki alkoholizma — nagradna križanka — med štirimi očmi — telesno-kulturne skupnosti: v izdelavi je statut — vrsta zanimivih reportaž o delu gospodarskih organizacij — vse o sejmu obrti

STOP! Kako simbolično dejanje, ki se je v torek pojavljalo na številnih cestnih odsekih na širnem celjskem območju, kajti reke so neusmiljeno prestopile bregove. Ne samo pri mostu v Kasazah, temveč marsikje je bilo potrebno zapreti promet, kajti vodna ujma je neusmiljeno divjala. Divjala je neusmiljeno, kot opomin na obletnico, kot svarilo in opozorilo. Kaj bi bilo s Celjem, da ni bila zgrajena regulacija... Katastrofa.

Foto: BERNI STRMČNIK

CELJE

RAZSTAVA O UKRADENIH OTROCIH

Na 1. osnovni šoli v Celju bo v petek, 28. septembra odprta zanimiva razstava o ukradenih otrocih. To bo stalna spominna razstava, ki bo prikazovala zbiranje, življenje in krpljenje otrok zavednih družin iz vseh slovenskih pokrajin. V letih od 1942 do leta 1945 je bila nekdanja OKOLNKA SOLA v Celju zbiralni center za vse otroke, ki so jih Nemci ukradli materam in jih potem odpeljali v nemška taborišča. Nekaj se jih je vrnilo, veliko pa jih je ostalo ali pa pomrlo v tujini.

OBSODBA

Odborniki celjske občinske skupščine so na svoji seji, v petek, 21. t. m., sprejeli besedilo protestnega pisma, ki so ga poslali republiški skupščini, republiškemu izvršnemu svetu in republiški konferenci SZDL. V njem ostro obsodijo teroristična dejanja neofašističnih elementov na Koroškem in ugotavljajo, da ne gre samo za ogrožanje varnosti življenja pripadnikov naše narodnostne skupnosti, marveč tudi za netenje in hujskanje k mednarodnim zapeljivcem in k slabšanju odnosov med sicer prijateljskima sosednjima državama.

Zato so odborniki celjske občinske skupščine zahtevali resne ukrepe proti fašistični klikki na Koroškem, dosledno izvajanje avstrijske državne pogodbe ter mirno sožitje med slovensko in nemško govorečim prebivalstvom na Koroškem. Vrh tega so zahtevali povračilo za škodo, ki je nastala ob razstrelitvi spomenika na Rožcu.

z urednikove mize

Priznati moram, tudi mi se počutimo praznično v redakciji. Ne zaradi sejma. Pač pa zato, ker smo vam pripravili kar 40 strani debel NT. V prvem delu boste našli že ustaljene rubrike. Drugo polovico NT pa smo namenili za sporočila delovnih kolektivov ob letošnjem obrtnem sejmu. Zato ne pozabite prebrati reportaž, zapisov in intervjujev o življenju delovnih skupnosti na celjskem območju.

Prišel je toliko pričakovani dan. Nagradna igra NT v sodelovanju z Gorenjem in še nekaterimi delovnimi organizacijami. Sodelujejo Garant Polzela in LJK Savinja, pa EMO, Libela, CGP Delo, TT Prebold, Kovaška industrija Zreče, Tovarna nogavic Polzela in celjska Zlatarna. Nagrad bo za čez deset starih milijonov. 700 po številu. Igrajte z nami. No, danes še ne začnemo. Danes vas šele vabimo k sodelovanju.

V Radiu Celje smo v zadnjih dneh mnogo obveščali o vodni stihiji. Danes si lahko o tem nekaj več preberete v NT.

VAS UREDNIK

shop
ZAMLADE
MLADO

VELEBLAGOVNICA T

Problematika alkoholizma

IZRAZ TREZNOSTI

Naše poročilo o plenarnem sestanku KLUBOV ZDRAV. SLOVENIJE, ki je bil predvedeno soboto v Celju, pomeni optimizem, kajti ljudje, ki se je zbrala v dvorani Narodnega doma, govori temu v prid. Da vremenoma jasne, zagotavlja prisotnost predstavnikov družbeno političnih organizacij ter delovnih kolektivov.

Pokrovitelj plenarnega sestanka ing. Dušan Burnik je v pozdravnem govoru izrazil zadovoljstvo zlasti nad tem, da se je v tej dvorani zbralo veliko ljudi (bilo jih je nad 200), ki so našli pot v trezno življenje.

Uvodne besede in kritične

misli o življenju, delu in borbah za uveljavitev, je podal predsednik združenja KZA SRS, dr. Janez Rugej. Danes je na slovenskem ozemlju že 90 klubov zdravljenih alkoholikov, pa se njihovo število še ni ustavilo. Ker so v zadnjem času ugotovili, da je vloga klubov najbolj uspešna v delovnih organizacijah, je bilo razvoju teh oblik posvečenih največ besedi. Da se pri tem srečujejo z nepoučenostjo in indiferentnim odnosom, ni potrebno posebej poudarjati. Da pa je uspeh tu, če delovna organizacija najde razumevanje, pa potrjujejo uspehi v štorski Železarni, ki daje svojemu klubu vedno večji pomen. Razumevanje generalnega direktorja

in socialne službe je v njihovem kolektivu rodilo presežne rezultate. In če pomislimo, da je v Sloveniji 80.000 alkoholikov in po trije prizadeti člani v družini, potem vemo, kakšno zlo se skriva za pojavom alkoholizma, ki je v Sloveniji po letu 1950 v porastu. Za vse te bolnike, pa je na razpolago v Sloveniji samo 200 postelj.

Problematika, ki se je zgrijala v soboto dopoldne pred 500 ozdravljenimi ljudmi je bila večinoma znana. Tuja in zato toliko bolj žgoča pa je bila za vse one obiskovalce, ki so prvič prisostvovali plenarnemu sestanku KLUBOV ZDRAV. SLOVENIJE, ki so se z entuziazmom redkih zdravnikov in

ostalnih terapevtov iz vse Slovenije, ki že nekaj let trobi v rog nerazumevanja in opozarjajo na obliko moralnega propada neke družbe. Svočili pa so se tudi s pozornostjo, ko so 200 ozdravljenim alkoholikom iz vse Slovenije pripeli nageljne za eno ali večletno abstinenco.

Obogatitvi plenarnega sestanka je prispeval kulturni program, ki sta ga pripravili kulturna skupina Matičnega kluba zdravljenih alkoholikov pri Centru za zdravljenje in preventivo alkoholizma v Škofljici in člani kluba KZA Železar Štore.

Javno priznanje in zahvalo je dobil tudi Nevropsihiatrični oddelek iz Vojnika.

ZDENKA STOPAR

KONJIŠKI DROBIŽ

Več skupin pripadnikov partizanske enote konjiške občine je imelo sredi septembra štiridnevne vaje in usposabljanje na Rogli na Pohorju. Razen svojega, po programu določenega dela in nalog so pomagali še pri urejanju prostora ob smučarski vlečnici, ki bo dolga nad 600 metrov ter bo sestavni del bodočega turistično-rekreacijskega središča na tem pohorskem vrhu. Tako so tudi člani te enote pripomogli, da bodo nekateri objekti predani svojemu namenu že letošnjo jesen. Kot je znano, je bila v poletnih mesecih preurejena planinska koča na Rogli, ki lahko sedaj sprejme istočasno blizu 100 ljudi, v njej pa je že urejenih kakih 20 ležišč.

Na prvem sestanku aktiva direktorjev pri občinskem komiteju ZKS v Sl. Konjicah po poletnih počitnicah so med drugim govorili tudi o uresničevanju ustavnih dopolnil v delovnih organizacijah na območju konjiške komune. Ugotovili so, da akcija prepočasi poteka, zlasti v manjših podjetjih in zavodih. Samoupravni sporazum o ustanovitvi temeljnih organizacij združenega dela so doslej podpisali le v lesno-industrijskem podjetju »LIP« Slov. Konjice, v industrijskem kombinatu »KONUS« pa bo pripravljen do konca oktobra.

Med osnovnimi težavami, ki se pojavljajo na tem področju, je vsekakor pomanjkanje ustreznih, strokovno usposobljenih delavcev, posebej še v manjših delovnih organizacijah. Tu sem spadajo ekonomisti, pravniki in strokovnjaki podobnih profilov, ki jih je v občini razmeroma zelo malo. Zato so predlagali, da bi kazalo oblikovati manjše skupine takih delavcev, ki bi podjetjem vendarle lahko nudili primerno pomoč. Hkrati pa so se dogovorili, da bodo naloge pospešili in pripravili osnutke samoupravnih aktov do konca oktobra. Časa za tovrstno akcijo pa je razmeroma malo, saj morajo biti naloge na tem področju po veljavnih zakonskih predpisih opravljene do zadnjega decembra 1973.

Medtem, ko je bodoča večja vlečnica na Rogli na Pohorju primerna le za bolj usposobljene smučarje, dejavniki pri urejanju tega turistično-rekreacijskega središča že razmišljajo o tem, kako bi pomagali tudi mladini, zlasti šolarjem, ki si prav tako želijo tovrstnega športa. Člani aktiva direktorjev pri občinskem komiteju ZK v Slov. Konjicah so na sestanku, ki so ga pripravili na Rogli, predlagali, da bi potrebna sredstva v znesku od 120.000.— do 150.000.— dinarjev zbrali iz prispevkov delovnih in političnih organizacij. Pripravili so tudi primerne zneske, o katerih bodo dokončno sklepali samoupravni organi na sejah proti koncu septembra ali v začetku oktobra. Hkrati so še zadolžili kovaško industrijo Zreče, ki ima pri tem največ izkušenj, da nabavi potrebno opremo in poskrbi za njeno montažo. Tako bo omogočeno, da bi lahko mladi smučarji in šolarji vlečnico v dolžini blizu 200 metrov uporabljali že to zimo.

Gozdarstvo

KOLIKO BO TOZD

Člani osnovne organizacije kmetov in izvršnega odbora osnovne sindikalne organizacije Gozdnega obseja v Slov. Konjicah so na razširjeni skupni sestanku namenili razpravi o neposrednem izvajanju ustavnih dopolnil ter veljavnih zakonih predpisov o ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela. Na sestanku so prišli tudi predstavniki podnega gospodarstva iz Celja in občinskih vodstev družbeno-političnih organizacij.

temeljnih organizacij združenega dela, in sicer eno za

družbeni, drugo pa za privatni sektor. Ta je bila nespre-

jemljiva že zategadelj, ker gre za dokaj veliko območje in samoupravljanje ne bi bilo učinkovito.

Aranžerjem **TKANINE**

ODLIČJE!

Med letošnjimi prireditvami pod okriljem sejma obrti je bilo tudi tekmovanje izložbenih aranžerjev. Skromno število udeležencev tega več ali manj tradicionalnega tekmovanja zasluži vse priznanje. Vsaj nekateri se niso izneverili pobudi. Ne hoté pa so pojavi vprašanje, kje so bili drugi? Če že lepe nagrade niso bile dovolj mikavne za posebno delo, bi morala biti vsaj zavest, da s primerno urejenimi izložbami prispevajo k prijetnemu razpoloženju, tista gonilna sila, ki bi jih spodbudila k sodelovanju. Udeležba na tekmovanju je bila izključno celjska. Povsem pa so zatajili kolektivi, ki sicer v mestu ob Savinji delajo in tu ustvarjajo takšen ali drugačen dohodek. Sicer pa niso izostali samo sedaj, tudi drugače jih celjske akcije bolj malo zanimajo. Seveda tega ne gre posploševati, kajti izjeme so. Jih je pa malo. Skoda.

v pekarni Center. Četrto nagrado je prejel aranžer trgovskega podjetja Moda, Janez Sepetavc, za izložbo v trgovski hiši Volna, peto pa aranžer Kovinotehne Savo Kure za izložbo v veleblagovnici Ideal.

Celje

STATUT V RAZPRAVI

Največjo podporo je dobila varianta, po kateri bi gozdni obrat v bodoče tvoril samostojno organizacijo združenega dela. S tem v zvezi pa je bilo postavljeno vprašanje, kako organizirati gozdne lastnike — kmete, ki so v kooperantskem odnosu z gozdnim gospodarstvom. Podatki, ki so jih dobili, kažejo, da bi tvorili samostojno organizacijo združenega dela le na konjiški obrat ali pa skupaj z gozdnim obratom v Vitanju. Na to vprašanje udeleženci niso mogli dati odgovora, saj v svoji vsebini in predlaganih rešitvah posega tudi na drugo območje. Predstavnik gozdnega gospodarstva pa so povedali, da bo na tehnoških razlogov in za boljše izkoriščanje mehanizacije verjetno prej ali slej treba razmisliti o združevanju gozdnih obratov na posameznih, med seboj zaokroženih območjih. Nasprotno pa ni dobila podpore varianta, po kateri bi v gozdnem gospodarstvu imeli dve

Prva skupna seja članov obeh zborov celjske občinske skupščine po poletnem odmoru, v petek, 21. septembra, po udeležbi odbornikov ni bila spodbudna, zato pa po vsebini dela ni zaostajala za nobeno. Kopica zahtevnih nalog je terjala odgovorne odločitve. In teh ni manjkalo. To med drugim velja tudi za oceno energetskega položaja. Trenutno izboljšanje ne pomeni, da je vprašanje odpravljeno z dnevnega reda. Nasprotno, kritično stanje bo trajalo nekaj let in v tem času čaka vse skupaj vrsta nalog, da bi se napake ne ponavljale. Tudi preorientacija v izkoriščanju poglobne energije bo več kot nujna. Prav tako večja pozornost v nabavi in delu lastnih naprav za proizvodnjo električne energije. Nekateri službe so zaradi tega, ker takšne možnosti niso imele, skoraj povsem ohromele.

Odborniki so se tokrat prvič srečali z osnutkom občinskega statuta. Kljub nekaterim odprtim vprašanjem so se odločili, da je primeren za javno razpravo. V vrsti sklepov, ki so jih sprejeli na predlog sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve, kaže predvsem omeniti sklep o razpisu volitev v skupščino samoupravne stanovanjske skupnosti občine Celje. Skupščina bo imela šestdeset članov, volitve pa morajo biti do 10. oktobra letos.

za gospodinstva po nižji tarifni stopnji podražil od 1,00 na 1,96 dinarja za kubični meter, plin za gospodinstva po višji stopnji od 1,65 na 2,14 dinarja, ter plin za gozdpodarske organizacije od 2,12 na 2,34 dinarja. Pri pitni vodi je nastala sprememba le za gospodinstva. Le-ta bodo poslej plačevala kubični meter vode po 2,00 dinarja namesto prejšnjih 1,40 din. Tako kot pristojni svet tudi odborniki niso sprejeli predloge o povišanju cene za ogrevanje stanovanj.

Odobrili pa so še nove cene za najemnine grobov. Gre pravzaprav za spreminjeni način plačevanja od enot na površino grobov. Čeprav je ta predlog posredovalo celjsko pogrebno podjetje, lahko isti cenik uveljavijo tudi druga pokopališča v občini.

In končno je nastala sprememba v ceni za odvoz fe-

kali. Po novem je večja za 8,9 %.

Skupščina se je strinjala s predlogom sveta za družbeni plan in finance o izgradnji regionalne ceste na odseku Celje—Polule. S tem sklepom so odborniki potrdili splošni družbeni interes za dela in odprli pot za reševanje ustreznih premoženjsko pravnih zadev.

Izredno pester pa je bil tudi zaključek zasedanja — odborniška vprašanja, ki so med drugim znova odprla problematiko onesnaženja zraka in vod.

MB

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

DOGODKI

SLOV. KONJICE: ZAMETKI PROGRAMA

Okvirni program za praznovanje občinskega praznika v Slovenskih Konjicah je znan, le podrobnosti še niso določene. Praznovanja bodo potekala od nedelje 7. 10. do nedelje 14. 10.

Začetek praznovanja bo v Vitanju, kjer za uvod pripravljajo razstavo o II. grupi partizanskih odredov, sledila pa bo Remičeva igra »Delavnica oblakov«. Tudi vse športne prireditve bodo v Vitanju, kjer se pridno pripravljajo na praznovanje. Osrednja proslava bo namreč v njihovem kraju.

Konferenca za družbeno aktivnost žena bo za čas občinskega praznika pripravila razstavo žena pod naslovom NAS PROSTI ČAS.

Na predvečer praznovanja bodo na postopku občinske skupščine odkrili spominsko ploščo ob 400-letnici kmečkih uporov. Na proslavi bo prišlo tudi do izraza medobčinske sodelovanje med konjiško in slovenjehistiško občino, ki bo pripravila tudi kulturni program.

V času konjiškega občinskega praznika se bodo srečali tudi odrasli pevski zbori iz osmih občin, srečanje pa pripravila področno združenje pevskih zborov.

Na predlog občinske zveze Zveze borcev bodo v šolah konjiške občine pripravili razgovore z nekdanjimi borci, ki bodo posredovali svoje spomine.

Z. S.

CELJE: NOVA IMENOVANJA

Na predlog komisije za volitve in imenovanja so odborniki celjske občinske skupščine na zadnji seji imenovali Milana Lazančevega za tajnika komisije za ugotavljanje izvora premoženja. Po silepu istega foruma bo dipl. inž. geod. Srečko Narako tudi v prihodnje direktor geodetskega zavoda v Celju. Odborniki so imenovali komisijo za pripravo statuta občinske skupščine Celje. Za predsednika so izbrali Marjana Ašiča, podpredsednika skupščine.

V pripravljani odbor za oblikovanje knjižne zemljiške skupnosti so imenovali: Hedviko Cizej, inž. Alojza Bračiča, inž. Toneta Jureša, Jakoba Kuglerja, inž. Pavla Kumerja, Martina Novaka, Jureta Podgajca, Ivana Slokana, Jožeta Saba, Franca Verdeva in Matilda Vršk.

Odborniki so soglašali z izvolitvijo Viktorja Opake za direktorja delavske univerze. Ko so imenovali člane koordinacijskega odbora za reševanje in usklajevanje energijskih vprašanj v občini in ko so povečali število članov odbora za gradnjo rekreacijskega središča pod Golovcem, so soglašali k postavitvi Jožeta Turka za namestnika občinskega javnega tožilca v Celju.

ZREČE: DOM TEHNIKE ODPRT

V nedeljo, 23. septembra je bila v Zrečah pod pokroviteljstvom Kovaške industrije Zreče svečana otvoritev DOMA TEHNIKE, ki jo je pripravilo društvo ljudske tehnike iz Zreč. V tekmovalnem programu so nastopili modelarji, kolesarji in mopedisti, v popoldanskem času pa so pripravili kulturni program in zabavo.

CELJE: DARILO CINKARNI

V času, ko razpravljamo o kulturni akciji, je razveseljava novica, da bo celjsko gledališče podarilo delavcem Cinkarne ob 100-letnici tega velikega celjskega podjetja brezplačno predstavo komedije Antona Pavloviča Čehova UTVA. V ponudbi delavskemu svetu Cinkarne so gledališčniki zapisali tale: »Kot gledališki ustvarjalci vemo, da so delavci celjske Cinkarne s svojim ustvarjalnim delom veliko prispevali h gospodarskemu razvoju Celja. Vemo pa tudi, da so s tem delom prispevali tudi velik materialni delež kulturni in duhovni rasti delovnega človeka našega mesta.«

Tako si bo lahko 342 delavcev celjske Cinkarne 8. oktobra ob 20. uri ogledalo komedijo, ki jih bo dvakrat razveselila. Prvič zato, ker je komedija UTVA zanimiva predstava iz življenja ruske preteklosti, drugič pa zaradi tega, ker se bodo zavedali, da se resnično začinjajo novi odnosi med proizvodnjo in kulturo. Akcija celjskega gledališča je vredna pohvale in je lahko spodbuda za enake geste tudi ostalim kulturnim ustanovam.

SLOV. KONJICE: TEHTNO IN PESTRO

Ce govorimo kdaj o zdeložnosti občinskih sej, tega ne moremo reči za seje obeh zborov občinske skupščine v Slovenskih Konjicah. Na zadnji so sprejeli več odločitev, nekaj pa zaradi premajhne obvečenosti tudi odklonili.

Sprejet je bil odlok o osnutku družbenega dogovora o kreditiranju stanovanj ter predlog o določitvi stanovanjskega standarda. Na predlog sveta za gospodarstvo in družbeni plan je bil sprejet še odlok o kontroli družbenih oen, na predlog sveta za finance in proračun pa so odborniki potrdili vsoto 23 milijonov, ki naj bi jih uporabili iz rezervnega finančnega sklada za popravilo cest in mostov na ozemlju zreške doline. Zadnje neurje je tu napravilo veliko škodo, ki jo je najbolje takoj popraviti.

Predlog sveta za notranje zadeve, da naj bi se ukinil Dom upokojencev so odborniki zavrnili, ker ni bil dovolj proučen in dokumentiran. O tem se bodo pogovarjali na eni prihodnjih sej.

Zanimivo razpravo je vzbudilo med odborniki poročilo občinskega sodišča, ki je navajalo dokaze, da se največ izgredov v konjiški občini zgodi v gostinskem lokalu Pri treh ribnikih ali po domače v Tekaslu.

Istovrstno pa so odborniki tudi zavrnili prošnjo tega gostinskega podjetja, da lahko podaljša obratovalni čas. Prošnja je bila izrečena že spomladi, a odborniki so vztrajali, da velja zanje isti obratovalni čas kot za druga podjetja.

Z. S.

PREVOZNIŠTVO: NESPORAZUMI

V Prevozništvu so se v mesecu avgustu odločili, da bodo za 10 odstotkov povečali osebne dohodke. Pred novim izplačilom v septembru pa so ugotovili, da bi s povečanimi osebni dohodki prekršili samoupravni sporazum oziroma da jim kvota osebnih dohodkov, določena po sporazumu, tega ne dopušča. Ko je vodstvo podjetja po dogovoru s subjektivnimi silami v podjetju o tem obvestilo zaposlene delavce, to je bilo v ponedeljek, zaposleni niso soglašali, da bi pri septembrskem izplačilu morali vrniti v avgustu izplačano povečanje. To bi seveda pomenilo, da bi prejeli v septembru za 10 odstotkov nižje osebne dohodke. Vodstvo podjetja in predstavniki političnih organizacij niso uspeli zaposlene prepričati o pravilnosti te odločitve. Delavci so zato zahtevali, da pridejo v njihovo podjetje tudi predstavniki celjskih družbenopolitičnih organizacij. Šoferji in mehaniki so predstavnike seznanili s težkimi po-

goji dela, s tem, da pravzaprav 13 ur poprečno na dan delajo in da pravilnik o nagrajevanju po delu ne ustrezajo njihovim zahtevam. Prav tako so predlagali spremembo samoupravnega sporazuma za njihovo grupacijo. Povedati je potrebno, da imajo v Prevozništvu 3.270 dni poprečnega osebnega dohodka. Po tem razgovoru se je v ponedeljek sestel tudi delavski svet podjetja. Dogovorili so se za kompromisno rešitev. V septembru bodo delavcem Prevozništvu za 5 odstotkov izplačali manjši osebni dohodek, v oktobru pa bodo ugotovili kake možnosti bo dal stimulativen del, da bi morda uravnesili izplačevanje osebnih dohodkov. O tem bi ponovno odločil delavski svet v razširjeni sestavi. Na seji delavskega sveta so se tudi dogovorili, da bodo izdelali nov pravilnik o nagrajevanju po delu, da bodo obravnavali delovno disciplino in da morajo zagotoviti boljše obveščanje znotraj podjetja.

Poplave na celjskem območju

GROZILA KATASTROFA

Težko smo ga pričakovali. Prišel je, toda prišlo ga je preveč. In tiha želja po dežju se je skoraj spremenila v katastrofo.

Začelo se je v nočnih urah od ponedeljka na torek. Nevihte, bliski, Struge so se hitro napolnile. Zemlja je kmalu pogasila žejo.

In potem se je začelo. Najprej na koncih, kjer se za takne že ob večjih plohah. V Tremernih. Promet proti Laškem je bil ustavljen. Potem v Gornji Savinjski dolini. Ze prva poročila, ki so prihajala kmalu po peti uri zjutraj, v torek, 25. septembra, so bila preteča. Plazovi. Narasla Savinja, Dreta.

Nič boljše ni bilo v žalski občini. Na začetku zlasti v Veliki Pirešici. Promet proti Velenju je bil nekaj ur ustavljen.

Celje je trepetalo. Ob 6.20 uri se je sirena prvič oglasila. Klicala je člane občinskega štaba za civilno zaščito. Za njo pa so prišla tudi prva grozljiva poročila, Medlog, Spodnje Polule, del Skalne kleti.

Tudi drugod so zasedali občinski štabi. Vse na nogah.

Savinja je naraščala. Hitro. Nosila s seboj ostanke porušeni mostov, dreves... Sprva po 10, potem tudi po 25 cm na uro. Kako dolgo še, smo se spraševali? Talna voda je grozila. Oglašil se je celjski radio. Zjutraj, dopoldne, opoldne in popoldne. Končal je zvečer. Stalno opozarjal, miril, svetoval.

Otroke so poslali iz šol. Prišel je poziv zavoda za zdravstveno varstvo o nevarnosti uporabe umazane vode.

V Laškem so trepetali. Tako še ni bilo nikoli. Voda je zalivala. Cleje je reševala regulirana struga Savinje v ovinku. Kakšna sreča!

Višek ob štirih popoldne. Savinja se je dvignila na 543 cm. Tako še ni bilo nikoli. Potem so začela prihajati ugodnejša poročila. Toda, čisto pomirjujoče še ni bilo. Leseni most v Ljubovci podrt. V Grižah se je novi začel čudno sukati. Celjska nova

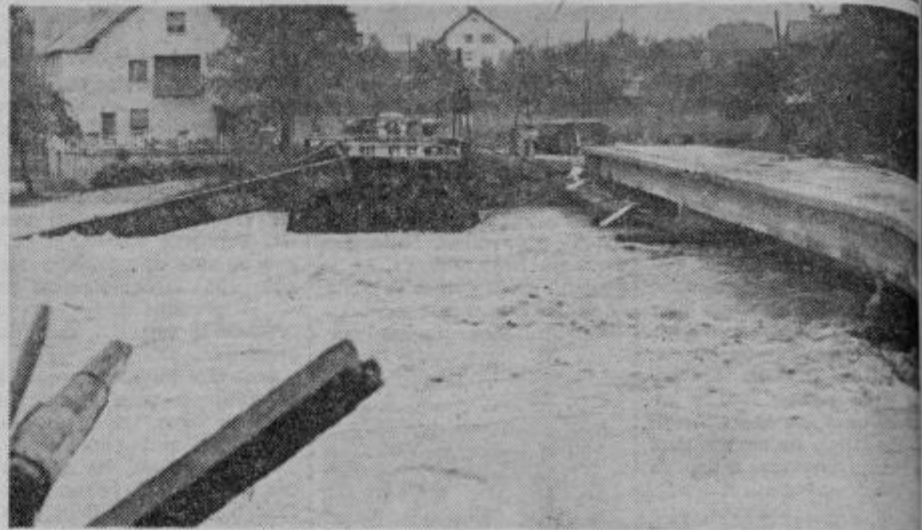
mostova v Čopovi ulici in na Polulah sta odlično opravila težko preizkušnjo.

Sele nekaj pred 18. uro je

prišlo poročilo, da je Savinja upadla za 20 cm. Toda, Paka še vedno narašča, drugi potoki se umirjajo. Kaj bo pri-

nesla noč. Bo mirnejša? Kaj ve? In jutrišnji dan?

Tekst: Milan Božič
Foto: Berni Strničan

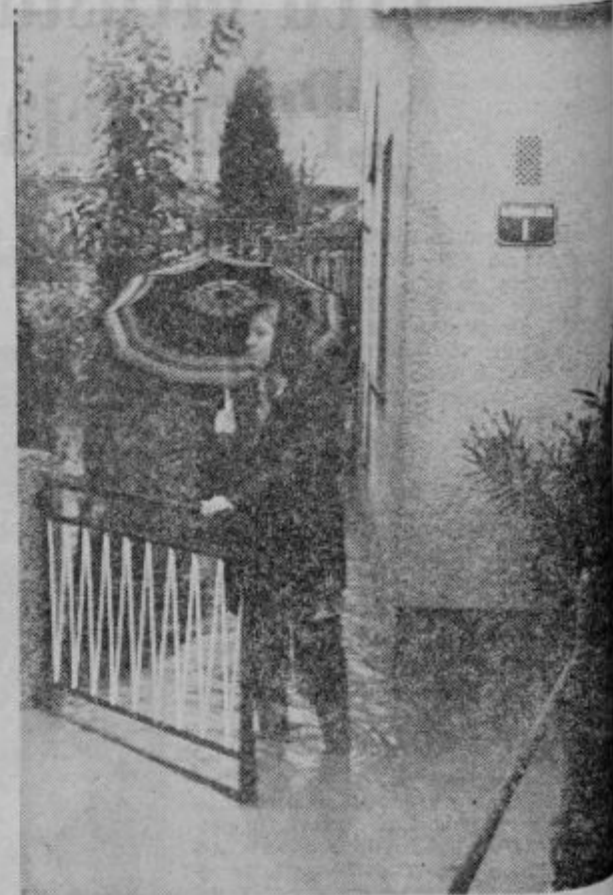
Stari most v Kasazah ni dočkal otvoritve svojega mlajšega, betonskega vrstnika. Voda je odnesla in tako napravila konec preteči nevarnosti, da se nekega dne sam podre pod teže bremena, kajti le redki tovarnjaki so spoštovali dovoljeno obremenitev.

Gasilci v Skofji vasi so že navsezgodaj imeli polne roke dela, ko so pričeli reševati premoženje občanov pred naraslo Hudinjo, ki je nad jezom pri TVO Skofja vas prestopila bregove. Požrtvovalni gasilci so se na vso moč spoprijeli s podivjano ujmo...

Narasla Savinja je že navsezgodaj zaprla pot nič manj narasli Ložnici, temu pa se je pridružil še močan izpad Savinje za mlekarino in to je bilo dovolj, da so vse hiše na sotočju obeh rek našle pod vodo. Kmalu so tudi črpanje opustili. Delavce vodne skupnosti je iz objema vode moral rešiti tovarnjak, ki se je prebil do barake...

Družina Rakovich, ki žive v Kettejevi ulici številka 1, se v trenutku znašla v vodi, kajti malo više na tem delu Savinja nima obrambnega nasipa, pa je prestopila bregove...

Njihovo življenje je materinstvo

SREBRNI LASJE

V tem deževnem strahovladju smo obiskali v Celju mater LOJZKO CIZEJ, ki je prikupna 85-letna ženica. Ko je bila stara še ne polnih 22 let se je poročila s čevljarjem. Zelja po posestvu pa je bila tolkšna, da sta začela znašati skupaj zanj. V Trnavi sta ga končno le kupila in začela živeti. V zakonu se jima je rodilo 13 otrok. Mlada sta umrli dva, dva sinova sta padla v partizanih, enega je v Sempetru povozilo in le eden sin živi v Nemčiji. Grozd sedmih brhklih deklet, ki imajo že svoje družine raztresene na vse konce in kraje, pa se redno vrača k njej ali pa jih obiskuje mati Lojzka sama. Zadnje čase bolj po redko, vrstila pa se je pri vseh njihovih porodnih posteljah ter jim pomagala pestovati otroke. Pravičprav je samostojna šele šest let, v katerih se je jesen njenega življenja prevesti- la v zimo. Njena trnova pot se je začela s smrtjo moža, ki je umrl zaradi zastrupljenja, če odštejemo ne- preštete prečute noči, ki jih je darovala trinaj- stim otrokom. Ti se hval- edno vračajo k njej in s sabo pripeljejo vnuke ter vnukov otroke. V dol- gem njenem življenju je našla 19 vnukov in že 11

PRAVNUKOV. Takšne be- re življenja še v naši ru- briki nismo zabeležili. Ko je še mlada zapustila posestvo eni svojih hčera, je doživela bridko razoča- ranje. Pa je tudi to poza- bila in danes ji s pokoj- nino, ki jo dobi za padli- ma sinovima, ni težko ži- veti. Ker je skromna, ker je sita, ker takrat, ko so prihajali otroci ni bila. Materi Lojzki zažare oči, ko se spomni svojih vnu- kov. Malo pred tem, ko smo jo obiskali, je enega odpravila v šolo. Vsake- ga še spremlja in za vsa- kega najde toplo besedo. Brskamo po albumih spo- minov, se ustavljamo ob posameznih slikah, iz ka- terih se smejijo mladost in debelušnost otrok. Ob njih stojijo postavna de- kleta matere Lojzke. Še brskava in še iščeva, da bi našli ustrezno sliko. In najde jo ona sama ter jo predlaga. Na njej pestuje ZDENKA STOPAR

MESO JE, MESA NI

Novice o pojemanju mesne krize so nas pripeljale na misel, da malo preverimo. Ali je mesa kaj več. Upali smo, da bo konec turistične sezone spet napolnil naše mesnice. Zal pa smo ugotovili, da raz- mere niso nič boljše. Ostane nam še upanje, da bodo kmetje, ker jim zaradi suhega poletja primanjkuje krme, pripeljali v klavnice več glav. Ker pa mesa v prometu še vedno ni, smo raje povprašali strokovnjake, kakšno je pravzaprav stanje v mesnicah in kolikšno je upanje na izboljšanje. Milan Terbovc, vodja mesnice KK Zalec, poslovne enote Celje, je povedal, da imajo sicer dovolj govejega mesa iz lastne klavnice in perutnine, s ka- tero jih zalagata Emona in Perutnina Ptuj. Primanj- kuje pa jim svinjskega mesa in suhih mesnih izdel- kov. Podobne razmere so tudi pri Mesnini Celje. V za- logi imajo, razen govejega mesa in perutnine, tudi svinjino, ki pa je zaradi visokega procenta slanine, slabše kakovosti. Sonja Kučan je poudarila, da ima- jo dovolj suhih izdelkov, le masti ne. Vodja mesnice KK Sentjur, poslovne enote Celje, Jakob Mirnik, je dejal, da jih lastne klavnice zala- gajo z govejim mesom, ki ga imajo dovolj. Prav ta- ko imajo na zalogi tudi perutnino. Kot ostalim pa tudi njim primanjkuje svinjskega mesa in suhih iz- delkov. Celjska, žalska in šentjurska občina so dovolile povišanje cen določenemu svinjskemu mesu, čeprav to ni v skladu s samoupravnim dogovorom. Prav ta- ko kot verjetno tudi druge občine so na ta način skušali vsaj delno omiliti mesno krizo, Laška občina povišanja ni odobrila. So že vnaprej vedeli, da draž- je svinje, ki jih kupujemo v SR Hrvatski, še ne bodo rešile mesne krize? Poizkušamo to in ono, še vedno pa ni urejen eno- ten jugoslovanski trg in odkupne cene mesa. Obupali smo potrtošniki. Obupali pa so tudi mesarji, ki vidijo edino rešitev v sprejetju samoupravnega sporazuma v zveznem merilu. VIDA SPENDL

SOSED SOSEDU ZA OKENCEM

Dolga vrsta pred okencem na celjski pošti se je pomika- la počasni. Ljudje v vrsti so postajali nervozni, nemirni in godrnjavji. Vsakemu se je mu- diljo po opravkih, zato so hi- teli z oddajanjem pism, pa- ketov in kupovanjem znamk. Poština uslužbenka je dokaj mirno urejala predpisane za- deve. Delala je čisto mehanično in tudi njen glas, ko je gojarskevala, je bil čisto tak. »Za priporočeno pošiljko napi- šite listek, ime, priimek, na- naslov pošte«, je dejala vsa- kemu, ki se ni znašel. Kda pred njenim okencem se je krajšala počasi, a se je. V vrsti je stala tudi staraj- ša ženica. Pred sabo je na pultu porivala droben paketič, namenjen v Prago. To smo razbrali iz naslova, ki je bil napisan s tresočo roko. Crke so počivale v enakomerni vr- sti, a bile so oskrabljenе. Ko je prišla ženica na vrsto, bi tudi ona morala napisati listek z imenom in pošto. Ro- ke so ji zatrepale, ko je za- silila monoton glas usluži- benke. S prosečim glasom je dejala, da ne more napisati, ker je napol slepa. Iz za- okencem se je oglašil odločen glas, da potem paš ne more nič pomagati, ker ona nima časa vsakemu pisati naslov in iz- polnjevati listke. Prepadena ženica je bila v hudi stiski. Videlo se je, da zelo trpi. Ljudem v vrsti je postalo nerodno. Iz nje je stopila sta- rejša tovaršica in ženici na listek napisala ustrezni naslov. Uslužbenki za okencem je postalo nerodno, a le za tre- nutek. Zavihala je nos in de- jala: »Kam bom pa prišla, če bi vsakemu pisala, kdor ne zna!« Na pol slepa ženica se je zahvaljevala. To je izrazila ta- ko, da je tovaršico božala po obrazu. Da bi si zapomnila potene človeka, ki ji je po- magal v stiski, ki je doktor v Pragi in mu je poslala nekaj za spomin. Granati v starinski brošči so svetili v dvojno močjo.

Korošec, delavec, komunist

NIKOLI NISMO OMAHOVALI

V današnjih časih, ko je prešlo že kar nekam v navado, da se ljudje selijo iz delovne organizacije v delovno organizacijo, bi kar težko našli človeka, ki v nekem podjetju službo začne in tod pričaka tudi upokojitev. No, seveda tudi taki so še. Eden izmed njih je tudi PAVLE ZELE, kemijski tehnik, zaposlen kot obratovodja kemije v celjski CINKARNI. V tem podjetju se je zaposlil pred 35 leti in tako bo prav kmalu pričakal svojo zasluženo upokojitev. In če smo torej v času, ko člani kolektiva celjske CINKARNE slavijo svoj stoti jubilej, želeli za naš razgovor izbrati enega izmed tistih, ki so že dolgo v podjetju, potem v našem izboru prav gotovo nismo pogrešili, ko smo izbrali Pavleta Zeleta.

NOVI TEDNIK: Se še spominjate vašega prihoda v podjetje? Kako je bilo takrat v Cinkarni?

P. ZELE: Seveda se, kako se ne bil Kot štirinajstletni fant sem prišel v podjetje, in ker so delavci ravno ta- krat štrajkali, sem moral ča- kati celo nekaj časa, da sem nastopil delo. Naključje je hotelo, da sem začel ravno v laboratoriju in tako je na- nastopilo delo. Na koncu je bilo, ko smo v Cinkarni imeli središče srednje tehnične šo- le, kmetijske smeri, končal sem tudi to in tako postal tehnik. Od delavca sem torej prišel do tehniika in sedaj sem obratovodja kemije.

NOVI TEDNIK: Ste Celjan, ali ne? Kde ste doma?

P. ZELE: Rojen Celjan ravno nisem, čeprav sem tu že od mladih let. Rojen sem bil v bližini Piüberka v avstrijski Koroški. Moj oče je bil korošičar, pa smo se prese- lili v Celje. Mislim, da sem postal prvi Celjan.

NOVI TEDNIK: Pravičprav ste Korošec. Kako gledate na dogodke zadnjega časa,

njo ugotovljajo ste me ne- hote spomnili na tragične do- godke v Čilu. Kako vi gledate na to?

P. ZELE: To je narodna tra- gedija. Tuji kapital se je bal vpliva čilske poti v sociali- zem in za svoje interese v drugih latinsko ameriških dr- žavah tako, da jim tudi Alen- dejeva smrt ni bila ovira, da zaščitijo svoje interese. Mi- slim, da tu poti nazaj ni. Celotna stvar bo napreden razvoj sicer zavrla, lahko tu- di za dlje časa, padale bodo žrtve in dosedanji mirni tok preobrazbe se zna sprevreči v hud boj, ki bi se mu dalo izogniti. Vsi napredni ljudje obsojamo ravnanje junte in upamo, da bo tudi v Čilu kmalu zavladala zakonitost in svoboda. Ustavnost mora bi- ti spoštovana.

NOVI TEDNIK: In ustavnost razprava? Ste v vaši delovni organizaciji že razpravljali o tem? Kako vi gledate na ustavne spremembe?

P. ZELE: Predvsem mislim,

da so delavci o tem vse pre- malo seznanjeni. Preveč jim je to odmaknjeno, vse pre- več tuje. Ravno to dejstvo, da stvari še niso v celoti prodrele do njih, je vzrok, da je interes premajhen. Premalo se za to zanimajo tudi sa- mi. Sicer pa v našem obratu razprave še nismo imeli, če- prav po drugi strani v pod- jetju že ustvarjamo pogoje za ustanovitev bodočih TOZD, katerih zametki so podani v sedanjih poslovnih enotah. Osebnostno mislim, da stopamo z novo ustavo v pomembno obdobje graditve naše samo- upravne socialistične skupno- sti.

NOVI TEDNIK: V vašem podjetju je zaposlenih precej delavcev iz drugih republik. Kakšni so odnosi, kakšni problemi?

P. ZELE: Da, pri nas jih je resnično precej. Za mnoge je prihod k nam le prehod- na postaja, ko iščejo lepšo zaposlitev. Ti ne kažejo kakaš- nega posebnega interesa za podjetje. Okoli 40 odstotkov pa jih ostane. Če je kdo zdr- žal nekako tri, štiri leta, po- tem se mi zdi, da je že čisto naš. Mnogi so kasneje pripel- jali za seboj družine in se v celoti vživeli v novo okolje. Sicer pa je tako. Slabi so med našimi, slabi med njimi, le da smo do njih čestokrat kritičnejši kot do svojih. Mi- slim, da ustvarjamo kar čed- no sožitje.

NOVI TEDNIK: Sožitje med narodi, to pa je tudi ena izmed komponent politi- ke neuvrščenosti. Ste spremljali alžirsko konferenco ne- uvrščenih dežel?

P. ZELE: Seveda sem jo spremljal. Mislim, da je to zelo pozitivna stvar, da je po- stala politika neuvrščenih po- membna za ves svet. Kot Ju- goslovan pa sem ponosen na naš delež, ki ga imamo pri tem. Jugoslavija si je pribo- rila velik politični ugled v svetu. Sedaj si moramo pri- zadevati, da si bomo takšen ugled priborili še na gospo- darskem področju. Razlike med narodi so res prevelike in ni prav, da se eni okori- ščajo na račun drugih.

NOVI TEDNIK: In razlike pri nas, nepravilčno boga- tenje. Kako vi ocenjujete to?

P. ZELE: Glavni problem je v tem, da eno govorimo, drugo delamo. Poglejte po- vojni. Kakšen elan, kakšen zanos pri ljudeh, pa nič ni- smo imeli. In danes? Veliko imamo, pa dovoljujemo, da nastajajo med ljudmi razli- ke, kar stvari socializma sa- mo škoduje. Tu moramo ra- dikalno prerezati, potem bo zopet vse v redu.

NOVI TEDNIK: In za ko- nec samo še vprašanje o tem, kaj si želite ob obletni- ci vašega kolektiva?

P. ZELE: Prišli smo na ze- leno vejo in tak elan, kot je v zadnjih treh letih, naj bi v Cinkarni ostal tudi v bodo- če, pa ni treba biti nikogar več strah. Želim, da bi na- predovali, da bi se delavcem višale plače, da bi uredili mnoge načrte, ki jih imamo.

Intervju je pripravil BERNI STRMČNIK

...tako pozanimali za ... in zvedeli, da ni ... edini, ki sva se pri ... gleda njega. Tako ... ta človek sedaj svoj ... odnos do pot ... naprtiti meni. Da je ... resnična, potrjuje ... sopotnica. Pozdravi!

ANGELCA TRATNIK,
Zagrad 62

MARJA BERGER,
Cesta v Laško 7

MLADI OTOČANI NA IZLETU

Hišni sveti mladih so v okvirju Društva prijateljev mladine Otoka priredili v soboto 15. 9. 1973 izlet na Celjsko koč. Izlet je bil namenjen prvenstveno otrokom in za njih so organizatorji pripravili razna tekmovanja, kjer so bili zmagovalci nagrajeni, sicer ne s praktičnimi, zato pa bolj s sladkimi nagradami. Seveda je bilo dovolj tudi jedače in pijače. Za malico smo pekli čevapčiče. In čeprav smo jih pekli kar na dveh pekačih, smo komaj sprosti polnili lačna otroška usta. Dobrega razpoloženja ni pokvarilo niti muhasto vreme. In nazaj grede smo seveda tudi zapeli. Čeprav je prispevek znal samo 10 din na osebo, je bilo vsega dovolj in marsikomu bo izlet ostal še dolgo v prijetnem spominu.

Smatramo, da je za Hišne svete mladih in Društvo prijateljev mladine Otoka izlet še en organi-

zacijski uspeh in da ga je vredno omeniti v našem listu.

Hišni sveti mladih
in Društvo prijateljev
mladine Otoka

VOJAK ŽELI POŠTE

Služim vojaški rok v Banja Luki. Že od nekdaj mi je bil vaš tednik zelo pri srcu in sem se tudi tu naročil nanj. Priznati moram, da se mi je življenje tu dokaj spremenilo, odkar dobivam vaš časopis. Preberem vse, od prve do zadnje strani, večsah tudi po večkrat. Vedno komaj čakam četrtka, ko dobim nov izvod. Tako se lahko v mislih vsaj delno preselim v domače kraje, katere zelo pogrešam. Zlasti prve dni mi je bilo zelo dolgčas. Sedaj pa sem se že precej privadil. Seveda dnevi mi minevajo še vedno zelo počasi. Čeprav sem tu šele tri mesece, se mi zdi, da sem že veliko več časa.

Ko sem bil še doma, sem mislil, da mi ne bo težko iti k vojakom. Celó čimprej bi rad šel. Ko pa sem dobil poziv, mi je bilo kar malo težko. V podjetju, kjer sem delal, sem dobil petnajst dni dopusta. Hotel sem ga kar najbolje izkoristiti. To mi je tudi uspelo. Zabaval sem se s prijatelji in seveda prijateljicami. Vsepovsod nas je bilo dovolj. Toda, na žalost so dnevi pred odhodom zelo hitro

minevali in prehitro je prišel dan odhoda. Priznam, da mi je bilo hudo, čeprav tega nisem hotel pokazati. Tisti dan smo se ga s prijatelji malo napili. Imeli smo tudi glasbo. Bilo je zelo veselo, toda zame ne dolgo. Kmalu sem namreč moral iti na vlak. Seveda me je družba pospremila do železniške postaje.

Zelo se spominjam, kako sem odtrgal še par česenj, ko sem odhajal s domačega vrta. Spominjam se trenutka, ko sem bil zadnji dan na česnji in jih jedel. Zagledala me je mlada soseda in me zaprosila za nekoliko česenj. Zakaj mladim ljudem ne bi ustregel? Kar pa se tiče vojaškega rokca, se mi pa do zdaj ne zdi pretežko. Pogrešam le domačo besedo in domačo glasbo. Zahvaljujem se tistim, ki so me spremljali do postaje. To so bili sosede in sorodstvo. Domači vsi po vrsti, razen mali Jožek ne. Za glasbo pa je poskrbel Milan Iršič iz Rifengozda. Pa še veselji so bili: Belej Stanko, Pegan Jože, Ojsteršek Alojz, Vidmajer Franc in še drugi. Tega ne bom pozabil. Želim, da mi kdo piše, če bo kdo tole prebral. Vsakemu bom odpisal in mu bom hvaležen.

TONE KRANJC, V.
P. 8840/17, — 78002
Banja Luka

Odgovor: Tone, želim ti mnogo pisem! Bralci, Tonetu je dolgčas, zato ga naj zasuje kup pošte!

ZELENA KARTA IN...

»Zelena karta« je nepogrešljiv dokument za prevoz meje z Italijo. Brez le-te italijanski policisti ne puste vstopa z vozilom. Kako pa prideš tudi brez karte v Italijo, pove naslednji primer:

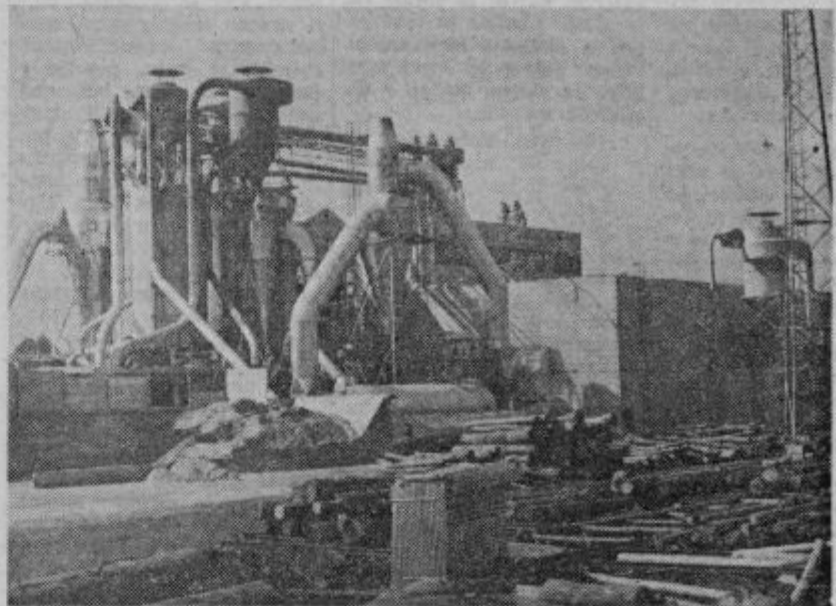
Znanec je izkoristil enodnevni dopust in se je odpravil v Trbiž. Pri prevozu italijanske »rampe« je bil zavržen in se z vozilom odpravil nazaj na naše ozemlje. Pri »Turist-biroju« je skušal nabaviti »zeleno karto« in se vrniti preko ramp oziroma pod rampami na svoj cilj Trbiž.

Pa smola. Zelene karte v biroju ni dobil, ker ni imel pri sebi zavarovalne police oziroma potrdila o plačani obvezni zavarovalnini. Nekoliko je okleval, pa se je ponovno odpravil k meji, prevozil našo rampo, pri italijanski rampi dvakrat globoko pokimal italijanskemu uradniku, ta mu je s prikonom odgovoril in nadaljeval pot v Trbiž. Seveda brez »zelene karte« oz. »zelene karte«.

Tega ne poizkušajte tudi vi, če greste tako brez skrbi čez mejo, ker bi utegnili imeti neprijetne. Pouk, ki iz tega sledi, pravi:

Vozniki motornih vozil ne odhajajte od doma, ne da bi pregledali vse, kar je na vozilu potrebno pregledati za dobro in uspešno vožnjo. Preglejte pa tudi, če imate v redu vse dokumente, ki jih morate imeti pri sebi in v zvezi z vašim vozilom. Tako bo vožnja uspešna brez zagat in srečno vožnjo želi vsem dopisnik

PAD

Sodobna tovarna za izdelavo ivernih plošč GLIN Nazarje, ki bo Glinu pomagala k še boljšim poslovnim rezultatom

VELIKA NAGRADNA IGRA

NOVI
tednik *gorenje* *invi*

EMO
CELJE

tekstilna tovarna
PREBOLD

LIBELA

LIBELA-CELJE

kovaška industrija
ZREČE

- 2 barvna televizorja — Gorenje
 - spalnica Garant Polzela
 - otroška soba Gaby (ali MARK) — LIK Savinja
 - 110 tehtnic Libela
 - 10 konvektorjev Libela
 - 70 nagrad TT Prebold
 - 10 nagrad Kovaške industrije Zreče
 - 150 nagrad tovarne nogavic Polzela
 - 30 malih gospodinjskih aparatov Gorenje
 - 300 knjig ČGP »DELO«
 - 10 garnitur kuhinjske posode EMO
 - 700 nagrad vas čaka. Potrebno je samo to, da ste naročnik ali bralec NOVEGA TEDNIKA.
- Vse o nagradni igri boste zvedeli v naslednji številki NOVEGA TEDNIKA.

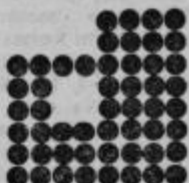
LIK Savinja CELJE

ZLATARNA-CELJE

tovarna nogavic
POLZELA

čgp delo

garant
polzela

S KUPONOM -NA IZLET V ŠVICO

DOBRA VOLJA ZA POPOTNICO

Preko 3000 kuponov je bilo v bobnu za žrebanje srečnih popotnikov Avstrijo, Švico, Liechtenstein. Štirideset srečnikov je bilo izžrebanih, ob peti uri zjutraj pa smo se vkrcali v izletnikov avtobus in krenili na pot. Kot predstavnica TEHNOMERCATORJA se je izžrebancem pridružila Vera Naks, moja naloga pa je bila, da spravim vse popotne vtise na tole časovno stran. Kljub temu, da je bilo potovanje zelo zanimivo, da je bilo tudi enkratno in da so vsi, ki so bili gostje »tehnomerctorjevega« avtobusa bili z organizacijo izredno zadovoljni in so simpatični Veri ničkolikrat izrekli zahvalo za pozornost kolektiva, je kar težko pisati o vsem tem.

Malce že zaradi tega, ker je v štirih dneh potepala po omenjenih deželah malo kar precej vtisov, ki največkrat najbolj uspešno selekcionira čas sam. To je drugače — komaj stoje v avtobusu, že moraš se na pisalni stroj.

Na preko 2000 km dolgi poti nas je vodil ing. Janko Šar, z izrednim poslušom, kar lahko zanima popotnika, ki se pešje skozi gore, o katerih je že veliko slišal, a jih še ni imel priložnosti videti. Tako so se nekateri očli zavzeto zadrževali na Koroško pokrajino, ki je prazna mimo nas. Ureje vasi in večjih krajev, ki se na oknih in sploh nebeških mir, ki je vladal nad našo »Karantanjovo«, je bil zadrževal zatišje pred vami, ki se prav v jeseni mesecih pripravljate v Avstriji. Tudi mlad in prijazen avstrijskega carinika ni mogel izbrisati tega dejstva. Izvrstna vodičeva beseda je potrdila dejstvo, da če imate čas za ogledovanje pokrajine, lahko prislunneš povedi človeka, ki je zadrževal, da z besedami prikazuje marsikatero nevidno sli-

čudna Koroška je bila za oči, najbolj za tiste, ki ljubijo cvetje in urejeno okolje. Bahavi balkoni so se razprostirali s cvetjem kot neverjetno v slavnostni opravi, o kateri še dolgo časa govori vsa pokrajina. Tudi sonce se je razprostiralo na velikih oknih avtobusa in dobra volja je bila stovila na plan. Z njo smo tudi slovenska pesem, ki je lepa, nenadomestljiva, in zasanjana obenem. Na začetku smo malce sprejemali smer. Namesto skozi Felbertauern smo krenili preko Grossglocknerja, kar so nas pozdravili zalepimi tisočaki. S prehodom na dolino Salza smo se ločili od Koroške in preko znanega avstrijskega športnega središča Kitzbühla prišli na Tirolsko, kjer smo jo prav tako vso

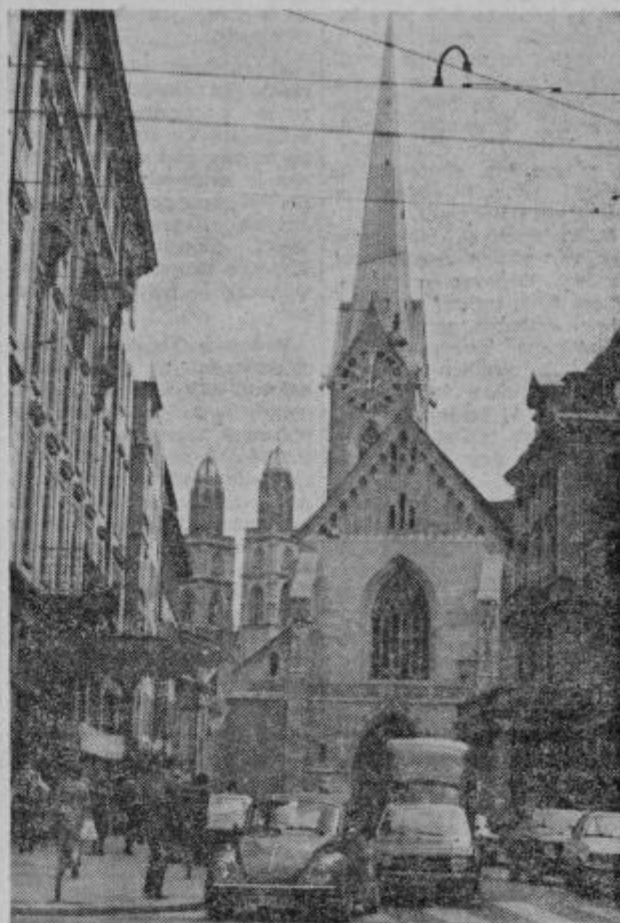
v cvetju. V samem Kitzbühlu so najbolj zavzeti športniki izkoristili postanek za ogled domovanja starega smučarskega asa Tonija Sella in že nas je pot vodila dalje proti samemu središču Tirolske, v Innsbruck. Po celodnevni vožnji nas utrujenost ni toliko zadrževala, da si ne bi kar isti večer ogledali nekaj mestnih znamenitosti, večer pa smo končali v simpatičnem Wienerwaldu, kjer smo pili rdeče vino in poslušali zanimiv trio — dva godbenika sta brenkala na tri instrumente. Kmalu so ugotovili, odkod naše pesmi in že so nam zaigrali »Marš na Drino« in tako bi lahko nadaljevali do jutra, če nas ne bi napor naslednjega dne opozoril tudi na prepotrebno počitek.

No, tudi spoznali smo se med seboj in nedvomno je bila junak vseh dni potovanja Neža Kranjčeva, dvainsemdesetletna mamica iz Kasaz, ki je s palico in urnim

korakom dohajala tudi tiste najbolj gibčne in urne. Prepotovala je že skoraj vso Evropo in tudi v Rimu je že bila. Na vprašanje, kaj je delala tam, mi je dejala, da se je šla spovedat papežu, da pa ji ni hotel odpustiti — no, ona pa njemu ni in sta si bila bot. In pomislite, še v Turčijo bi rajšala. Steer pa bomo objavili poseben razgovor z našo Nežiko kdaj drugič. Zdaj pa pojdemo dalje, preko Avstrije v Švico, kjer je vse tako domače na meji, da smo celo carinika spregledali, ki je potem vso jezo streljal na temeljit klasičen carinski pregled. Menda je celo pogledal, če je kaj zraka v gunah na kolesih avtobusa. Ko smo že ravno pri avtobusu — šofer Tone Naglič je bil prva violina našega Mercedes in nas je tako spretno vodil po strminah teh alpskih predelov, da je moral vsakdo občudovati njegovo virtuoznost. Za nas pa se ni kaj dosti menil, pa to

je bilo tudi najbolj pametno. St. Moritz nas je pričakal z dežjem in mastnimi cenami, saj je veljala ceha za dva konjaka in eno kavo kar sedem starih tisočakov. Zato pa je bilo toliko bolje v Tiefencastlu, kjer smo se najedli teletine in še preveč je bilo, kar skoraj nismo mogli verjeti. V Luzernu ta dan nismo šli, ker je deževalo in smo zvečer zajadrali kar v Zürichu. Hotel Italia nam je ponudil nekaj asociacij na določene balkanske manire, saj smo spali na posteljah, na kateri si imel glavo na vzglavju, zadnjico pa že skoraj v kleti... Nočni ogled mesta se ni končal v gostilni, ker je bilo toliko bank in draguljarn, da jim je verjetno zmanjkalo prostora za kakšno »Turško mačko«. Dopoldanski Zürich je lep, živahen, predvsem pa drag in nekoliko hladen. Zato smo toliko več doživeli v starem Luzernu, ki res prevzame vsakogar, ki ga ima priložnost videti. Slabo, oblačno in deževno vreme nam v Švici ni dopuščalo čudovitih razgledov na visoke tisočake in ledeniška pogorja. Spet je bil naš »Cesare« tisti, ki je nadomestoval švicarske alpe, moram takoj poudariti, bil je zelo uspešen.

Tudi kneževina Liechtenstein nas je pričakala v megli in dežju, pa čeprav so se ta dan svatje prevažali po

ZÜRICH — bančno in trgovsko središče Evrope. Skoraj polmilijsko mesto ob večernih urah zamre v trden spanec, zjutraj pa zaživi v mravljišče.

Za spomin na prijetne trenutke, ki smo jih preživljali skupaj na štiridnevem potovanju po Avstriji, Švici, Liechtensteinu in delu Nemčije.

ulicah v okrašenih kočijah. Pri kosilu v Buchsu je bil med gostinskimi osebjem tudi naše gore list, kar se je poznalo pri obilnih porcijah kruha. Večerja v tirolskem Landecku je pomenila zadnje prenočevanje v tujini. Zato smo večer izkoristili za pesem in ples, kar si bosta dobro zapomnila dva muzikanta temnejše polti, ki sta na koncu onemoglo izpustila iz rok svoje glasbene rekvizite in komaj še izustila: Ne moreva več! V hotelu, kjer smo spali, je spal na stopnicah tudi velik bernardinec, s tako neprizadetim izrazom, da smo ga takoj proglasili za direktorja hotela s prakso v Crni gori.

Povratak skozi Innsbruck je bil še deževen in tudi del poti po Nemčiji, Salzburg, ta severni Rim, pa nas je pričakal spet v soncu, ki nas je spremljal vse skozi po lepi Solnograški pokrajini. Og-

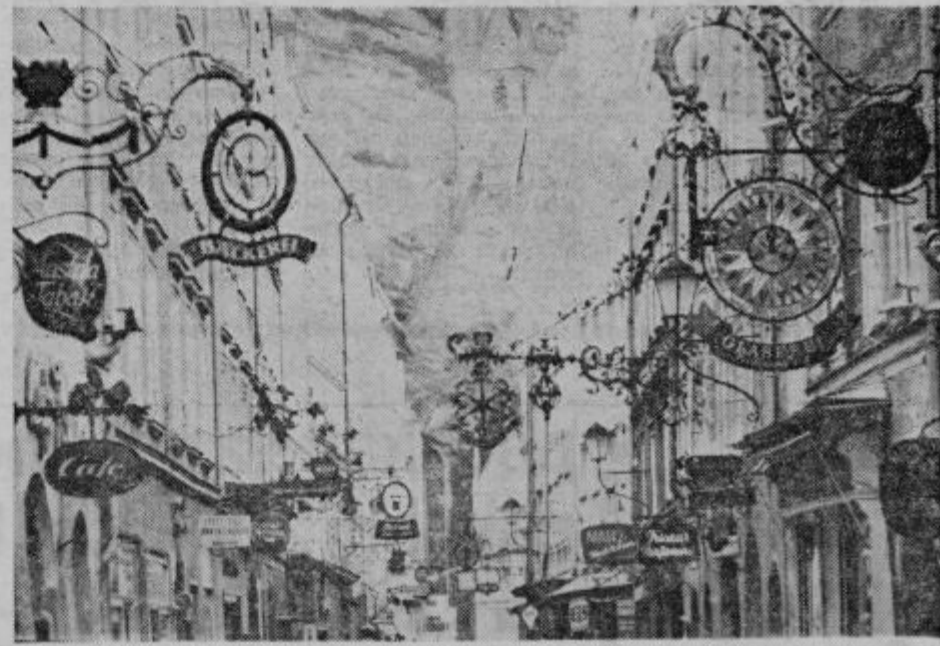
led Salzburga je bil čudovit, kljub časovni stiski. To mesto je ostalo pri vseh najbolj v prijetnem spominu.

In kaj bi še lahko rekel za konec? Najbrž to, da smo si kljub vsemu lepemu želeli čimprej domov. Da smo se v štirih dneh naužili teletine z zavestjo, da je doma še videli ne bomo. Da smo pri nas s cestami še sto let za Avstrijo in Švico. Da pa smo še, vedno najbolj veseli, razigrani, slovensko široki in topli, da imamo pri nas doma tudi Švico v pokrajini in hvala bogu ne tudi v cenah, čeravno v zadnjem času tudi pri nas rastejo kot gobe po dežju. Ko smo se razhajali, mi je marsikateri prišepnil: Ko boste pisali, da ja napišete, da je bilo res lepo in vsa hvala TEHNOMERCATORJU!

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED

Na Grossglocknerju kaj neprijetno piha. Je pa zanimiv pogled na čudovito in mojstrsko urejene ceste. Pri hotelih najdete tudi nekoliko že rejene svizce, ki so posebnost tega konca Koroške na nadmorski višini preko dva tisoč metrov.

SALZBURG — Mozartovo mesto ali tudi severni Rim mu pravijo. Starodavno mesto je polno kulturnih znamenitosti, posebnost pa so tle napisli in table v starem delu mesta, ki opozarjajo mimoideče na lokale. Živo, svojstveno in prijetno.

★ ZLATARNA CELJE — CELJE ★ AURODENT LJUBLJANA ★ AUREA CELJE

MISTERIJ DRAGIH KAMNOV IN ZLATA

Zelenilo trate v lepo urejeni okolici Zlatarne Celje prija očem. Marsikateri pogled se ustavi na dveh umetniških skulpturah, ki so ju postavili v poplemeniteno okolje. Že vedo, zakaj. Od nekdanje se je zlatarska umetnost razvijala in sodelovala v koraku z drugo evropsko umetnostjo.

Jesensko listje bo kmalu dobilo barvo zlata. Ob njem se bomo spomnili, da je Zlatarna Celje že sedmič pripravila zlatarsko razstavo, v okviru šestega obrtnega sejma v Celju. Njene umetniške izdelke so razstavili v prostorih Muzeja revolucije.

Tokrat so nam celjski zlatarji dovolili, da smo pokušali v njihove skrivnosti. Kar bomo danes napisali, je samo delček njihove proizvodnje in njihovega oblikovalnega ustvarjanja. Da, zadnjih pet let se intenzivno ukvarjajo tudi z oblikovanjem modernega nakita, ki žanje v svetu veliko priznanje.

Proizvodni program Zlatarne Celje pa je v celoti usmerjen v polserijsko in visokokvalitetno izdelavo. Polovico svojih izdelkov, tu je všteta tudi predelava, prodajo na tuje tržišče. Zadnje čase imajo veliko naročil iz ZDA, zato so uvedli tudi delo na domu ter tako pomagali zaposliti odvečno delovno silo.

SKRIVNOSTI ZLATA

Ker vlada pri nas veliko različnih mnenj, ki nimajo z znanjem strokovnjakov nobene skupne jezike, dajemo besedo slednjim, da nas oni popeljejo v skrivnost rumenega in belega zlata ter karatov.

Osnova v vsakem zlategem izdelku je čistina zlata.

Čisto zlato je mehka kovina in za izdelavo zlatih izdelkov neprimerna. Vsebuje 24 karatov zlata. Da ga lahko obdelujejo, mu primešajo druge kovine kot baker, paladij, srebro. Tako dobijo različne legure zlata. V Jugoslaviji uporabljajo več legur. Desetletja nazaj je bilo v rabi le 14 karatno zlato, ki je bilo rdečkasto. Pred osmimi leti pa so se ogreli tudi za drugo leguro, ki je rumenkasta. Danes celjska Zlatarna največ svojih izdelkov izdelava iz te vrste zlata, ima pa še nekaj kupcev na Danskem in v Ameriki, ki želijo izdelke iz rdečega zlata. V Zlatarni jim radi ustrezajo.

Posebna legura zlata je belo zlato, ki ga izdelujejo iz 18 karatnega zlata. Kot primes uporabljajo paladij, ki daje kovini gotovo trdnost.

Platina se kot primes skoraj več ne uporablja, ker je za obdelavo pretrda. Primesi paladija in srebra, ki ju dodajo 18 karatnemu zlatu, pa dajejo potrebno čvrstost, zato so po večini dragoceni kamni vkovani v belo zlato.

In kaj moramo paziti ob nakupu zlatih izdelkov? Vsaka renomirana tovarna opremi svoje izdelke z žigi. Celjska Zlatarna vsak svoj izdelek opremi s tremi žigi. Prvi pove, koliko karatno zlato vsebuje izdelek, kar označijo s številkami. Za 14

karatno zlato velja število 583 ali 585, za 18 karatno zlato pa velja število 750. Tem žigom sledi znak njihove TOZD: ZC, AZ, ZT. Tretji žig v zlategem izdelku pa je državni žig, s katerim država jamči za kvaliteto. Za 14 karatno zlato je znak žitni klas v ovalu, za 18 karatno zlato pa žitni klas v osmerokotniku. Brez tega žiga se ne bi smel prodati noben zlatarski izdelek, čeprav ga izdelava privatnik.

MODERNO V SREBRU

Tudi srebru so v Zlatarni Celje posvetili veliko pozornost. V Jugoslaviji srebro še ni prodrlo, je pa velika moda v svetu in zlasti cenjeno med severnjaki. Pravi mojstri v izdelovanju srebrnega nakita so Finci, pa tudi Danci. Ker Zlatarna stremi za tem, da sledi mondenim tokovom sveta, je del svoje proizvodnje usmerila tudi v to smer. Iz srebra izdelujejo moderni nakit, ki je od zlatega tudi cenejši in je zlasti za mlade velika atrakcija. Osvojeni program za izdelavo nakita iz srebra mislijo obdržati, čeprav ni to njihova glavna proizvodnja.

Izdelkov iz neplemenitih

kovin v Zlatarni ne izdelujejo in tudi v prihodnje jih nimajo v programu.

Vse, kar smo našli zgoraj, je sestavni del vsakega izdelka celjske Zlatarne. Njihov izbor je izredno raznolik. Izdelujejo strojne, polročne in ročne verižice in ovrtnice z obeskom ali brez njih, medaljone, prstane od najcenejših do najdražjih, zaplestnice, manšetne gumbice, kravkatne igle, uhane ter le kot vzorčni primerek tudi diademe.

LESK DRAGIH KAMNOV

Drage kamne, ki jih v Zlatarni vgrajujejo v razne vrste zlata, uvožijo. Za drag kamen velja tisti kamen, ki se najde v naravi. Ker pa je na trgu veliko **SINTETIČNIH** kamnov, moramo takoj povedati, da so to kamni, ki imajo iste kemične in fizične lastnosti kot dragi kamni. Niso pa nastali naravno. Srečujemo pa se še z **IMITACIJO** kamnov, ki pa nimajo lastnosti dragih kamnov, vendar so jim podobni. V to skupino spadajo stekleni kamni — štrasi.

Naj zdaj zapojemo slavospev najlepšemu in najdragocenejšemu naravnemu ka-

mnu — **BRILJANTU**? Naravni kamen se imenuje diamant in je redek. Ko ga zbrusijo (brusijo pa ga z lastnim prahom, ker je najtrši kamen), ga največkrat zbrusijo v obliki briljanta, ker je ta brus najbolj primeren za obdelavo diamanta. Zato tudi velja laično prepričanje, da je briljant brušen diamant, a je le način brušenja tega dragocnega kamna.

Najdragocenejši briljant je bele barve, se pa lahko prelija tudi v druge, zlasti rumene odtenke. Poznane so tudi fantazijske barve tja do rudo črne.

Sintetični diamanti so redki in dražji od naravnih kamnov. Pridobivajo jih na drag način, zato je bojazen, da ste kupili nepravilni briljant, odveč. Za večje briljante daje **ZLATARNA — CELJE**, od katere jih kupijo, **CERTIFIKAT**, ki je nekakšna osebna legitimacija kamna in jamči za njegovo kakovost. Cena briljanta pa je odvisna od velikosti, barve, čistine in brusa. Zadnja postavka je najvažnejša, ker od nje je odvisno kako briljant **ZARI**.

NIZI DRAGIH KAMNOV

Ko smo izločili najdragocenejši kamen — diamant, nam je preostalo še niz dragih kamnov, katerih lepota je večjih enakovredna z najdragocenejšim. Na začetku tega niza bomo nanizali troje kamnov: **RUBIN**, **SAFIR** in **SMARAGD**.

RUBIN, ta strjena kri, je rdeč kamen v različnih odtenkih. **SAFIR** je moder — temen ali svetel, **SMARAGD** pa je najbolj cenjen v barvi angleške travice. Vsi ti dragoceni kamni imajo v naravi določene primesi, ki so najbolj dragoceni razpoznavni znak pri ugotavljanju pravega ali nepravega kamna. Požabili smo namreč povedati, da vse te kamne (kasneje bomo videli, da velja to za vse), izdelujejo tudi sintetično, razlika v ceni pa je ogromna in jo največkrat lahko ugotovi le strokovnjak.

Med druge kamne spada tudi izredno lepa skupina kamnov, ki se imenujejo — **BERILI**. Sem spadata **AKVAMARIN** in **TURMALIN**. **Akvamarin** nosi v sebi barvo morja, turmalin pa je temnozelen kamen, pa tudi roza in je izredno priljubljena med ljudmi. Tudi ta dva kamna se izdelujeta sintetično in se težko ločita od pravih.

Svojevrsna in izredno lepa skupina dragih kamnov so **AMETISTI** in **CITRINI** (**TOPAZI**). **Ametist** je kame vijoličaste barve, **citrin** ali **topaz** pa je zamolklo rumen. Nekaj posebnega je še **DURUM** ali **TOPAZ**, ki pa je zelo drag in je v zbirki dragih nakita zelo zaželen. Izdelujejo tudi sintetične ametiste in citrine, razen dimnega topaza.

Med izredne kamne sodijo po svoji lepoti tudi **OPALI**, ki je mavričaste barve, redek in drag.

Med drage kamne spada še **GRANATI**. Iz njih izdelujejo drobni granatni nakit, ki ga odlikuje svetlo ali temnordeča barva.

Tudi **TURKIZI**, **ONIKSI** in **AHATI** se vklapljajo v niz dragih kamnov in dopolnjujejo jejo pestro barvno lestvico. Posebno poglavje pa so kolenovana **OCESA**, ki se brušena tako, da se svetlo prelija in daje videz pretrdih kanja. Poznamo mačje oko grovo in sokolovo oko — zanimivejša so razne **ZVONČICE**, **DE**, kjer se svetloba v njih tranjosti razprši.

Za konec omenimo še te ravne produkte, to sta pravzaprav **BISER** in **JANTAR**. **Nakit** iz biserov je vedno bolj dragocen, ker je do kreten, a lep. **Jantar** pa se uporablja največ za dnevni nakit in ga v celjski Zlatarni za izdelavo ne uporabljajo.

Ste si dragi bralci že predstavljali vrsto ogrlice, ki jo ste kupili ženi ali izvoljenki? Ali pa kamen, ki je simbol njenega rojstva? Vprašali smo vas zato, ker vse, kar smo našli zgoraj, kupite lahko v Zlatarni Celje, najnovejše izdelke zlatarske umetnosti razstavlja v okviru obrtnega sejma v Muzeju revolucije v Celju. Tudi tam ste dobili tudi nasvet in priporočila!

★ ZLATARNA CELJE — CELJE ★ ATELJE LJUBLJANA ★ ZLATARNA TRBOVLJE

TKANINA

CELJE

STOPNICE BODO TEKLE

prijetno je pisati o trgovskem podjetju, ki v svojem razvoju beleži veliko pozitivnih rezultatov. Prijetno je pisati tudi zagadelj, ker je uspeh posledica prizadevnosti in kontinuiranega razvoja.

Takšno je trgovsko podjetje **TKANINA** v Celju. Ko so pred leti adaptirali blagovno hišo, so na Teharski cesti zgradili pred štirimi leti poslovno stavbo za trgovino na debelo in na drobno. V letošnjem letu pa to stavbo povečujejo in s tem bodo pridobili skoraj za 70 odstotkov večjo površino.

In zakaj so se odločili za tako povečanje? Živimo vendar v času, ko moramo štediti vsak dinar!

Trgovsko podjetje **TKANINA** se je odločilo za razširitev trgovine na drobno in debelo zato, ker se je v zadnjem času njihov promet skoraj potrojil. Zato so se tudi odločili za razširitev, ki bo to-

likšna, kolikor bo zemljišče dopuščalo.

Medtem ko gradijo na veliko, pa so njihove misli prisotne povsod. Zlasti pa tam, kjer je ostalo še kaj reurejenega in nedokončanega. In to — to so stopnice v njihovi blagovnici.

Marsikatero nejevoljno oko jih je že ošvrknilo in veliko jeze se je že streslo na njihov račun. Pa se zato mirujoče premične stopnice niso zganile, pa tudi vodstvo ni krivo za to nevednost.

Malo zgodovine na njihov račun ne bo škodilo, ker kar smo slišali o njih, je res že prava zgodovina in odisejada. One pa še kar mirujejo.

Ko so se v **TKANINI** leta 1969 omislili premične stopnice, je bila pred njimi le ljubljanska Nama. Ostala Slovenija še ni toliko napredovala, da bi jih vključila v nove gradnje ali adaptacije.

Leta 1969 pa se je vodstvo

TKANINE odločilo za tak korak. Ko so adaptirali staro blagovnico so v ta program vključili tudi moderne stopnice.

Se še spominjate tistih časov, ko so bile tekoče stopnice v **TKANINI** prava atrakcija? Ne samo otroci, tudi starejši so se radi popeljali po njih. Miheo je prijel Metko za roko in jo povabil na sestanek pred takrat največjo trgovsko hišo v Celju. Tam ji je na uho zaupal, da bo danes videla nekaj novega. Potem sta se zapeljala na vrh in Metki je žarel obraz. Kaj takega še ni doživela!

Atraktivne stopnice pa so kmalu začele kazati svoje hibe. Dobavitelj teh stopnic je bila italijanska tvrdka Falconi iz Novare, ki je istočasno dobavila stopnice tudi bolnici in podjetju na Bledu. Ob nakupu je bila napravljena tudi servisna pogodba, kjer

je bila vračunana tudi montaža in mazanje stopnic. Hitre okvare pa so se vrstile iz dneva v dan. Servisno službo je izvrševalo podjetje **IMP**, kasneje pa jo je odpovedalo. Pozneje se je za servisno službo pogajalo podjetje **Slovenijales**, a je ni sprejelo.

Podjetje **Tkanina** je v vsem tem času odločno ukrepalo in preko Slovenijalesa dobilo privatnega monterja, ki je prevzel servisno službo tovarne iz Novare. **Tkanina** je tudi nabavila rezervne dele iz tovarne, med tem pa je servisno službo odpovedal še privatnik.

Tako so vsa podjetja oziroma koristniki premičnih italijanskih stopnic ostali v Jugoslaviji brez servisne službe. Obup in jeza sta bili veliki.

Zdaj se je **TKANINA** obrnila direktno na uvoznika in v podjetje v Novaro, da bi prišel k njim strokovnjak in za deva dokončno uredil. Zago-

tovalo so po dolgem času imeli zdaj v rokah.

Medtem pa (smola se k smoli rada prilepi), se je tovarna **Falconi** v Novari likvidirala in nastalo je novo podjetje **SAIR**, ki je prevzelo od bivše tvrdke tudi vse obveznosti.

Zdaj v podjetju **Tkanina** čakajo. Imajo rezervne dele in čakajo na prihod strokovnjaka, ki bo po tolikem času premične stopnice v **TKANINI** spet spravil v življenje. Za šest mesecev namreč mirujejo in so od tega štrajka postale sive.

Na njihovo ponovno vstajenje pa čaka množica ljudi, ki mora koračiti v gornja nadstropja. Upravičeno se sprašujejo, kako je s tem čudom.

No, zdaj takšne stopnice res niso več čudežna zadeva, a v tem v **TKANINI** le ostaja primat na celjskem območ-

ju. Ko pa bodo stekle, bodo v blagovnico prinesle tisti utrip, ki ga je že imela.

Tako zaradi objektivnih težav podjetje **TKANINA** poslušaj na ta rovaš veliko vročih besedi. A upajmo, da bo beseda **KMALU** prinesla zaželeni rezultat, zlasti zdaj, ko je vodstvo vzpostavilo dobre stike z novim podjetjem v Italiji. Ko bo vpeljana tudi domača servisna služba, ki jo bodo prevzeli eno naših podjetij, bo odpadla še zadnja skrb. Zlasti pa tedaj, ko bodo popravljali tudi za dinarje.

TKANINA se je do zdaj morala vbadati še s takim vprašanjem kot je nabava deviz za servisno službo in rezervne dele.

Upamo na vse najlepše in spet bomo slišali Miheo, ki bo vabil Metko na sprehod po premičnih stopnicah v **TKANINO**.

V teh dneh pa je bo povabil na obrtni sejem, kjer bo podjetje **TKANINA** vsak dan v enourni modni reviji prikazalo jesensko-zimsko lekcijo, ki jo bodo prodajali v njihovih prodajalnah. Če pa bodo v blagovnici tekle že stopnice — pa sploh ne bo težav!

TIM LAŠKO SE PREDSTAVI

Tovarna izolacijskega materiala — **TIM** — Laško, ki je v obratovanju od 21. julija letos, se bo na obrtnem sejmu v Celju predstavila s celotnim doslej osvojenim proizvodnim asortimentom. Nekaj mesecev po uradni otvoritvi in dobro leto po začetku poizkusne proizvodnje je kolektiv uspel osvojiti celo vrsto proizvodov za široko potrošnjo, predvsem pa za potrebe gradbeništva, hidroizolacijska in termoizolacijska dela, nadalje proizvode za zaščito raznih izdelkov med transportom, embalažo, hladilne torbe itd.

Seveda se bo kolektiv na sejmu predstavil tudi s tradicionalnimi proizvodi. **TOZD** rudnika namreč še vedno pošilja na tržišče pesek in gramoz, seveda tolikanj iskani rjavi premog in glino za potrebe kemične industrije.

Predvsem pa želi organizacija združenega dela **TIM** — Laško opozoriti na naslednje eksponate, ki bodo razstavljeni na celjskem obrtnem sejmu:

Takoimenovana »črna linija«, proizvodnja hidroizolacijskih materialov, nudi v pogled in nakup naslednje izdelke:

- **TIM** strešna lepenka
 - »Polibit«, hidroizolacijski trakovi, spojljivi z varjenjem v debelinah 2, 3 in 4 milimetre.
 - Bitumenske mase »**TIM-BIT**« za hidroizolacijo temeljev in ravnih streh.
- Bela ali »stiroporna linija«** bo na sejmu predstavila:
- gradbeni stiropor, stiropor-plošče vseh debelin.
 - Stiropor folije za termoakustično izolacijo podov v številnih debelinah.

- Na avtomatih stiskane **TIM** stiroporne plošče za termoizolacijo ravnih streh.

- Nadalje razni stiroporni prirezi; vložki, vogalniki, kotniki, vse za pakiranje težjih predmetov v embalažo pri transportu.

- Poleg tega pa proizvodnja iz stiropora prikazuje izdelek kombiniran s proizvodom črne linije, in sicer **KAŠIRANE PLOŠČE**, kombinacija stiropornih plošč s strešno lepenko.

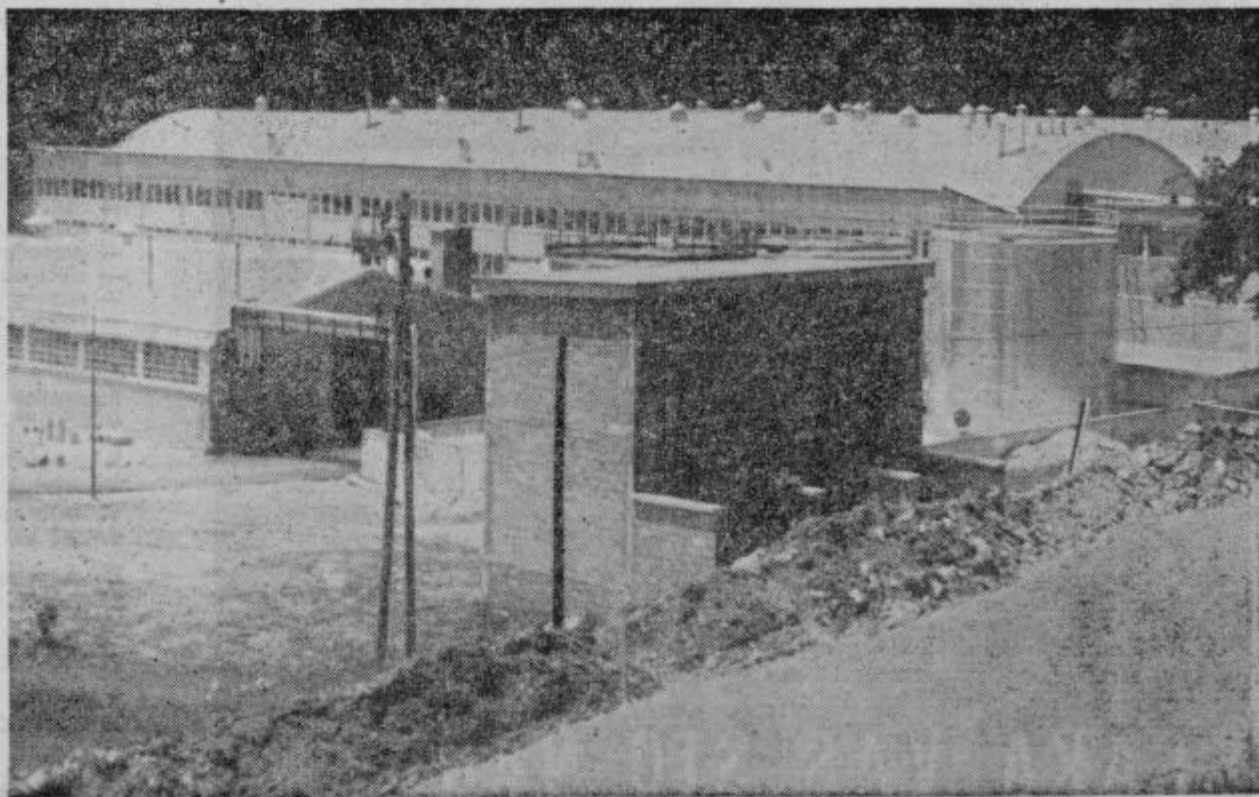
- In končno je tu še najrazličnejša embalaža,

ki jo po naročilu izdeluje **TIM** Laško že za celo vrsto podjetij v naši državi.

- Tudi priljubljene **TIM** hladilne torbe bodo na sejmu.

TIM — Laško se prvič predstavlja v Celju z vso osvojenjo proizvodnjo. Predstavnik podjetja bo v paviljonu dajal vsa tehnična in komercialna pojasnila.

OBIŠČITE PAVILJON »TIM — LAŠKO« NA OBRTNEM SEJMU V CELJU

KIL — Liboje

NOVO V STAREM

Stoječ pred postopki Keramične industrije v Libojah, bi nepoučeni kaj hitro lahko napak sodil — češ kam pa so naložili sredstva v tem kolektivu, ko pa se na zunaj ničesar ne vidi. Točno tako je to. Na zunaj se dejansko ničesar ne vidi, kajti novosti so za starimi tovarniškimi zidovi. Velika rekonstrukcija, ki gre v zaključno fazo, je bila usmerjena na delovne naprave, kar bo omogočalo, da se bo proizvodnja še povečala, da bo v večjem obsegu stekla tudi nova proizvodnja.

Z željo, da bi zvedeli kaj več o življenju in delu v tem kolektivu, katerega izdelki izredne kakovosti so znani tudi daleč izven naših meja, smo za krajši intervju naprosili direktorja podjetja FRANJA TILINGERJA.

NOVI TEDNIK: Kako ocenjujete trenutni gospodarski položaj vaše delovne organizacije?

F. TILINGER: Kljub izredno zamotani situaciji, ki vlada na področju cen in še nekaterim drugim težavam, smo z rezultati, kot jih dosegamo v trenutnih pogojih, še kar zadovoljni. Kako bo v bodoče, bomo seveda še videli. Računamo na vse najboljše, saj bi bil čas, da se pokažejo rezultati naših minulih naporov in tudi odrekaj.

NOVI TEDNIK: S tem ste verjetno mislili na rekonstrukcijo, ki gre v zaključno fazo oziroma je praktično že končana?

F. TILINGER: Seveda, saj smo s tem rešili našo osnovno bazo. Uredili smo energetiko, to je električno inštalacijo in kotlarno, pa seveda kompresorsko postajo, saj je zrak za naše delo pomembna zadeva. V okviru rekonstrukcije smo postavili tri nove peči in še dve manjši za specialne izdelke. Postavi-

tev peči je bila težavna zadeva, saj segajo njihovi temelji pod temelje zgradb. Kako poteka tako delo, si lahko razlaga le strokovnjak in tisti, ki je to videl. Nabavili pa smo tudi nekaj strojev, med njimi moderen stroj za podglazurni tisk.

NOVI TEDNIK: Koliko je znašala vrednost rekonstrukcije in ali je že v celoti zaključena?

F. TILINGER: Rekonstrukcija praktično še ni zaključena, kajti ravno sedaj potekajo priprave za gradnjo novega skladišča površine 1.700 kvadratnih metrov. S tem bo zaključen gradbeni del programa za nekaj naslednjih let. Naložbe pa se vrte okoli milijarde in pol starih dinarjev. Naj ob tem omenim še to, da smo veliko sredstev vložili tudi v ureditev notranjega transpor-

ta, ki je za nas izrednega pomena in bistveno vpliva na poslovne rezultate.

NOVI TEDNIK: Če sva govorila o tem, kaj ste opravili, nam lahko še zaprete, kakšni so vaši načrti v bodoče?

F. TILINGER: Keramika vedno bolj postaja modni artikel, kar bo razumljivo tudi vplivalo na naše napore v bodoče. Posvečali bomo vso našo pozornost k še boljši in lepši proizvodnji, večali njen obseg ter se prilagajali prilikam in zahtevam tržišča. Imamo pripravljene tudi nekatere konkretne načrte, o katerih pa bi govorila kdaj drugič.

NOVI TEDNIK: In kako se je v ta prizadevanja vključeval kolektiv?

F. TILINGER: Poudariti moram, da so člani naše delovne skupnosti s polnim razumevanjem podpi-

rali napore vodstva, da so razumeli, da se je bilo treba tudi čemu odreči, da bomo jutri ustvarjali več za dobrobit družbe, kolektiva in slehernega posameznika v njem. Mislim, da velika večina zna dobro ceniti, kaj smo ustvarili, zato bomo s tem znali v bodoče tudi dobro gospodariti.

NOVI TEDNIK: Morda ob tem ne bo odveč, če vas povprašam tudi po tem, kakšno je sodelovanje z občino, z njenimi strokovnimi službami in drugimi institucijami?

F. TILINGER: Polno razumevanja in pomoči smo bili deležni v vsakem primeru. Oddelek za gospodarstvo pri skupščini in načelnik osebno, so si prizadevali, da pomagajo vedno, vsakomur in povsod. Občutek sodelovanja in skupnega načrtovanja ter reševanja problemov je pomemben dejavnik, katerega rezultat mora nujno roditi pozitivne sadove.

NOVI TEDNIK: Nikjer niso brez težav. Kako se trenutno le-te odražajo pri vas, če jih imate seveda?

F. TILINGER: O elektriki ne bi govorili posebej, to je strašno! Drugi problem, ki mu zaenkrat še ne vidimo do konca, je režim cen. Cene reprodukcij-skemu materialu, devizni režim, vse to ima velike negativne vplive na naše poslovanje, saj smo na pri-

mer, kljub temu, da imamo osnovno surovino doma, vezani na uvoz nekaterih surovin. In tretji problem je v tem, da imamo hude težave s pomanjkanjem delavcev. Resno razmišljamo o tem, da bomo primorani zgraditi samski dom in iskati delavce od vsepovsod. Ob tem bodo težave, ki se jih bojimo, toda kot vse kaže, zaenkrat druge rešitve ni.

NOVI TEDNIK: Naše bralce bi zanimalo, kako je s proizvodnjo fasadnih keramičnih ploščic v vaši tovarni?

F. TILINGER: Postavili smo dve peči, namenjeni izključno za proizvodnjo keramičnih ploščic. Ta mesec bo poskusna proizvodnja že stekla. Doslej, kljub temu, da smo ves čas proizvajali manjše količine, nismo imeli pogojev, za veliko proizvodnjo. Računamo, da bo v bodoče proizvodnja fasadnih, oziroma talnih ploščic zajemala okoli 25 odstotkov celokupne proizvodnje v našem podjetju. Pri tem artiklu bomo zasledovali predvsem čimvišjo kvaliteto in čimlepši izgled. To sta dve možnosti, s katerimi si bomo utirali pot na tržišču.

NOVI TEDNIK: Kolikšna pa je na primer trajnost ploščic in kakšna je situacija na našem trgu?

F. TILINGER: Trajnost keramičnih ploščic je naj-

manj 50 let, to pa je prav gotovo pomembna doba. Kar pa tiče tržišča, je pri nas kljub konkurenci, ki pri tem obstaja, situacija taka da je povpraševanje večje od ponudbe. Vsaj zaenkrat. Torej trenutno ni težav. Toda perspektivno bo uspel tisti, ki bo proizvajal lepše in boljše!

NOVI TEDNIK: In kdaj računate, da boste v podjetju psovali s polno paro, da bo investicija pričela dajati maksimalne rezultate?

F. TILINGER: To bo v letu 1974. Takrat se bo današnji obseg proizvodnje povečal za okoli 35 do 40 odstotkov. Ta tolikšen obseg proizvodnje pa bo terjal tudi večje število zaposlenih. O tem pa sva že govorila — to je velik problem!

NOVI TEDNIK: Vaši izdelki so med drugim znani po oblikovanju. Kje se oskrbujejo z idejami?

F. TILINGER: Večinoma seveda doma, v naši posebni službi. Sodelujemo pa tudi z zunanji partnerji. Od njih prevzema mo le tisto, za kar smo prepričani, da se bo prodajalo tudi doma.

NOVI TEDNIK: Za konec le še vprašanje. Čez dve leti boste praznovali pomemben jubilej. Kaj si želite ob tem?

F. TILINGER: Leta 1975 bomo praznovali 160 let obstoja podjetja. Želim, da bi bili do takrat v vseh ozirih že kompletni, da bi mehanizirali še nekatera težaška dela, skratka, da bomo uredili vse potrebno in stopili v jubilejno leto z dokončno urejeno tovarno.

Razgovor pripravil:
BERNI STRMCNIK

VSAK TRENUTEK KAJ NOVEGA
veleblagovnic STANDARD

era velenje

zrebanje
10.11.1973

ČAKA VAS STO NAGRAD

**VSAK
TRENUTEK
KAJ
NOVEGA**

velenje

od 12. septembra 1973 še ena velika trgovina v Velenju:

BLAGOVNICA STANDARD

V novi blagovnici STANDARD

Velenje so tile oddečki:

- kozmetika
- drogerija, lasulje
- oddelek za darila
- nakit, ure, fotografski material
- steklo, porcelan
- keramika in oprema za sanitarije
- radio, televizija, glasbila (poseben stereo studio za glasbila)
- gospodinjске potrebščine
- gospodinjски stroji, domači in tuji
- električno in drugo ročno orodje
- električni inštalacijski material
- kolesa in motorji
- pisarniške in šolske potrebščine
- živila, špacerija

Blagovnica nudi ob otvoritvi **IZREDEN POPUST** pri nakupu **GOSPODINJSKIH STROJEV, KOLES IN MOPEDOV**

V novi blagovnici STANDARD lahko v resnici vidite vsah trenutek kaj novega!

10. NOVEMBRA BO ZA KUPCE Z NAGRADNIMI KUPONI IZREBANIH 100 BOGATIH NAGRAD!

Do nagradnega kupona imate pravico vsakokrat, kadar v novi blagovnici STANDARD nakupite blaga v vrednosti 300 din in več.

TO JE SE ENA VELIKA PRILOŽNOST, KI VAM JO PONUJA NOVA BLAGOVNICA STANDARD V VELENJU!

**K NAKUPU VAS VABI
BLAGOVNICA STANDARD VELENJE!**

slovenija avto
Avtomotor CELJE

VELIKO NOVEGA

Nova prodajalna Sava

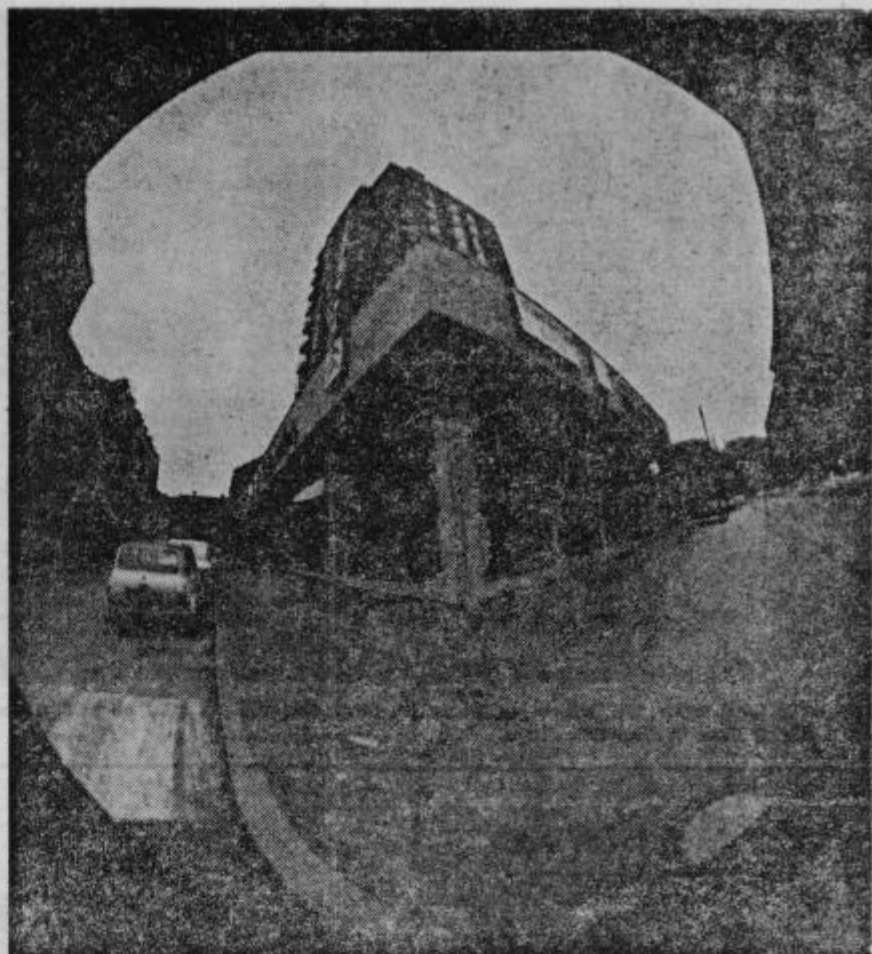
Ni prvič, da sodeluje Slovenija avto — AVTOMOTOR CELJE na obrtnem sejmu, saj smo to, čeprav še mlado, a izredno prizadevno delovno organizacijo lahko srečevali že mnogo let na celjskem obrtnem sejmu. Če pri tem izpostavljamo besedo — prizadevno, potem mislimo vsekakor na velike dosežke, ki jih je AVTOMOTOR dosegel v letošnjem letu.

Z otvoritvijo novega, sodobnega avtosalona in prodajalne Avtomateriala v Miklošičevi ulici, novih skladišnih prostorov za nadomestne dele v Kocbekovi ulici in v zadnjem času še nov, oziroma prenovljen salon koles in motornih koles na Trgu oktobrske revolucije in novo specializirano prodajalno avto plaščev in gumijastih tehničnih izdelkov SAVA na Mariborski cesti, kažejo veliko poslovno aktivnost.

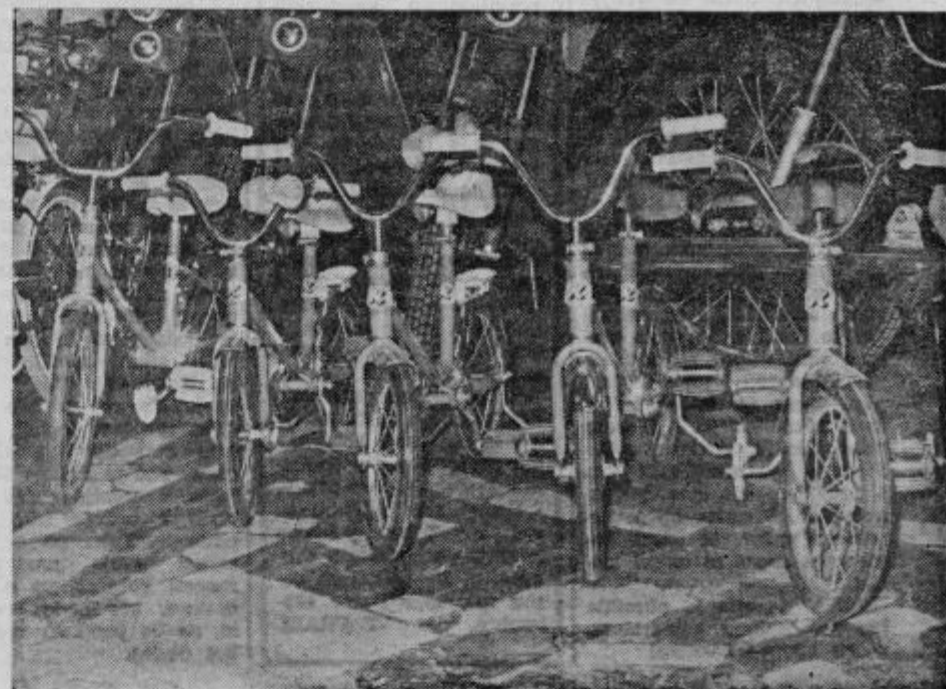
Menda ni treba posebej poudarjati, kakšnega pomena so omenjeni pridobitve za sam kolektiv in za celotno celjsko gospodarstvo, oziroma za razvoj trgovine v Celju. Sodobni, predvsem pa funkcionalno izkoriščeni prostori, govore v prid dobremu poslovanju. Vsi prodajni in skladišni prostori so takorekoč na enem mestu, prodajalna SAVA na Mariborski cesti pa ima prav tako lep parkirni prostor, kakor salon v Miklošičevi ulici. Prihranek časa je velik, boljša izbira, boljša ponudba, boljša preglednost in hitrejše poslovanje. Predvsem pa so novi prostori omogočili večje specifikacije pri delu. Vse to skupaj pa pomeni veliko približanje potrošniku, s tem pa seveda tudi posredno navezovanje med proizvajalcem in potrošnikom in obratno.

Na letošnjem sejmu sodeluje AVTOMOTOR s sejmskim popustom na:

- osebne avtomobile ZASTAVA in CIMOS
- tovorna vozila TAM in ZASTAVA
- prikolice TEHNOSTROJ
- motorna kolesa TOMOS
- kolesa ROG
- akumulatorje VESNA
- avtoplašče in zračnice
- avtoelektro in splošni material
- nadomestne dele za vsa omenjena vozila.

Novi avtosalon

Salon koles in motorjev

Ena od najbolj lepih jam Stibernica, ki so jih letos obiskali. Na sliki na levi predsednik kluba Mirko Flere in član Jože Mogu.

JAMARJI V LETUŠU

V Letušu dela Jamarski klub »Bakia« že eno leto. V njem je vključenih 28 članov, ki pa so večinoma že prej delali v jamarski sekciji. Posebno letos so pričeli z delom bolj načrtno in dosegli tudi rekord — 180 m globine v brezno. Med drugimi nalogami, ki so si jih zastavili in opravili, je tudi film, ki so ga letos posneli. Imajo pa finančne težave in zato si ne morejo nabaviti vse potrebne jamarske opreme. Povečali bi radi število članov, vendar ugotavljajo, da se mladinci za to vrsto športa ne zanimajo preveč. Raziskali so že 12 jam in brezov.

Med najpomembnejše jame in brezni sodi Trbiška zijavka, Ledeniško brezno, Rjavčeva jama, Jespo (brezno na Menini planini) in še druge. Posebno lepo je bilo v jami Stibernici (blizu Nazarja), ki je približno 80 m dolga in ima lepe kapnike.

Letos imajo v načrtu, da bi uredili prostore v klubu, vključili v delo še nekaj novih članov in raziskali več brezov ter jam. T. Tavčar

mal... TA O...

Z ozimnico so bile... pa seveda za tiste, ki ne dopuščajo kakšnih več ali manj le za od nižjimi osebnimi dohodki žine vse — od kurjav če imajo to na koncu sodobnih blokih je še si praviloma okoli tega radi tega tokrat odlozi ozimnico skupaj spravi

MARIJA RAMSAK, ka doma iz Zabukovca je imamo pri nas doma ni bilo treba kupiti, smo morali pri so kmetu kupiti krompir ben problem je kurja samo, da je zelo dragi človek komaj skupaj potreben denar, pose žava je v tem, ker že poleti plačali, pa še doslej niso pripeli cenah pa se itak ne govori.

MARJANA GREGI lavka doma iz Velenja srečo, da živim v gospodinjstvu doma, mi zaenkrat ti pro prihranjeni. Pri ni glavnem vse preskr ma. Jaz ji le dam plače, tako tudi če pa se tiče delavk o osebnimi dohodki družine, tu pa bi nično pomagati tu kat, ne pa da stoji ma ob strani.

Tako, vse so i mnogo več težav te nesrečne cene, ostajajo več ali r imajo torej z ozi tem nekoliko več kaj koristnega st

Slovenske Konjice

IZNAJDLJIVOST

Težave z električno energijo so povzročile mnoge motnje in težave tudi v gospodarstvu v konjiški občini. To se je še posebej poznalo v industrijskih podjetjih, ki uporabljajo največ elektrike za pogon raznih strojev in naprav. Tako so morali delavci tu in tam zjutraj odhajati nazaj domov. V industrijskem kombinatu Konus so proizvodnjo organizirali tako, da bodo delali tudi ob prostih sobotah in nedeljah. Proste dneve bodo imeli v drugih dnevih v tednu, saj noben dan ne bodo delali v vseh obratih. Tako bodo dejansko delali vse dni v tednu, na ta način pa bodo porazdelili uporabo električne energije enakomerno na ves te-

den. Na podobne oblike razporeditve delovnega časa so se odločili tudi v nekaterih drugih večjih gospodarskih organizacijah.

TRASIRALI CESTO

Potem, ko so delavci Cestnega podjetja Celje letos v Slovenskih Konjicah uredili in asfaltirali več cest in podobnih komunikacij, so pred kratkim pričeli s pripravljalnimi deli še za ureditev ceste od nekdanje železniške postaje čez spodnji most nad Dravinjo do proizvodnih obratov podjetja »Kostroj«. Del trase bo potekal po dosedanjem cestišču, manjši del pa bodo zgradili povsem na novo, skupna dolžina pa znaša okoli 800 metrov. Podob-

no kot pri prejšnjih akcijah, tudi sedanjost vodi krajevna skupnost. Po izdelanih predračunih bodo vsa dela veljala približno 390.000 dinarjev. Precejšnji delež bo pri tem nosil kombinat »Konus«, ki bo istočasno uredil tudi vhod v tovarno za težja vozila iz vzhodne smeri. Razen tega podjetja bodo k stroškom gradnje in asfaltiranja prispevala svoje deleže tudi druge delovne organizacije, ki imajo na tem predelu proizvodne obrate, skladišča ali podobne objekte. Vzporodno s tem bodo uredili tudi prostor v prednjem delu lani zgrajenega zdravstvenega doma, saj je neposredno povezan s kolodvorsko cesto. Tudi ta bo asfaltirana.

OB TEDNU POŽARNE VARNOSTI

Občinska gasilska zveza Celje je za teden požarne varnosti, ki je vsako leto v zadnjem tednu septembra, pripravila obširen program. V sredo, 19. septembra so imeli na Zavodu za požarno varnost, tehnično in reševalno službo strokovni seminar z učitelji celjske občine, kjer so predvsem predavatelje za tehnični pouk seznanili o požarni varnosti in potrebni vzgoji šolske mladine. Seminar, ki so ga pripravili s svetom za šolsvo, je trajal 5 ur in se ga je udeležilo 39 učiteljev, ki bodo prenesli obravnavano snov na dijake v šolah.

Za uvod v teden požarne varnosti je radio Celje objavil krajši razgovor s predsednikom občinske

gasilske zveze Vilijem Spatom, z direktorjem zavoda za požarno varnost inž. Jožetom Gorzo in inž. Antonom Sentočnikom, ki je govoril o strokovni vzgoji gasilcev.

Vsaki dan v tednu bo radio Celje v petminutnih oddajah obveščal občane o požarnih nevarnostih, predvsem o požarni preventivi, hrabi kurilnega olja, uporabi električnih gospodinjstvenih strojev, uporabi in hrabi gospodinjstvenih plinov, požarni varnosti v industriji in zaščiti gozdom pred požari.

V okviru proslave 100-letnice Cinkarne bodo cinkarniški gasilci pripravili gasilsko tekmovanje s taktično vajo in trodelnim napadom.

USPEH V NEGOTINU

Celjski komorni moški zbor pod vodstvom Egon Kuneja je v soboto, 22. t. m. nastopil v Negotinu, v okviru tamkajšnjih tradicionalnih »Mokranjčevih dni«. Ze samo povabilo zboru za gostovanje na tej veliki kulturni manifestaciji je pomenilo izredno priznanje. V času osmih let, odkar se vrstijo »Mokranjčevi dnevi« je komorni zbor drugi slovenski ansambel, ki je sodeloval v njihovem sporedu. Prvi je bil oktlet »Gallus« iz Ljubljane.

Celjani so edini pogoj, se pravi, da so predstavili vsaj eno Mokranjčevo delo, izpolnili več kot častno. Rukovet je izzvenel odlično, polno in temperamentno, tako kot bi ga interpretirali najboljši poznavalci del uglednega srbskega skladatelja. Pa ne samo to. Tudi druga dela srbskih skladateljev so doživela nepričakovano topel sprejem. Sicer pa so domačini in ugledni srbski glasbeni ustvarjalci z enako navdušenostjo pozdravili tudi dela slovenskih klasikov in sodobnikov. Skratka, bil je nepozaben večer. In uspeh komornega zbora ni mogel izostati.

Pot v Negotin je obrodila lep sad. Zato komornemu zboru iskrene čestitke!

VPRASALI SMO

Martina Primožiča, predsednika Občinske konference SZDL Velenje, kako potekajo v njihovih krajevnih skupnostih razprave o novi ustavi in programu razvoja občine do leta 1980:

»Razprave po krajevnih skupnostih potekajo po naprej določenem programu, udeležba na njih je poprečna. V okoliških krajih ljudje največ razpravljajo o kmetijskih vprašanjih in se zavzemajo, da bi temu področju v bodoče v ustavi posvetili več pozornosti, kajti to pomembno panogo je potrebno v bodoče še bolj vrednotiti in razvijati.

Veliko zanimanje so pokazali do vloge in pristojnosti krajevnih skupnosti s posebno željo. Do tega, kako bodo občani lahko določene naloge, ki bodo po novi ustavi prešle v krajevne skupnosti, reševali in kdo bo za KS dal potrebna sredstva. Predvsem gre za financiranje in reševanje komunalnih problemov v posameznih krajevnih skupnostih.

Doslej smo opravili že več kot dobro polovico razprav po krajevnih skupnostih, z njimi pa bomo zaključili konec septembra. T. VRABL

SEDRAŽ JA, REKA NE

V nedeljo so se začele ustavne spremembe po krajevnih organizacijah SZDL. Dopolnje se je zbralo v domu Borisa Kidriča v Sedražu veliko občanov. Uvodno razlago o predlogih zvezne in republiške ustave je imel predsednik občinske konference zveze mladine Zlatko Pavčnik. Po njegovem uvodnem izjavljanju je sledila razprava. Občane je predvsem zanimalo to, kako bo v bodoče omogočeno krajevni skupnosti reševati probleme.

Popoldan bi morala biti razprava v Reki, za del krajevne skupnosti Marijagradec, ki že leto dni nima prostora za sestanke, odkar je prenehala obratovati gostilna v Marijagradcu. Toda razprave ni bilo, ker so v osnovno šolo prišli samo štirje občani, pa še tem se je baje silno mudilo domov. Na Reko in v Tevče, kraje, za katere naj bi bila nedeljska razprava v šoli, bi občani radi dobili asfaltirano cesto. Nič bi jim ne škodilo, če bi v nedeljo slišali, kako bodo v bodoče take akcije potekale. Tako pa se bodo zaradi svoje nezainteresiranosti obračali na napačne naslove, ker bodo prepričani, da bo potekalo vse tako kot doslej. -ec)

NAGRAJENI REŠEVALCI

- Za nagradno križanko, objavljeno v Novem tedniku 13. septembra, je žreb razdelil nagrade takole:
1. nagrada: 100 din — MARIJA LEDINSEK, Tratna 30, 63231 Grobelno
 2. nagrada: 50 din — FORTO TURK, Okopi 13, Celje
 3. nagrada: 50 din — FANI DOLSEK, Zg. Jablanica 17, 61275 Smartno pri Litiji
 4. nagrada: 50 din — IZTOK NAGLAV, Vrunčeva 1, Celje
 5. nagrada: 50 din — LOJZKA ROŠ, Jenkova 30, Celje
 6. nagrada: 50 din — ANTON LUBEJ, V. P. 5432-3, 11002 Beograd

RESITEV NAGRADNE SLIKOVNE KRIZANKE:

Vodoravno: kub, zvrst, škрге, freska, IRA, citre, Greig, podpis, Rešt, Miško, kakao, belke, odkop, Česma, dolar, milo, načrt, Naser, nihaj, ton, PI, Avon, skrtil, tunel, PA, ASK, Efez, osoje, tein, stran, pelod, Po, kapsula, Ivanka, Vili, evnuh, zlot, volnar, Sven, Zofka, Tati.

VAŠA OCENA

V zadnjem Novem tedniku ste izbrali kot najboljši sestavek »Se vedno nejasen položaj«, glasovali pa ste tudi za druge, kot Iz življenja Vinka Primožiča, Poglejmo naokrog, Sreča v nesreči in druge.

Izrebrali smo tri nagrajence, katerim bomo po pošti poslali po 50,00 dinarjev: To so: Slavko Kamenik, Ljubljanska 33, Celje; Jožica Kokot, Vinogradna 13, Slovenske Konjice in Marija Zibert, Hrušovec 2, Planina pri Sevnici.

MAMA, SAJ BOM ZNOREL!

— Veste, tovarišica, zaradi našega Stojana sem prišla. Nekaj je z njim narobe, nekaj se z njim godi, sama ne vem kaj...

— Kako to mislite? No, v razredu, pri šolskem delu je raztresen, nervozen, grize nohte, ustnice, skratka, prizadeva si, da bi zbrano sledil pouku, pa kratko in malo ne more... Zasedila sem, da se mu potijo roke, ondan mi je zaupal, da ga je pred vsakim vprašanjem strah. Draga mama, kako pa doma?

— Vidite, saj to je tisto. Najbrž sva z mojim prezahtevna. Rada

bi, da bi obvladal čimveč stvari, ki so v današnjem času mlademu človeku vsakdanja nujna. Veste, doma mora biti že kar cela gospodinja. Vsak dan čisti sobe, pomiva posodo, tudi prati sem ga naučila, da ne govorim o čiščenju čevljev, pospravljanju na vrtu. No, zvečer pa televizija. Da vam rečem, zvečer ga s pravo muko spravim v posteljo.

— To je kar precejšnja obremenitev. Stojan pa obiskuje tudi glasbeno in baletno šolo, potem športno društvo. Nekaj pa ste mu vcepili: zelo je ambiciozen, povsod bi rad bil

prvi. Za to pa je potrebna velika mera energije. Saj je prav čeden fantek, zdrav, krepak in zagorel. Pa vendar mi slim, da je vaš Stojan le preveč obremenjen. Kaj menite?

— O tem sva z mojim često razmišljala. In še razmišljava. Zaključek pa je tak: če zmorejo drugi, zakaj bi ravno naš Stojan ne zmožel. Nekaj me moti, zbuja strah in zaskrbljenost: ponoči se često prebuja, premetava v postelji in natanko sem slišala, kako je v spanju govoril:

— Mama, saj bom znorel!

Molk. Razmišlja tovarišica, razmišlja mati. Potem tovarišica. Veste, odrasli zmoremo poprečno deset ur zahtevnega dela. Redki se ponasajo tudi z dvajsetimi urami. Zato pa je toliko infarktov. Ste pomislili tudi na to, da je Stojan poprečno pet ur v šoli? Vsaka šola nalaga tudi domače vaje. Ne samo osnovna, tudi glasbena, baletna, telovadno društvo. Možeče je otrok ob televizijskem programu le navidezno sproščen. Sem za to, da Stojanov dnevni zahtevek razredčite...

Tovarišica, kaj pravite, s čim naj bi prenehali?

— Zanj je osnovnošolsko delo obvezno. Vi sami presodite, česa vaš sin nima rad, opravlja delo z nevoljo, z odporom. Kaj pa ga prevza-

prav najbolj veseli?

Kaj? Telovadba! In nekaj je še najbrž narobe: na potep ga z mojim sploh ne pustiva. Meniva, da je tudi zanj dovolj razvedrila, če se odpeljemo v soboto in nedeljo v naravo, kam v hribe, v mesto, k sorodnikom...

— Draga mama, vaš otrok je spet samo med odraslimi. Takle petošolček pa ima tudi svoje probleme, ki jih zaupa samo sovrstnikom. Tudi mi odrasli gremo k sosedu na klepet. Pravimo, da smo si odvezali dušo. Otrok mora za trenutek k svojim prijateljem. Vsaj za uro, dve. Koliko si imajo povedati, kadar čutijo, da jim starši ne stojimo za hrbtom in jih nenehno svarimo: to ni prav, kaj tako jeclaš, obriši si nos, govori jasno, takoj se vr-

ni, imaš spet zamazane hlače, si napisal domaćo vajo. Preobremenjenost je ena najhujših muk sodobnega časa. Pomagajmo svojim lastnim otrokom, razbremenimo jih — naši so!

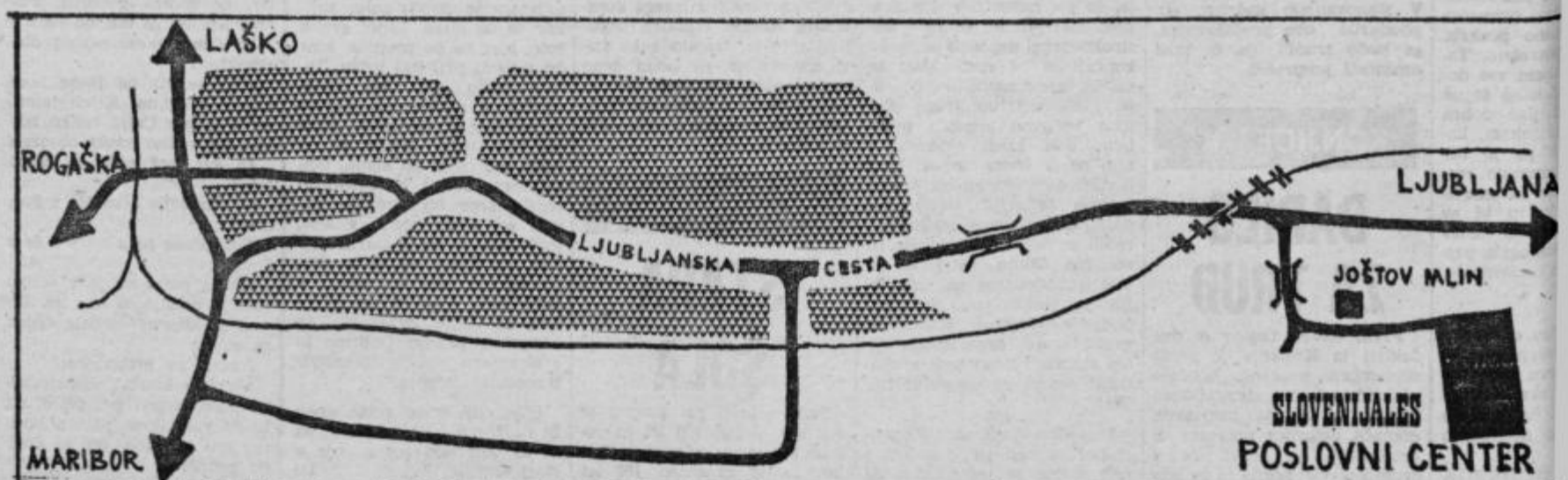
— Pa mi je res kar odleglo. Več ljudi več, to je staro in moderno pravilo. Otrok je navsezadnje le otrok. O tem dova morala z mojim še in še razmisliti. Saj se spominjam, kako rada sem kot otrok letela k sosedom Marjetici. Imeli sva svoje skrivnosti, ki so bile samo najine. Koliko je bilo priseg, o katerih oče in mati nista nikoli vedela. Se danes so žive v spominu. Spomini iz otroških let so kakor kristalni studenček...

Da, kot studenček, ki ne sme nikdar usahneti...

DRAGO KUMER

SLOVENIJALES

Ste že kdaj pomislili, kakšna dragocenost je danes čas? Najbrž niste. SLOVENIJALES vam nudi priložnost, da to spoznate. Novi skladiščni prostori v Medlogu (v neposredni bližini Joštovega mlina) vam omogočajo pregled, izbiro in nakup vsega, kar boste potrebovali pri gradnji vaše hiše. Ne samo stavbno pohištvo, tudi gradbeni material širše izbire, rezan les, plošče, furnir, lesonit, ultrapas, vezane plošče, vse vrste instalacijskega materiala in material za centralno ogrevanje prostorov, zidno in sanitarno keramiko. SLOVENIJALES prihaja v vaš novi dom z vsem, kar boste zanj potrebovali. Vse na enem mestu, pregledno, hitro, kakovostno in sodobno. To je prihranek časa, prihranek v izdatkih. SLOVENIJALES VAM SVETUJE IN NUDI!

STANOVANJA...

Kolektiv celjskega Ingrada tudi tokrat kot vselej doslej ni čakal. Z veliko pozornostjo je prisluhnil splošni družbeni skrbi za graditev stanovanj. Po temeljnih strokovnih in drugih pripravah se je odločil za novo pot, ki v tujini, pa tudi ponekod pri nas, ni povsem nova. Osvojil je namreč graditev po sistemu routinord. Montažne plošče je zamenjal liti beton, ki ga v železne kalupe vlivajo na licu mesta. S tem načinom, ki ga odlikujejo mnoge prednosti, gradijo bloka po

106 stanovanj na Lavi. Naročnik je občinski solidarnostni stanovanjski sklad.

Osvojitev nove tehnologije v graditvi pa je od kolektiva zahtevala posebne investicije. Pri tem ni šlo samo za železne plošče-kalupe, marveč še za novo betonarno v Medlogu, za avto-mixerje za prevoz betona in ne nazadnje za črpalke za vgrajevanje betona. Strošek ni bil majhen. Znašal je okoli 800 milijonov starih dinarjev.

Investicija velika. Svoj pomen pa bo dobila v kontinuirani graditvi stanovanj, v graditvi na strjenih kompleksih.

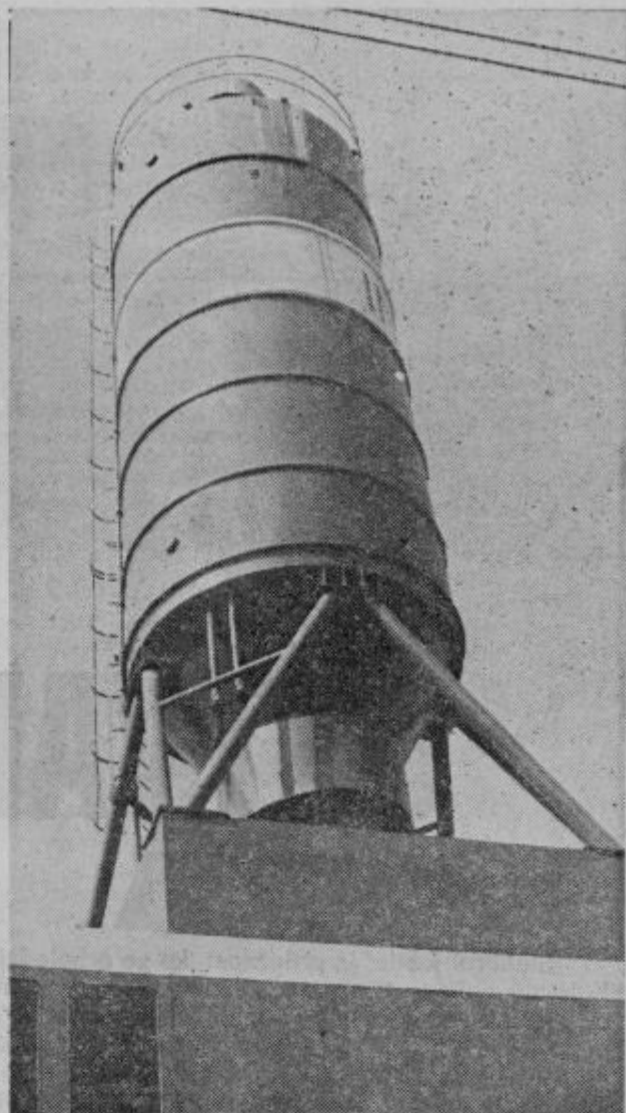
Nova betonarna je velika pridobitev ne le za kolektiv, marveč tudi za druge naročnike. Njena zmogljivost je 50 kubičnih metrov na uro.

Nova naložba je bila utemeljena le ob spoznanju, da bo imela graditev stanovanj drugačne vidike, kot jih je imela doslej. Se pravi — najmanj 300 do 400 stanovanj vsako leto! To pa je hkrati tudi cilj občinske politike, ki predvideva vsako leto po 500 stanovanj.

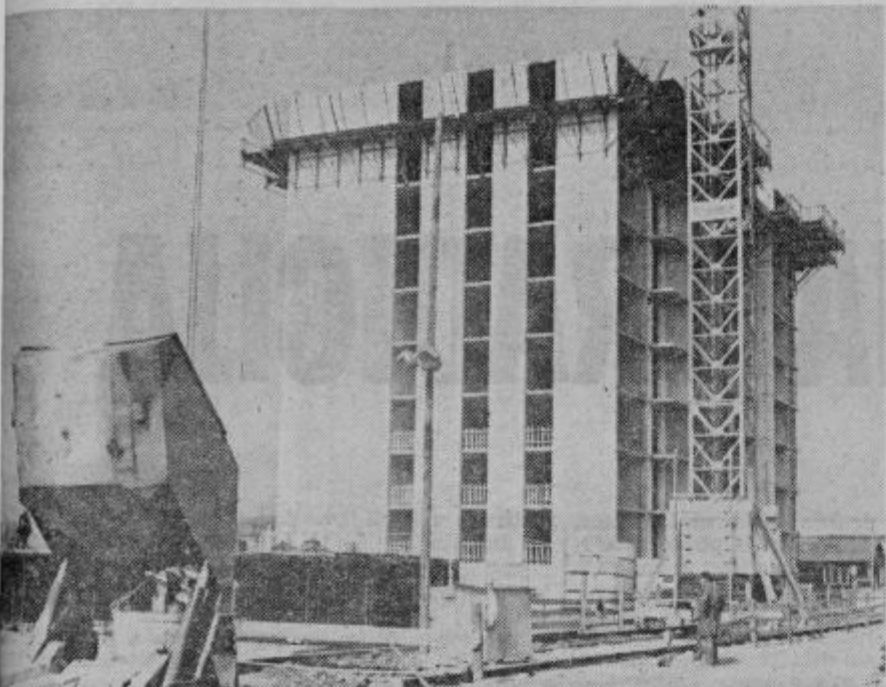
Ingradovi uspehi v zadnjem času pa so še druge: na Gomilskem bodo v kratkem odprli nov mizarški obrat (objekt že stoji) za industrijsko proizvodnjo stavbnega pohištva. Ne gre samo za kritje lastnih potreb, temveč tudi za naročila drugih domačih in celo tujih naročnikov!

Kolektiv tudi v prihodnje veliko pričakuje od pred krat-

kim ustanovljene skupine strokovnjakov, ki proučujejo razvoj podjetja in s tem njegovo perspektivo. V načelu je znana — industrijska graditev. Ta pa gre svojo pot, ki išče nove dosežke in nove načine. Pri tem Ingrad noče zaostajati. Dosedanje izkušnje govorijo, da gre tudi ta celjski kolektiv naprej in samo naprej.

Betonarna: vsako uro 50 kubičnih metrov

na stanovanja na Lavi. Da bi jih bilo čim več...

MIK — Prebold

PRIZADEVNI KOLEKTIV

Podjetje MIK PREBOLD je pravzaprav že od leta 1961, ko se je več manjših delavnic v Preboldu združilo v novo in enotno podjetje. Z imenom MIK pa podjetje pojavlja na našem tržišču od letošnjega januarja, ko si je podjetje navzeo to ime.

MIK PREBOLD, v katerem zaposlenih preko sto petdeset delavcev, vključuje štiri dejavnosti, s katerimi se predvsem v zad-

njih letih močno uveljavil na našem tržišču. Najmočnejšo dejavnost predstavlja obrat konfekcije, v katerem je zaposlenih preko polovice članov kolektiva. Lahka ženska konfekcija, ki jo proizvajajo v tem obratu, si je že našla svoje odjemalce, predvsem v Sloveniji in sosednji Hrvaški. Ni je trgovske hiše, vsaj pomembnejše ne, v kateri ne boste našli krila, hlače, obleke in komplete, ki jih proizvajajo v MIK-ovem obratu v

Preboldu. Poleg tega, da proizvajajo v tem obratu konfekcijo za naše domače tržišče, pa se je kolektiv MIK-a uspešno vključil tudi v izvoz. Za tuje partnerje proizvajajo določeno modno konfekcijo po tako imenovanem sistemu »lonarbajta«. V lanskem letu so skoraj polovico kapacitet podjetja izkoristili v te namene. Letos je tega nekoliko manj.

Po obsegu je na drugem mestu v MIK-u opekarna,

nedaleč od Prebolda ob cesti pri Seščam. Do lani sorazmerno zastarel obrat je kolektiv uspel obnoviti, za kar so porabili preko 120 milijonov starih dinarjev. Dve tretjini sredstev je v obliki kredita prispevala celjska podružnica Ljubljanske banke, preostala sredstva pa je prispeval kolektiv sam. Prva faza rekonstrukcije je končana in s tem se bo povečala proizvodnja za 30 odstotkov. S plasmanom proizvodov ope-

karne nimajo nobenih težav, še zlasti zaradi tega ne, ker je glinišče izredno kvalitetno in je opeka izredne trdnosti. Naj povemo le še to, da je pri rekonstrukciji opekarnice sodeloval tudi sklad skupnih rezerv delovnih organizacij žalske občine.

Poleg teh dveh največjih dejavnosti v podjetju pa je v MIK-u tudi še obrat »Kovinar«, v sklopu katerega teče pravzaprav kar troje različnih dejavnosti. Montažerji se ukvarjajo z montažo centralnih kurjav. Odlično strokovno podkovana ekipa si je pri tem delu ustvarila velik ugled, in največji del svojega proizvodnega programa realizira na območju Slavonije, kjer so še zlasti cenjeni zaradi kvalitete svojega dela. Poleg montažerske skupine se v tem obratu ukvarjajo tu-

di še s ključavničarskimi deli po naročilu, prav tako pa tudi kleparska dejavnost v kooperaciji.

No, in ne nazadnje moramo v pisano paleto dejavnosti preboldskega MIK-a pristiati še mizarški obrat, v katerem se že več let ukvarjajo izključno le s proizvodnjo stavbnega pohištva.

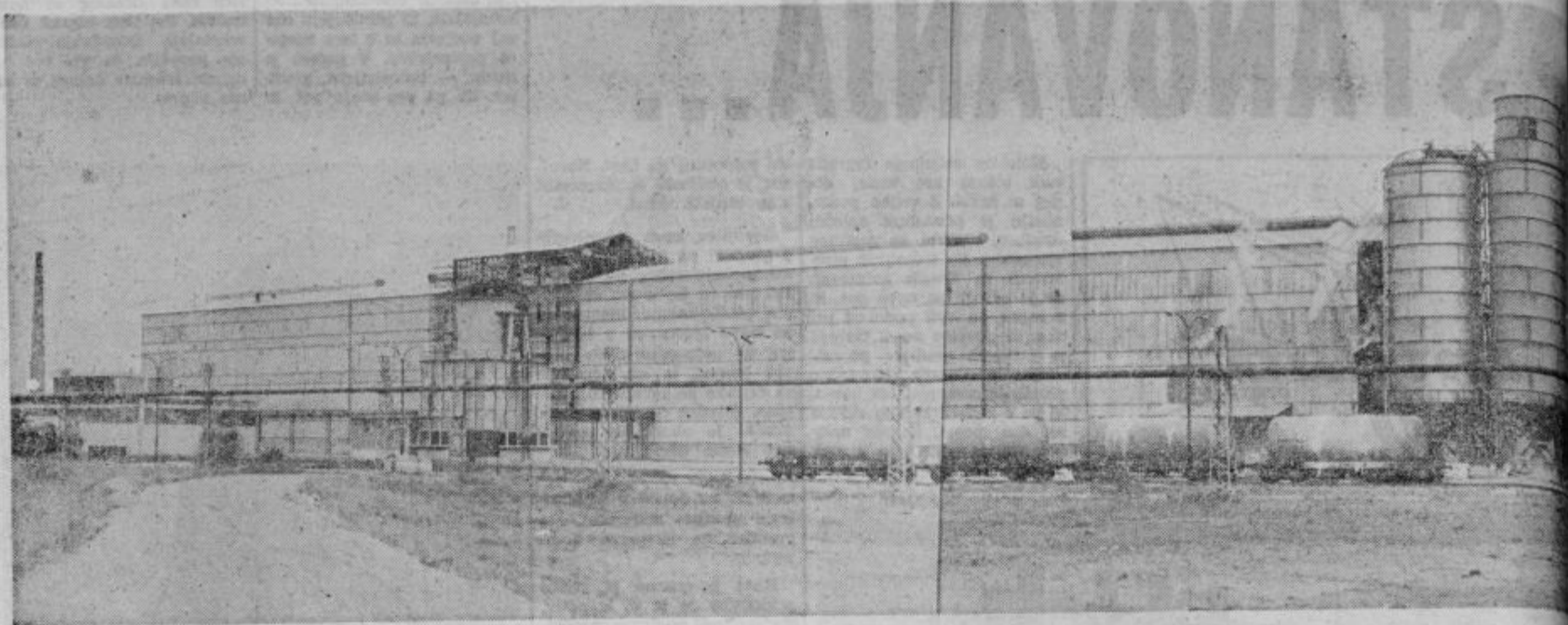
Člani delovnega kolektiva MIK-a dosegajo iz leta v leto boljše delovne rezultate, ki se med drugim izkazujejo tudi v poslovnih rezultatih, ki so znatno nad povprečnimi dosežki tovrstnih delovnih kolektivov. V perspektivi nameravajo delovno organizacijo le še notranje organizacijsko utrjevati, izpolnjevati tehnološko dela in se tako še bolj usposobiti za konkurenčno nastopanje na našem vse bolj zahtevnem tržišču.

Na dva in pol milijona opečnih enot naredijo delavci v MIK-ovi opekarni, ki so jo letos rekonstruirali.

V tej sodobni, svetli in prostorni šivalnici nastaja konfekcija, ki nežnemu spolu ni neznan. Dobro blago se samo hvali, to vedo tudi trgovci, ki kupujejo MIK-ovo konfekcijo.

USTVARJALNA TRADICIJA

Sleheri jubilej je priložnost, ko se pregledajo rezultati prehojene poti. Kolektiv celjske Cinkarne, ki slavi letos stoletnico ustanovitve, praznuje ta izjemno visok jubilej v pomembnem trenutku, v času, ko je stopil na pot ponovnega vzpona in zagotovljenega uspešnega razvoja v bodoče.

Redke so delovne organizacije, ki imajo tako pestro tradicijo, tradicijo, ki je pogojevala ustvarjalnost pri razvoju novih proizvodnih programov, novih artiklov. Redki so kolektivi, ki so v naših pogojih dinamičnega razvoja okusili toliko težav in gorja, ki je na eni strani odraz tudi častitljive starosti tovarni, na drugi pa živa priča vseh težav, s katerimi se naša družba prebija na svoji poti samoniklega socialističnega razvoja.

LIST IZ KRONIKE

Kot smo rekli, praznuje kolektiv CINKARNE CELJE letos stoto obletnico ustanovitve podjetja. Prav je, da ob tej priliki vsaj na grobo preletimo skozi bogato in pisano zgodovino tega celjskega kolektiva.

Tega leta, 1873 torej, se je takratna avstrijska država odločila, da zgradi v Gaberju pri Celju topilnico surovega cinka. Zgodovinski viri vedo povedati, da so tovarno sprva namestili v Rimskih Toplicah, vendar sta se takratni lastnik zdravilišča in tamkajšnja občina temu odločno postavila po robu. Prav gotovo pa je bilo pri postavitvi Cinkarne na celjskem območju prisotnih več konkretnih razlogov. Poglejmo si nekatere. Edini, v tistih časih poznani tehnološki postopek za pridobivanje cinka je bil pirotehnični destilacijski proces v leščah samotnih reortah. Ta tehnološki postopek pa je znan po tem, da je zanj potrebno veliko toplotne energije, pri čemer je možno uporabljati tudi cenena goriva, kot je na primer lignit, tega pa je bilo v neposredni bližini Celja dovolj.

Kako pomembna je bila ustanovitev tega podjetja v Celju je med drugim razvidno iz podatka, da so se na primer celjski možje oblasti odšli cesarju Francu Jožefu I. zahvaliti za tovarno celo v Ptuj, ko se je leta tam mudil na obisku. Da je predstavljala ustanovitev Cinkarne, spričo prodora nemškega kapitala v naše kraje, tudi pomemben člen v germanizaciji Slovenije, o tem verjetno ni potrebno posebej

govoriti. Novo ustanovljeno podjetje je dobilo naziv »K. K. Hüttenverwaltung Čilli«.

Leto kasneje, 1874, je bila tovarna dograjena, obratovati pa je začela leta 1875. V letih od 1886 do 1888 je bila zgrajena še valjar na na parni pogon. Nekaj let kasneje, leta 1891, je bila v neposredni soseski zgrajena podružnica Tovarne kemičnih izdelkov Hranstnik, ki je za Cinkarno dolga leta prazila rudo. Ker se je topilniški obrat v prihodnjih letih hitro širil, kapacitete za praženje niso zadostovale, zato je bila zgrajena sodobnejša pražilnica s tovarno žveplene kisline. To je bilo v letih tik pred prvo svetovno vojno. Zanimivo je, da je leta 1914 »K.K. Hüttenverwaltung« odkupila premoženje v Zabukovici in Velenju. Po vojni je prešlo podjetje v last jugoslovanske države, oba rudnika pa sta se zopet osamosvojila in dobila samostojno upravo.

Čas med vojnami je bil poln pomembnih dogodkov, ki pa jih ni mogoče podrobneje obdelati. Nastale so težave z oskrbo rude in država je dala podjetje v zakup Slovenski banki s sedežem v Zagrebu. Ob tem je prišlo do ustanovitve delniške družbe. Delnice, odnosno njih večji delež je prehajal iz rok v roke, s tem pa tudi vpliv na razvoj podjetja. Prišlo je tudi do tesnejšega sodelovanja s češkoslovaško tvrdko C.T. Petzold. V tem času se je Cinkarna razširila in modernizirala. Vzporedno z razvojem Cinkarne je tekel tudi razvoj sosednje Kemične tovarne. Tudi tu je prihajalo do raznih

sprememb, ker pa so bili delničarji praktično isti, je bil zagotovljen hkraten razvoj obeh tovarn.

Okupacija je pustila svoje posledice tudi v Cinkarni. Nemci so naprave izkoriščali in so za sabo pustili strahotno razdejanje. Nemci so med vojno tovarni združili v eno podjetje, vendar sta se po vojni zopet razšli. Leta 1953 se je Kemična tovarna zopet pridružila Cinkarni, tako da je iz prvotne Cinkarne, ki je bila izrazito metalurška industrija, nastala metalurško-kemično podjetje. Tovarna organskih barvil, ki je bila zgrajena štiri leta po vojni, se je pri-

družila Cinkarni 1961 leta, leto kasneje pa še mozirska Tovarna zemeljskih barv. Naj ob tem skopem pregledu zgodovine našega jubilarja povemo še to, da so delavci prevzeli upravljanje v roke v celjski Cinkarni 6. septembra 1950, ko je bil formiran prvi delavski svet.

ŽE DANES ZA JUTRI

Ekonomski razvoj naše družbe in železna logika tega razvoja pa sta pripeljala kolektiv Cinkarne do tega, da so ugotovili, da bo potrebno proizvodnjo surovega cinka ukiniti. To so tudi storili. Na to pa so vplivali predvsem trije razlogi: zastarela tehnologija z veliko fizičnega dela, silno neugoden odnos do tovrstne industrije, kar se je kazalo v neustreznem gospodarskem instrumentariju in ne nazadnje je na to vplivalo tudi dejstvo, da Cinkarna praktično v vseh letih dinamičnega razvoja nikdar ni bila kom-

pletirana v svoji investicijski izgradnji.

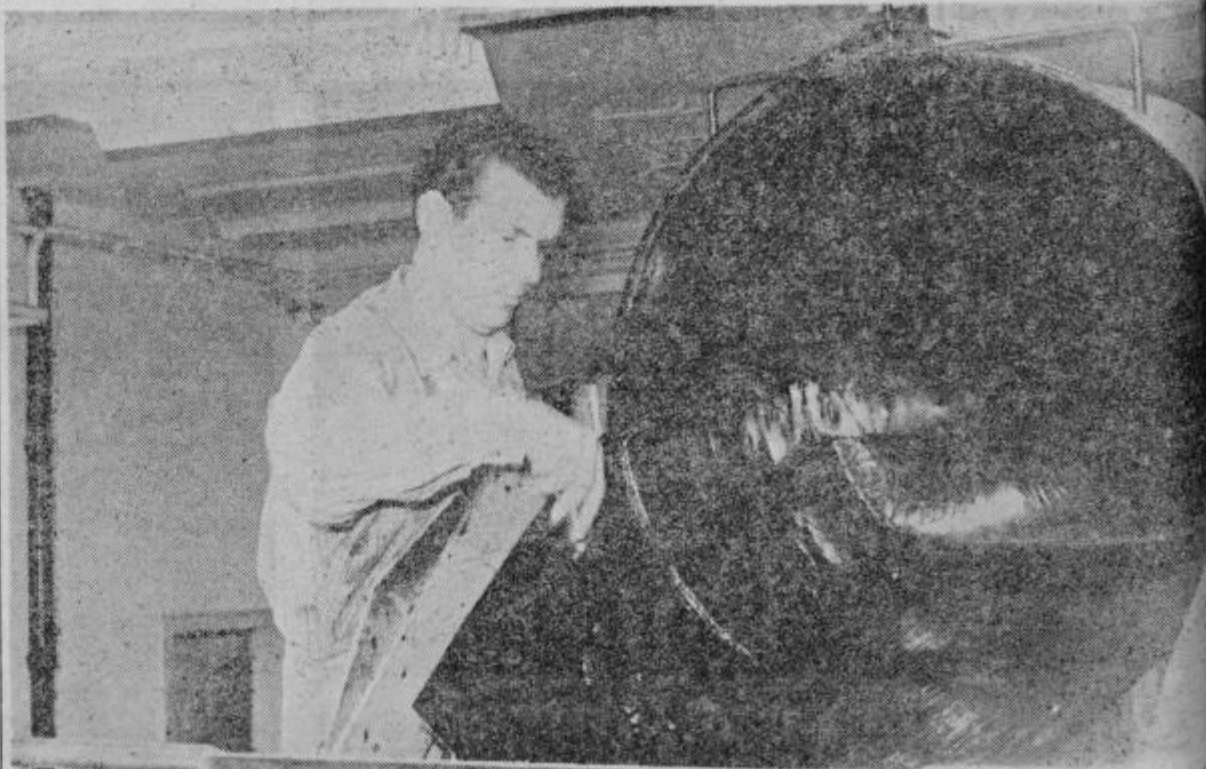
Sledilo je krizno obdobje, obdobje največjih odrekovanj in težav, ki jih je zmožni le prekaljen kolektiv. To so leta od 1967 do leta 1971, ko se je kolektiv s skrajnimi napori izvlekel iz izgube. Mnogi so v teh letih klonili in zapustili kolektiv, smatrajoč, da zanj ni rešitve in ne perspektive. Še več pa jih je trdovratno vztrajalo, iskalo rešitve in s tem tudi večji kos kruha, ki se je šestokrat občutno skrčil na pičlo odmerjeni kos. Strokovno utemeljen sanacijski program, pristop k izgradnji novih objektov je pripeljal kolektiv do tega, da je že leta 1971 praktično končal brez izgube in naslednje, to je lansko leto že ustvaril 400 milijonov starih dinarjev dohodka. Pričelo se je obdobje ponovnega vzpona.

Bistven dogodek v razvoju kolektiva CINKARNE v zadnjih letih je investicija v tovarno titanovega belila, v kateri je stekla proizvodnja v letošnjem le-

tu. Kljub nesreči, ki kmalu doletela kolektiv, začetek proizvodnje v tovarni za nadaljnji razvoj podjetja bistvene važnosti.

Seveda pa velja opozoriti tudi na naš uspešen razvoj grafične industrije, ki je v zadnjih letih dosegla izrazit napredek. Za sanacijski program je določal predvsem razvoj grafične in kemične industrije, čeprav tudi metalurška dejavnost ni bila ščena. Na področju filke sta bila v tem zgrajena dva obrata, cer: obrat za tiskarske šče in obrat za tiskarske barve.

Skratka, ravno jubilejno leto je za prizadevni kolektiv CINKARNE v mnogih ozirih bistvenega pomena, je čas za ponovno vzpona in rasti, čas, ko stoletja utrjevana tradicija nove ustvarjalnosti, ki bodo kolektiv pripeljali v čas novih uspehov in rezultatov v delu bit družbe, kolektivnih in slehernega posameznika.

Proizvodnja tiskarskih barv je pomembna dejavnost v okviru proizvodnega programa poslovne enote grafike

NA SEJMU OBRTI V CELJU

velika PRODAJA emajlirane POSODE na kg.

OBIŠČITE NAŠE MODNE REVIJE
NA SEJMIŠČU VSAK DAN OB 16.30 URI

VELEBLAGOVNICA TEKONNINA CELJE

IZLETNIK - LEPI VIDIKI!

Izletnik. Koliko misli se poraja ob tem imenu. Nič kot asociacij. Izletnik je tudi sklop izredno pestrega dela.

In prav ob tem dejstvu in pripravi, da ima njihova dejavnost močan pečat splošnega družbenega pomena, tudi perspektivni programi ne morejo biti zaviti v meglo. Prva je, da postanejo lastniki, tudi tistih, ki vsak dan koristijo njihove usluže. Teh je veliko. Zelo veliko.

Cetudi so razvojna pota Izletnika znana, je novo področje o perspektivnem programu sprožilo ustanovljanje temeljnih organizacij združenega dela. Koncept samoupravne organizacije podjetja, ki predvideva šest TOZD (prometni sektor tehnični sektor, hotel Celeia z obrati, turistična agencija, skupne službe), je zahteval izdelavo srednjeročnega načrta, iz katerega bi bilo razvidno, po kateri poti naj bodo posamezne temeljne organizacije združenega dela v okviru podjetja v naslednjih petih letih. Zaenkrat gre za teze o perspektivnem razvoju, za osnutek, ki bo skupaj s samoupravnim sponzorom v javni razpravi med člani kolektiva.

Kakšna so ta razmišljanja? Vprašanje, ki smo ga postavili direktorju Leopoldu Percu.

Leopold Perc, direktor Izletnika

torju. Obnova avtoparka je tista naloga, ki je ta sektor ne bo smel nikoli zanemariti. V petih letih bomo morali imeti nad 220 voznih enot. Drugo, kar bo treba storiti, je organizacija prodaje vozovnic. Zato imajo nekateri spovedniki že zdaj stroške, v naslednjih letih pa bodo morali imeti te pripomočke vsi. Tako bomo prišli do realnejših podatkov. Sicer pa še nekaj: za ta sektor bomo morali uveljaviti tudi strojno obdelavo podatkov.

Problem in naloga prometnega sektorja so tudi kadri — soferji in spovedniki. Gre za pomembna in odgovorna dela. Temu primerni morajo biti tudi ljudje. Urediti bo treba status soferja in mu dati solidnejšo strokovno izobrazbo tudi s šolo. Gre predvsem za soferje, ki upravljajo gospodarska vozila.

Prometni sektor bo moral poskrbeti tudi za čimprejšnjo zgraditev nove avtobusne postaje v Celju. Po vsej verjetnosti bo stala na prostoru nasproti hotela Celeia. Ta objekt bo vsekakor eno izmed najvažnejših poglavij sektorja v naslednjih letih.

Druga enota je tehnični sektor, ki pravkar začne novo investicijo. V teku je izdelava načrtov, tu pa so tudi prizadevanja za lokacijo novih tehničnih delavnic. Ta je predvidena. Kljub nekaterim vprašanjem, bi naslednje leto lahko začeli z gradnjo prve etape. Pozneje pa bi morali delavnice dograjevati in tako priti do modernega servisa, ki nam je več kot nujen. V kolikor ne bo prišlo do odobritve predvidene lokacije, bomo delali na mestu, kjer smo. To pa bilo v mestu, kjer smo. To pa bi spričo prometa na Kersnikovi ulici in na tem območju, slabo.

Nadaljnja naša temeljna organizacija združenega dela je hotel Celeia z obrati. Pri hotelu so v teku zaključna de-

la za ureditev pritličja in sob. Na začetku oktobra pa se bomo lotili Celjske kočice, za kar imamo že 40 milijonov starih dinarjev. Tu bomo preuredili kuhinjo, uredili nov bife snack-barskega tipa itd. Tako bomo goste hitreje postregli in v večjem številu hkrati.

V naslednjih letih nameravamo pri hotelu Celeia zgraditi keglišče. Tako bo dobil vse pogoje za dokončno rentabilnost in za prevzem odgovornosti za gradnjo morebitnega novega hotela v Celju.

Tudi Celjska kočica ima v načrtu še določene razširitve. Seveda pa bi morali hkrati s tem drugi činitelji zagotoviti asfaltno prevleko na cesti od Stora do te planinske postojanke. Tako bi jo močno približali ljudem, tudi za popoldanske izlete.

Goite so nedorečena investicija. Perspektivni razvoj predvideva izgradnjo sedežnice proti Ljubnemu v dolžini 1300 m z zmogljivostjo 900 oseb na uro, zatem večji gostinski prostor na Starih stanih s samopostrežno restavracijo pa tudi vlečnico proti Ljubnemu, ki jo mislimo zgraditi že do začetka letošnje zimske sezone. Program nadalje predvideva razširitev hotela v celoti itd.

Naša turistična agencija kot temeljna organizacija združenega dela ima vse pogoje, da boljše zaživi. Ob sebi

ima moderen avtopark. Ima dober kader. Zato lahko še bolj zaživi kot biro, na katerega se bodo ljudje obračali v številnih primerih, za izlete, dopuste itd.

Tu je potem še temeljna organizacija združenega dela

skupne službe, ki ima prav tako svoje naloge in vidike.

Naša želja je, da bi čim več ljudi spoznalo naše načrte, hkrati pa si želimo, da bi se tudi člani naše delovne skupnosti zanj zavestno odločili.

Celje potrebuje novo avtobusno postajo

V IGE ne mirujejo

35 LET VZDRŽLJIVOSTI

Fotoreporter je nameril fotoaparati proti hiši in mož v avtomobilu se je oglašil:

»Zakaj pa fotografirate?«

Dali bomo v časopis tole hišo.

»Zakaj?«

Zaradi strehe, ker je tako lepa.

»Pa izhajate v barvah?«

Ne.

»To je pa škoda. Kar pogledajte, kako lepe barve so to. In da boste vedeli: to opeko izdelujejo v šestih barvah. To je nekaj odličnega, kajti streho lahko prilagodijo okolju, kjer je postavljena.«

Vse kaže, da se vi precej na te stvari spoznate. Kakšne pa so še prednosti te opeke?

»Ah ne veste? Garancijska doba je kar 35 let, položite pa jo lahko tudi na stare, že obsto-

ječe hiše, samo s pogojem, da je ostrejšje še dovolj trdno.«

Dobro. Kaj boste pa dali pod ostrejšje?

»Penobeton. To je neka posebna masa, ki jo vlijejo na zgornjo ploščad. Pridejo pa z za to pripravljenim strojem domov in naredijo.«

Kakšne pa so kvalitete tega penobetona?

»Od toplotne izolacije naprej pa seveda cenenost, hitrost pri delu in ponovno — dolga doba vzdržljivosti.«

Vse to je lepo in prav. Tako lepo govorite o teh stvareh, ne poveste pa, kje se kupijo.

»Vas zanima?«

Če vprašujem, potem me že zanima.

»To — strešnike in penobeton — proizvaja Industrija gradbenih elementov v Velenju

preko najrazličnejših trgovin v posameznih krajih.«

Samo pri nas?

»Ne. Prisotni so tudi v drugih republikah.«

No, pogovor je trajal še malo delj, potem pa se je fotoreporter namenil...

Kam?

V IGE: industrijo gradbenih elementov.

Ko sva se ponovno srečala, je rekel:

POJDI SE TI TJA.

In šel sem. Vse je bilo res, zdaj pa začnimo.

Kaj?

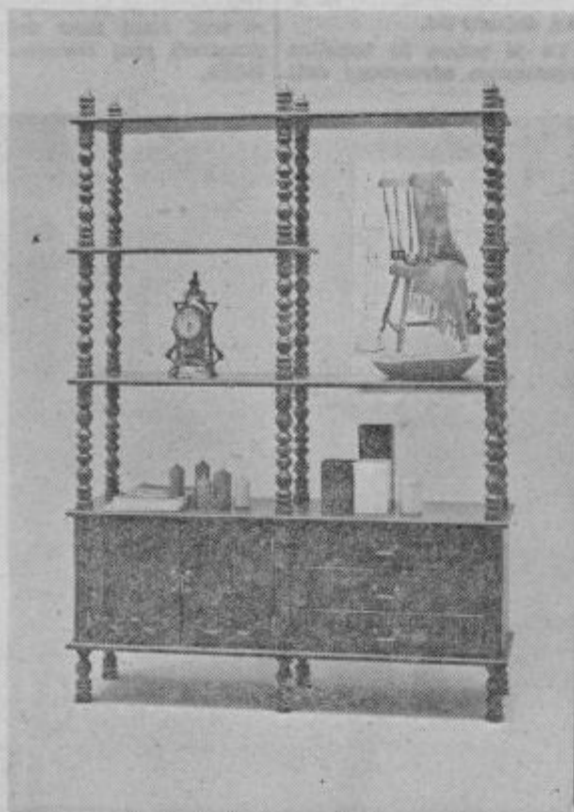
Graditi hišo in jo pokrivo s strešniki, ki jih proizvajajo v IGE. In tudi na penobeton ne bomo pozabili. Obljubili pa so nam, da bodo v bližnji prihodnosti pripravili še nove izdelke in da bomo z njimi prav tako zadovoljni, kot z zdajšnjimi.

SLOVENIJALES

Tovarna lesne galanterije RIMSKE TOPLICE

TUDI NA DOMAČEM TRGU

Regal »MAJOR«

Slovenijales Tovarna lesne galanterije, na kratko Slovenijales TLG Rimske Toplice je bila pred leti na domačem trgu še povsem neznan. Zaradi tega, ker njeni proizvodi niso prihajali na domači trg, je za mnoge še vedno veljala za tovarno, ki dela podpetnike. Tako je bilo nekoč...

Od pripojitve v trgovsko-proizvodno podjetje »Slovenijales« se je začela ekonomska rast podjetja ob Gračnici, hkrati pa tudi spremenjena proizvodnja in tržna orientacija. Od takrat do danes se je z novogradnjo in nabavo proizvodne opreme povečala proizvodna

zmogljivost za okoli 120 odstotkov ali za okroglo staro milijardo in pol vrednosti. Se pred kratkim je vsa proizvodnja šla v izvoz, pretežno v ZDA, zdaj pa z osvajanjem novega proizvodnega načrta prihaja Slovenijales TLG iz Rimskih Toplic tudi na domači trg. V letu 1974 bo razmerje 40 odstotkov proti 60 odstotkom v korist izvoza, vendar je želja kolektiva približevanje k razmerju pol na pol.

Takšna prodajna in tržna preorientacija je bila mogoča le z novo investicijo in povečano proizvodnjo, kajti nespametno bi bilo opuščati tuje tr-

žišče, ki je vpeljano, čeprav zaradi monetarnih nevarnosti trenutno manj zanimivo in donosno. Ni samo ta kolektiv postavljen pred dejstvo, da mora vzdržati do takrat, ko se bodo razmere uredile.

PRISRČNO VABLJENI
V NAS PAVILJON!

S proizvodi, ki jih Slovenijales — Tovarna lesne galanterije iz Rimskih Toplic namenja domačemu tržišču, se bo kolektiv predstavil tudi na sejmu obrti v Celju. Vsi razstavljeni proizvodi bodo tudi naprodaj in zastopnik bo sklepal tudi posle s cenjenimi strankami.

Kaj bo paviljon na sejmu ponujal?

● Iz dosedanjega proizvodnega programa stenske in stoječe obešalnike v različnih izvedbah. Med njimi je zmagoviti tip »Ključke«, ki je dobil na razstavi v Beogradu ZLATI KLJUC.

● Iz novega programa bodo na voljo regali. Podjetje proizvaja 11 različnih tipov po obliki in dimenziji za dnevne sobe, predsobe, za hišne knjižnice itd.

● Novost pa bodo otroške posteljice; prav tako več tipov, kot tudi barv.

POIŠČITE NAS V NAŠEM PAVILJONU NA SEJMU OBRTI V CELJU!

POIŠČITE NAS V VSEH PRODAJALNAH »SLOVENIJALES«

SPOZNALI BOSTE, KAKO JE PRAV, ČE SMO ODSLEJ TUDI NA DOMAČEM TRGU

VELETRGOVSKO GOSTINSKO TURISTIČNO IN PROIZVODNO PODJETJE

• GROSISTIČNI SEKTOR - SKLADIŠČA:

Celje; Slovenj Gradec; Krško; Trbovlje. Zastopstvo: Beograd.

• MALOPRODAJNA MREŽA:

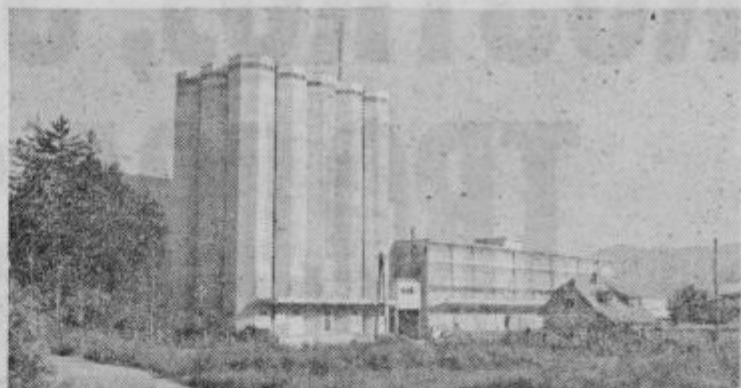
Celje; Ravne; Slovenj Gradec; Vojnik; Laško; Šentjur; Šoštanj; Ruše.

• GOSTINSKO-TURISTIČNI SEKTOR:

Celje; Ravne na Koroškem; Radlje.

• PROIZVODNJA:

Predelava žit in mlevskih izdelkov; peka kruha; peciva in slaščic; praženje mletje in embaliranje kave, mletje sladkorja in dišav; izdelovanje bonbonov; embaliranje blaga vseh vrst.

LIBELA

LIBELA-CELJE

BOLJŠE PERSPEKTIVE V POVEZAVI S TRGOVINO

Letos junija so se štiri velika celjska podjetja odločila za integracijo, in sicer LIBELA, kot vodilni proizvajalec tehtnic in precizne mehanike, KLIMA — industrija klimatskih naprav, FERRALIT iz Zalca — livarna barvastih kovin ter veletrgovsko podjetje KOVINOTEHNA.

LIBELA bo letos s 700 zaposlenimi delavci ustvarila bruto dohodek v višini 85 milijonov dinarjev, kar je doslej največ, kljub velikim vplivom stabilizacijskih ukrepov in omejitve investicij v gospodarstvu.

Srednjeročni plan razvoja LIBELE predvideva razvoj v vseh smereh proizvodnje, in sicer proizvodnjo vseh vrst tehtnic, vrotehnike in gostinske opreme.

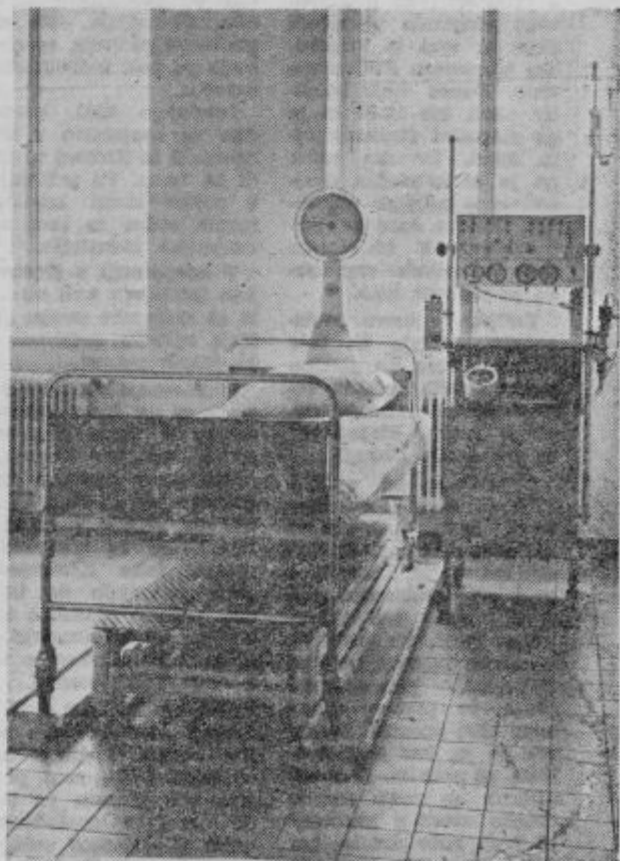
Če podrobno razčlenimo osnovne skupine proizvodov, vidimo, da bo LIBELA v proizvodnji tehtnic razvijala te podskupine:

- avtomatične nagibne tehtnice od 2 — 50 kg
- avtomatične skladiščne tehtnice od 100 — 5.000 kilogramov
- mostne kamionske tehtnice v dolžini 8 — 20 metrov
- industrijske tehtnice od 1 — 10 ton
- klavniške tehtnice za višee tere od 500 — 2.000 kilogramov
- dozirne-saržne avtomatske, elektronske in mehanske tehtnice od 50 do 5.000 kg
- živinske tehtnice od 150 — 2.000 kg
- silosne avtomatične tehtnice do 50 t/h
- tehtnice za pakiranje od 75 kg/vrečo
- navadne skladiščne tehtnice od 100 — 2.000 kg
- tehtnice za optično lestvico in izračunom cene
- polavtomatične nagibne tehtnice do 20 kg
- kuhinjske tehtnice
- osebne tehtnice

- tehtnice za transportne trakove
- specialne tehtnice po naročilu.

V proizvodnji tehtnic za domače tržišče pokriva navedena bogata paleta proizvodov — kakršno ima le malokatera tovarna tehtnic v svetu — 80 odstotkov vseh potreb gospodarstva pri nas, le majhen del pa ostali domači proizvajalci oziroma iz uvoza. Domači proizvajalci izdelujejo samo nekaj takšnih tehtnic kot LIBELA, uvažamo pa le tiste, katere LIBELA ne proizvaja, oziroma ki so v sklopu celotne opreme.

V prihodnjih letih bo LIBELA usvajala le malo novih vrst tehtnic, več sil in naporov bodo vlagali v modernizacijo obstoječih artiklov, v povečanje kvalitete in estetskega videza, izpopolnjevanju tehnologije in s tem bodo skušali doseči čimnižje cene. Prizadevali si bodo tudi za večji izvoz, saj je na zunanjem tržišču veliko zanimanje za sodelovanje z Libelo, in sicer v proizvodnji zahtevnejših avtomatičnih tehtnic. Tako že sedaj sodelujejo s podjetji iz ZR Nemčije, Madžarske in Turčije.

Najnovejši izdelek celjske Libele je avtomatska tehtnica za tehtanje bolnikov. To je novi pripomoček za naše zdravstvo.

Avtomatska tehtnica Emona, izdelek Libele, je zelo primerna za klavnišnice in mesnice

Libela Celje je na vseh sejnih v Jugoslaviji, vsako leto presenetila svoje odjemalce z novimi proizvodi. Zlasti avtomatske namizne tehtnice Olimpija in Maxima so zelo iskane na našem tržišču.

KOSTROJ, SKALA, MONTER- TROJICA SODELUJOČIH

Le malo je takih podjetij, ki bi se tako homogeno vključila v enoten razstavní prostor — tokrat na obrtnem sejmu v Celju — kot se je troje podjetij iz Slovenskih Konjic in Poljčan. To so KOSTROJ in mizarstvo podjetje SKALA iz Slovenskih Konjic ter montažno podjetje MONTER iz Poljčan.

PROIZVAJALEC — KOSTROJ

Tovarna strojev in plastičnih izdelkov iz Slovenskih Konjic — KOSTROJ se že nekaj let ukvarja s proučevanjem proizvodnega programa plastičnih oken in vrat iz vremensko odpornega PVC materiala. Danes šteje kolektiv okoli 260 ljudi in je po starostni strukturi zelo mlad. Tovarna sama pa je že zabeležila dvajsetletnico svojega delovanja. V tem času se pripravljajo na formiranje dveh temeljnih organizacij združenega dela.

Tretjino njihove proizvodnje pošljejo na tuje tržišče, ostalo pa plasirajo v domačih deželah. Velike odjemalce imajo zlasti v Srbiji, Makedoniji in Dalmaciji. Zakaj?

Ceprav so se v KOSTROJU ubadali in izdelovali le strojne artikle za usnjarsko in krznarsko industrijo, kasneje pa so v svoj proizvodni program vnesli tudi izdelovanje plastičnih profilov, ki danes zajema tretjino njihovega proizvodnega plana, pa prvotne dejavnosti niso opustili. Poudarek pa je, kar je razumljivo, na plastiki. In v teh artiklih so našli skupno besedo zlasti s partnerji na jugu naše države, ker jim ti elementi ustrezajo pri njihovi gradnji. Veliko naših pompozitnih hotelov na jadranski rivieri se ponša z okni, ki jih je napravil v sodelovanju z mizarstvom SKALA in montažnim podjetjem MONTER iz Poljčan, prav KOSTROJ.

Njihovi elementi so zlasti primerni v vlažnih prostorih in v kemijski industriji, ker so neobčutljivi za viago, sol in druge kemikalije.

Kostrojevi elementi — okna in vrata iz plastike — so ojačani s profili iz aluminija in jekla. Izdelujejo jih v vseh izvedbah z možnostjo zasteklitve z navadnim ali termoizolacijskim steklom, s plastičnimi roletami ali brez njih, v vseh vrstah sestavov oken in vrat in kot steklene pregradne stene. Elementi tudi ne spreminjajo svojih lastnosti pri temperaturnih razlikah.

Elementi so tudi cenejši od kovinskih, a dražji

od lesenih. Nam pa prihranijo nadaljnje stroške barvanja in je njihova življenjska doba veliko daljša od toliko opevanih lesenih profilov.

OPLEMENITELJ — SKALA

Tudi mizarstvo SKALA iz Slovenskih Konjic obstaja že dvajset let. To je pravzaprav eno redkih obrtnih podjetij, ki se je obdržalo na površju. Zaposluje samo 50 delavcev, predvsem kvalificiranih mizarjev. Njihova osnovna dejavnost je že od začetka na stavbnem pohištvo po specialnem naročilu. Opravljajo dela za gradbena podjetja, sprejemajo pa tudi individualna naročila.

Izdelujejo tudi lesene dele za usnjarstvo v kooperaciji za Kostroj in tudi za izvoz. Tu prihajajo v poštev zlasti izdelava raznih sodov in kadi za usnjarsko industrijo.

V kooperaciji s Kostrojem izdelujejo tudi modele za usnjarske stroje. Tu traja njihovo sodelovanje že polnih pet let.

Sodelovanje s Kostrojem pa še ni pri kraju. Vedno več ga je, zlasti zdaj, ko so v Kostroju osvojili množično proizvodnjo plastičnih oken in vrat. Zdaj njihove profile v SKALI finalizirajo in konfekcionirajo. Tako Kostrojeva okna prodajajo že leto dni, njihove plastične rolete pa konfekcionirajo v njihova plastična okna in v svoje lesene okvire.

Podjetje SKALA v Slovenskih Konjicah ima velike načrte. Podjetje se ne misli deliti, svoj prostor pod soncem pa bodo tudi v bodočnosti iskali v skupnem sožitju sorodnih podjetij. Eno takih je brez dvoma KOSTROJ. SKALIN obstoj danes ni ogrožen, saj s KONKURENCNIMI CENAMI in PRIZNANO KVALITETO konkurirajo na vsakem tržišču. Del njihovih načrtov pa se bo uresničil že v prihodnjem letu, ko bodo zgradili novo halo in v njej zaposlili 25 do 30 žena. S takimi perspektivami se podjetje SKALA uspešno vključuje v občinski program in je odlična nalozba za prihodnja leta.

SESTAVLJALEC — MONTER

In že smo pri tretjem podjetju — MONTERJU iz Poljčan. Osnovna dejavnost tega podjetja je izdelava aluminijastih profilov in kioskov ter izdelava strešnih kovinskih konstrukcij.

V zadnjem času pa MONTER iz Poljčan vedno bolj sodeluje s Kostrojem iz Slovenskih Konjic. Ker imata obe podjetji podobne interese in skupna hotenja, gre njihovo sodelovanje v korak s časom.

Montažno podjetje MONTER je po številu močnejše od mizarstva SKALE. Pridno se vključuje jo v sodobne tokove pro-

izvodnje, ki so jih pripeljali tako daleč, da so tudi oni začeli razmišljati na sodelovanje in na perspektivo, ki jo vidijo v plastiki. Zato njihova razmišljanja v tej smeri, zato načrti za bodočnost. Pa ne same v plastiki.

Drugo leto bo tudi MONTER začel z gradnjo nove hale za proizvodnjo aluminijastih in plastičnih oken. Tako bodo tudi oni zaposlili veliko de-

lovne sile, med njimi tudi ženske.

In kaj naj napišemo za konec? Da to ni samo sodelovanje treh podjetij, ampak tudi pozitivno sodelovanje v občinskem merilu, med konjiško in slovenjobistriško občino.

In kako bo izgledalo njihovo sodelovanje na obrtnem sejmu v Celju? Na skupnem razstavnem prostoru bodo razstavili: rolete in profile iz PVC

materiala, balkonska vrata z oknom ter leseno in plastično roletno, model za usnjarski stroj, vhodna in aluminijasta vrata ter plastično okno s plastificirano aluminijasto žaluzijo.

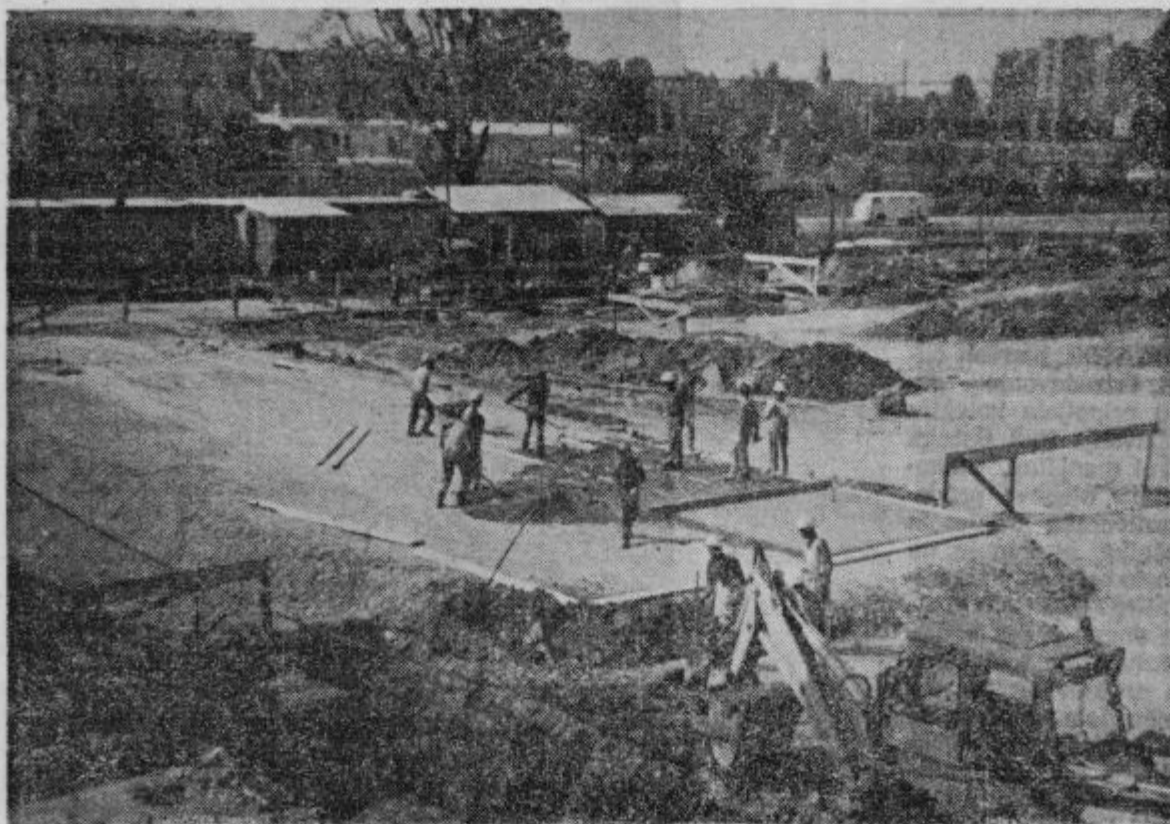
Bo dovolj? Smo kaj izpustili? Sicer pa si pridite ogledat celjski obrtni sejem, kjer boste srečali trojico sodelujočih: KOSTROJ — SKALO in MONTERJA.

**OKNA
IN
VRATA
KI SO
VEDNO
NOVA**

Okna in vrata iz vremensko odpornega PVC materiala v vseh izmerah in izvedbah, navadno ali termoizolacijsko zasteklena. Izdelujemo po licenci LIFTY-LUX

Bili smo v TOPRU

NOVA HALA — BOLJŠI DELOVNI POGOJI

Gradnja nove proizvodne hale, ki bo omogočila boljše delovne pogoje, boljše delovne rezultate in kvalitetnejši razvoj.

Kdor v teh dneh zaide v tovarno Toper bo ostal pred tablico, kjer piše »vhod« in zraven puščica v desno. Gre namreč za to, da tam, kjer je bil stari vhod (na tisti veliki ploščadi), že dalj časa gradijo novo proizvodno halo velikosti 4600 m². Zato je potreben tudi »obhod« v prostore, kjer so pisarne in kjer človek zve vse tisto, kar ga zanima in po kaj je prišel.

Drago Mehle je vodja varnosti in vzdrževanja v podjetju:

»Kompletni inženiring za novo halo smo prepustili Zavodu za napredek gospodarstva v Celju. Z deli naj bi končali do konca leta, investicija v nove prostore pa bo nekaj več kot milijardo din. V sedaj gradečo proizvodno halo bomo prestavili delavce iz sedanje obstoječe proizvodne hale, v njej pa bomo v bodoče imeli skladiščne prostore.«

Katere so glavne prednosti nove hale?

»Predvsem bodo boljši delovni pogoji. Več bo prostora, boljša osvetlitev, klimatske naprave, v bližnji prihodnosti bo mogoče v halo uvesti tudi proizvodnjo novih artiklov.«

Katere mislite?

»Smučarske čevlje.«

Boste v novi hali tudi lažje razvijali sodobno tehnologijo?

»Seveda. To je bilo v sedanji že skoraj nemogoče.«

Kdo gradi halo?

»Gradis.«

Kako pa je s prostorom za gradnjo? Boste morali kaj porušiti?

»Porušili bomo tisti del, kjer so bile pisarne komercialnega oddelka. Zaradi tega smo zdaj tudi precej stisnjeni, seveda prostorsko.«

Kaj boste v novi hali delali?

»Isto kot v stari, kasneje bodo proizvodnjo dopolnili še novi artikli, kot sem zgoraj omenil. Torej v novi hali bomo proizvajali srajce, damsko perilo in vse ostalo.«

Koliko delavcev bo delalo v hali?

»Okoli 800.«

V pogovor se je vključil tudi Lojze Justin, direktor razvojnega sektorja:

»Z novo halo bomo uvedli tudi nov sistem merjenja in vrednotenja dela »work faktor« in nov sistem nagrajevanja.«

»V Celju prvi, v Sloveniji pa ne.«

Ste prvi, ki uvajate takšen sistem?

Kakšne so glavne prednosti novega sistema?

»Gre za točnejšo oceno dela posameznika in s tem za pravičnejše nagrajevanje. »Work faktor« določa, kaj je potrebno delati na nekem delovnem mestu in tako ne bo potreben noben odvečen gib delavca. Vsak bo točno vedel, kaj in koliko mora narediti in koliko bo za tisto dobil. Skratka, ne bo subjektivnih ocen, kot so — hočeš nočeš — bile pri sedanjih sistemih ocenjevanja delovnih mest in nagrajevanja.«

Se bodo po tem sistemu našli tudi tisti, ki sedaj »vedrijo«?

»Seveda se bodo. Istočasno pa se ne bo potrebno tistim, ki sedaj »preveč in prekomerno« (tu mislim na tiste obrobne operacije, ki so odvečne

in jih bo »work faktor« odpravil) garažo, »brez veze« truditi. Hočem povedati to, da se bo vrednotilo samo delo, ne pa delovno mesto ali delavec kot tak. To je bistvena kvalitetna sprememba. Gre za pravično nagrajevanje in izključitev osebnega ocenjevanja.«

Za takšno delo so potrebni tudi posebej izobraženi ljudje?

»Tudi na to smo mislili in usposobili ekipo 14-tih analitikov, ki bodo postopno uvajali ta sistem v vse oddelke našega podjetja.«

Kaj pa pravijo na to delavci?

»Zadovoljni so, saj vedo, da bodo z novim sistemom samo pridobili. To pa je tudi naš edini cilj.«

Se kaj drugega?

»Pričakujemo, da bomo z novo proizvodno halo in uvedbo »work faktorja« za ocenjevanje dela dosegli še večjo produktivnost boljše delovne rezultate, odkrili bomo (in seveda odpravili) dosedanje napake ter dali delavcu toliko, kot bo naredil. Omenil sem že, da se bo vrednotilo delo.«

V Topru pa tudi na ostalih področjih ne počivajo. Vili Skrt je povedal, da razširjajo že obstoječe obrate v izven celjskih naseljih, sami izobražujejo kader, skrbijo za nove kadre in jih štipendirajo na raznih visokih šolah, skrbijo za reševanje stanovske problematike, rekreacijo in oddih in podobno. O vseh teh področjih, ki so tudi izredno pomembna za dobro počutje delavca, pa bomo spregovorili kdaj kasneje. Skratka: v Topru delajo na vseh področjih in zaradi tega tudi ugodni rezultati.

T. VRABL

ZA ŠE VEČJE USPEHE

Prav je, da ob sedanjem obrtnem sejmu v Celju spregovorimo ponovno o gradnji novih Tehno-mercatorjevih skladiščnih prostorih v Čretu, čeprav je o tem že stekla beseda.

Živimo v času, ko pomeni sodobno poslovanje tako velikega trgovskega kolektiva kot je TEHNO-MERCATOR, bistven odraz dela in uspešnosti. Prizadevanja v dosedanjem času pa so pripeljala kolektiv vedno v smer zadovoljevanja tudi tistega potrošnika, ki s svojimi manjšimi, vsakodnevni nakupi zahaja v njegove prodajalne in zahteva najrazličnejše artikle. In ravno skrb za potrošnika, ki kupuje na drobno je prinesla немало priznanj in ugodnih ocen kolektivu TEHNO-MERCATORJA. Vendar, potrebe so iz dneva v dan večje. Povpraševanje je intenzivno, pa tudi sama proizvodnja določenih artiklov se je zelo popestrila, najrazličnejše dejavnosti so se razširile in trgovina mora nuditi kar najširšo izbiro že ustaljenih pa tudi novih dosežkov na področju preskrbovanja potrošnika z blagom. Da pa bi to lahko trgovina dosegala, se mora lotevati v svojih poslovnih zasnovah dolgoročnega načrtovanja.

Tudi pred leti zgrajena VELEBLAGOVNICA »T« je sad takšnega dolgoročnega načrtovanja, saj omogoča s svojo sodobno in funkcionalno ureditvijo smotrni in hiter nakup. Prihranek časa pa je danes pri nas že pojem potrebe, že postaja tudi denar.

Da pa ne bi ostajali samo pri velikih in sodobnih veleblagovnicah, ki imajo dobro založene prodajne police, se je treba ozreti na tisto mesto, ki vse to omogoča. To pa so skladišča za pravično pa tudi sodobno in strokovno skladiščenje blaga. Zato ni nič čudnega, da se je že z izgradnjo VELEBLAGOVNICE »T« porodila zasnova za gradnjo velikih in sodobnih skladiščnih prostorov v Čretu, kjer že obstaja kompleks javnih in drugih skladišč. To pa velja kolektiv velikih naporov. Naj samo omenimo dejstvo, da so vsa sedanja prizadevanja usmerjena v to gradnjo, se pravi, tudi vsak dinar, ki ga kolektiv ustvari.

Ob novih skladiščih bo tudi celoten avtopark. Vse to pa tudi pomeni, da se bodo dosedanja skladišča v Miklošičevi ulici, kjer so vskladiščene barve, laki in kemikalije, ter gradbeni material, ki ima skladiščne prostore v isti ulici, umaknili iz strogega središča mesta. Menda ni treba posebej poudarjati, kako važnega pomena je razbremenitev strogega središča mesta skladišč, ki zavzemajo veliko prostora, po-

trebujejo ustrezen parkirni prostor. Ta je sedaj šel na račun dvorišč stanovanjskih blokov, da ne omenjamo oviranje prometa pri vhodu in izhodu avtomobilov na cesto, ki je po sedanji prometni frekvenci zelo obremenjena.

V novih centralnih skladiščih bodo našle mesto vse enote:

- ELEKTROMATERIAL
- GRADBENI MATERIAL
- STEKLO, PORCELAN IN KERAMIKA
- BARVE IN KEMIKALIJE
- CELOTEN AVTOPARK

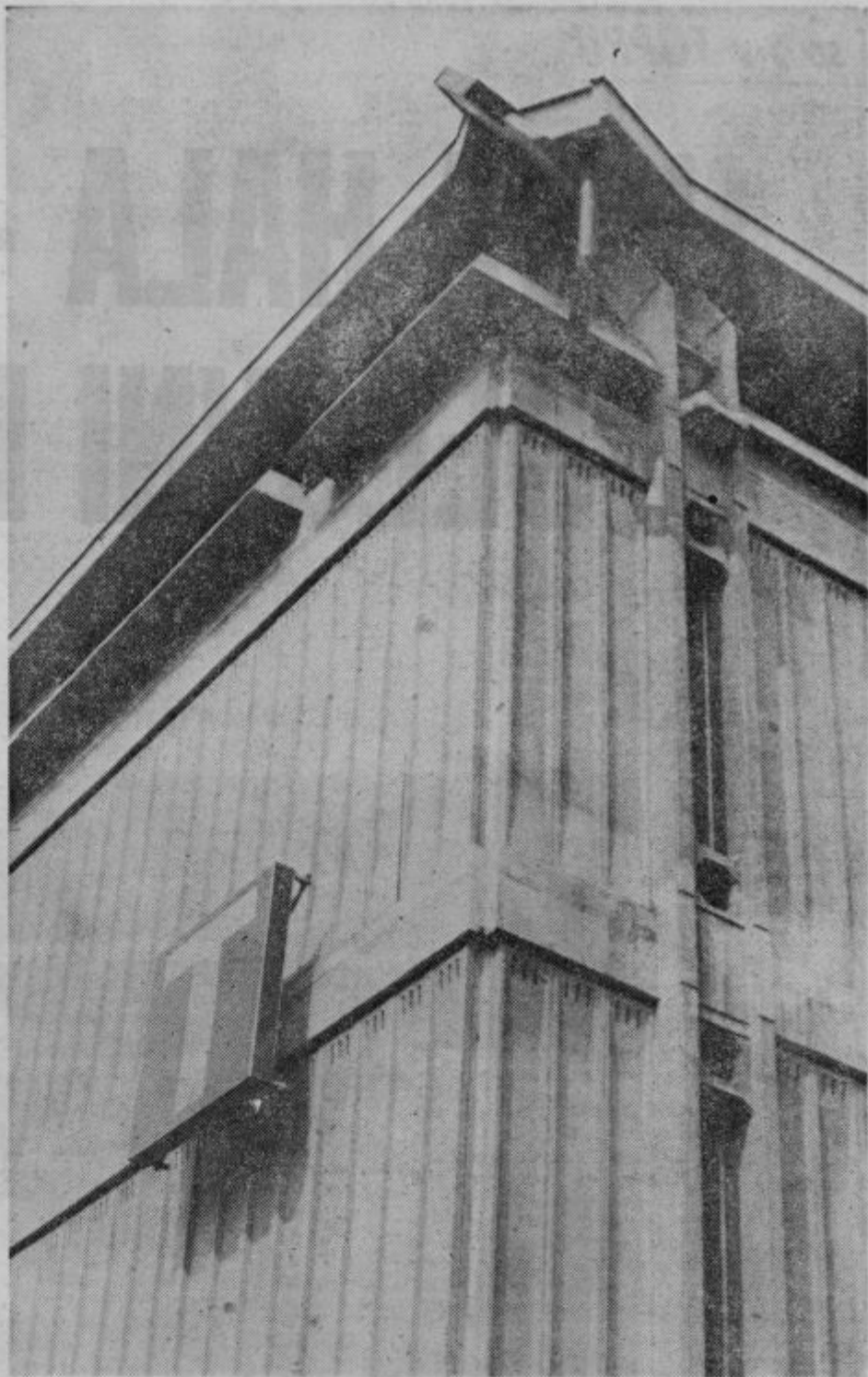
Skladiščni prostori bodo grajeni po sistemu visokoregalnih skladišč, prva faza pa bo gotova že v letošnjem letu. To bo hala v velikosti Tivolske športne dvorane v Ljubljani. Dolžina znaša sto metrov, širina pa šestdeset.

TEHNO-MERCATOR ima veliko gosti-
stično prodajno mrežo. Številne novogradnje usmerjajo kupce gradbenega in drugih

materialov na takšna mesta, kjer bodo hitro in solidno opravili vse potrebne nakupe. Dobro je znano, kakšne so težave z dobavami posebno gradbenega materiala in je vsak najmanjši zamujeni dan že dragocnost. Novi skladiščni prostori bodo omogočali kupcem boljši pregled nad ponujenim blagom, boljši dostop do njega in vse bodo dobili pod eno streho, kar jim bo pomenilo velik prihranek časa.

Celoten kompleks skladišč bo v nadaljnji perspektivi poslovanja in poslovnih rezultatov služil kot nadaljnja osnova tudi za izboljšanje maloprodaje in tudi z vidika obnove nekaterih maloprodajnih objektov kot so v Preboldu in v Šmartnem ob Paki.

TEHNO-MERCATOR postavlja s to gradnjo kompleksa skladišča nove temelje sodobnega in kvalitetnega poslovanja. To pa je nedvomno velik prispevek k nadaljnemu razvoju trgovinske in gospodarske dejavnosti v Celju, ki že ima tradicijo, posebno na področju trgovine in tovrstnega poslovanja.

T TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

obisk pri vodni skupnosti NIVO — Celje

RAZPETI MED GRADBISČA

SKRB ZA DELAVCE

gospodarskim uspehi, ki jih je kolektiv vodne skupnosti NIVO dosegel v zadnjih letih in si s tem ustvaril posebno gospodarsko bazo, pa niso bili dovolj za to delovno obdobje, ko se je lahko izkazala kot poprečna. Kljub temu, da je kolektiv Splošne vodne skupnosti NIVO Celje v vseh teh letih svojo pozornost posvečal osnovni dejavnosti, to je skrbi za urejanje naših voda, pa so se uspešno vključevali tudi na druga, predvsem gradbena področja. Regulacijska dela pri Savinji, vzdrževanje rečnih korit in nasipov pred poplavlami, ter reševanje vseh problemov s tega področja, ostaja tudi v bodoče temeljna naloga posebne službe znotraj podjetja. Ravno zaradi tega, ker se je razvila široka dejavnost, pa v podjetju intenzivno razmišljajo tudi o tem, da se bodo kmalu organizirali tako, da bodo ustanovili temeljne organizacije združenega dela po posameznih dejavnostih. Ena izmed njih bo tudi posebna služba osnovne dejavnosti. Izpolnjuje te naloge se bo kolektiv vodne skupnosti NIVO tudi po samoupravnih organiziranosti vključil med tiste delovne organizacije na območju naše regije, kjer s sprotnim prilagajanjem družbenim spremembam uresničujejo naloge pri izgradnji našega samoupravnega sistema.

KMALU V TOZD

Kljub temu, da je kolektiv Splošne vodne skupnosti NIVO Celje v vseh teh letih svojo pozornost posvečal osnovni dejavnosti, to je skrbi za urejanje naših voda, pa so se uspešno vključevali tudi na druga, predvsem gradbena področja. Regulacijska dela pri Savinji, vzdrževanje rečnih korit in nasipov pred poplavlami, ter reševanje vseh problemov s tega področja, ostaja tudi v bodoče temeljna naloga posebne službe znotraj podjetja. Ravno zaradi tega, ker se je razvila široka dejavnost, pa v podjetju intenzivno razmišljajo tudi o tem, da se bodo kmalu organizirali tako, da bodo ustanovili temeljne organizacije združenega dela po posameznih dejavnostih. Ena izmed njih bo tudi posebna služba osnovne dejavnosti. Izpolnjuje te naloge se bo kolektiv vodne skupnosti NIVO tudi po samoupravnih organiziranosti vključil med tiste delovne organizacije na območju naše regije, kjer s sprotnim prilagajanjem družbenim spremembam uresničujejo naloge pri izgradnji našega samoupravnega sistema.

Koliko bodo ustanovili TOZD in kakšne bodo po svoji organiziranosti, o tem bodo odločali na javni razpravi vsi delavci. Izbrali bodo take oblike in toliko TOZD, v okviru katerih bodo lahko v bodoče dosegali še večje poslovne uspehe.

INDUSTRIJSKI VODOVOD

Eden izmed ključnih problemov celjske industrije je tudi oskrba z industrijsko vodo. Medtem ko nekatere delovne organizacije tega problema rešujejo po svoje, pa je večina med njimi tolikšnih odjemalcev vode, da so morale k reševanju tega problema pristopiti skupno. Pri vodni skupnosti so v tem letu že zgradili prvo etapo celjskega industrijskega vodovoda in v prvih dneh oktobra bodo dela pri tem pomembnem objektu že končana. V zvezi s tem je bila pod Bežigradskim mestom zgrajena črpališče vode s čistilno napravo. To bo črpalna naprava dajala 550 litrov vode na sekundo, od tega 150 litrov prečiščene vode. V prvi fazi se bo s to industrijsko vodo, ki jo bodo črpali iz Hudinje, oskrbovali dvoje kolektivov, to je EMO in Cinkarna, ki sta pri izgradnji naprav tudi finančno sodelovala. Skupno je bilo v to investiranih preko 600 milijonov starih dinarjev. Od tega je bil najet za polovico sredstev kredit.

O pomembnosti prve faze izgradnje industrijskega vodovoda, ki se bo kasneje oskrboval tudi z vodo iz Smartinskega jezera, ni potrebno posebej govoriti. Omenimo naj le to, da je bilo za izgradnjo tega prepotrebne objekta praktično vezano obratovanje nove tovarne titanovega dioksida pri celjski Cinkarni.

JEZERO: TRATNA

Vodna skupnost NIVO Celje pa gradi še en pomemben objekt v šentjurski občini. Tu nastaja pregrada za novo akumulacijsko jezero TRATNA, iz katerega se bo s tehnološko vodo oskrbovala v bodoče Železarna Store. Obstajala pa bo seveda možnost, da se z vodo iz tega jezera oskrbujejo še druge delovne organizacije. Poleg tega, da je objekt pomemben zaradi oskrbe železarnarne s tehnološko vodo, pa je pomemben tudi zaradi obrambe pred poplavlami. Bodoče jezero se bo raztezalo na površini preko 90 hektarjev. Povprečna globina vode v jezeru bo okoli šest metrov. Skupno se bo za jezero nabralo v jezeru okoli tri milijone dvesto tisoč kubičnih metrov vode.

Kot je predvideno, se bo polnitev jezera pričela v letošnjem letu. Celotna investicija znaša okoli sto milijard in sto milijonov, od tega okoli 700 milijonov za izgradnjo samega objekta in 400 milijonov za odškodnino kmetom, ki so to izgubili zemljo. Jezero TRATNA pa ne bo pomembno le kot akumulacija za tehnološko vodo, temveč bo velika pridobitev tudi v turistično rekreacijskem ozirju. Te možnosti bo treba pač ustrezno izkoristiti.

MAGISTRALA VZHOD

Morda le redki vedo, da je izvajalec del pri gradnji nove takoimenovane ceste: magistrala vzhod, Splošna vodna skupnost NIVO iz Celja. Bodoča povezava s hitro cesto v smeri proti Teharjem pa bo pomembna že sedaj, saj bo po njej stekel ves tranzitni promet v smeri proti Rogiški Slatini, s čimer se bo zmanjšala frekvenca prenatrpanega prometa v samem mestu ob Savinji. Gradnja ceste, ki ima vse elemente hitre ceste (torej štiripasovnica z zelenim pasom) poteka po postavljenem terminskem planu, in bo, tako kot je bilo predvideno, končana do 29. novembra — Dneva republike, ko jo bodo slovesno izročili svojemu namenu. Pri Cinkarni so preko Hudinje že končali en most, drugi pa je v gradnji. Vrednost letošnjih del znaša okoli 600 milijonov starih dinarjev, celotna investicija pa bo stala preko milijardo sta-

Kolektiv splošne vodne skupnosti NIVO Celje sodi med tiste delovne organizacije, ki so v pogojih našega socialističnega gospodarstva samoniklo stopile na pot uspešnega razvoja in pomembnih gospodarskih dosežkov. Kolektiv, ki je lani praznoval svojo petnajstletnico obstoja, je tudi v letošnjem letu dosegel pomembne uspehe, ki ga uvrščajo med najboljše delovne organizacije celjske občine.

Poleg redne skrbi za izvajanje nalog na osnovnem področju, to je pri razreševanju hidrotehničnih problemov na območju porečja Savinje in Sotle, pa je kolektiv Splošne vodne skupnosti NIVO prisoten na našem območju tudi kot izvajalec del pri pomembnih objektih, vse od vodovodov, do cest in drugih gospodarsko važnih objektov.

Letošnje leto pa bo v analih tega podjetja zapisano kot pomembno tudi zaradi rešitve perečnega stanovanjskega problema svojih sezonskih delavcev. Barake ob Voglajni in Savinji bodo izginile za vedno.

rih dinarjev. Ta objekt bo za Celje nedvomno izrednega pomena, tako v prometnem kot gospodarskem ozirju.

IN TO ŠE NI VSE

To pa naskakor ni vse, kar poleg osnovne dejavnosti delajo pri vodni skupnosti NIVO v letošnjem letu. Med pomembne objekte našega območja sodi tudi pričetek gradnje vodovoda Celje—Sentjur, ki predstavlja prvi zametek bodočega regijskega vodovoda. Tudi ta objekt bo, kot predvidevajo, končan do konca leta. Sredstva, okoli 550 milijonov starih dinarjev, pa so prispevali združeni investitorji: Skupščina občine Sentjur in Celje, vodni sklad SRS, nekaj je kreditnih sredstev, del denarja pa je bil zbran

Na našem območju boste delavce Splošne vodne skupnosti našli tudi v moziški občini pri gradnji vodovoda Letošč—Nazarje, gradijo pa tudi vodovod v Loki pri Zusmu. Se in še bi lahko naštevati, predvsem pa bi morali kaj več povedati o gradnji vodovoda Kamnik—Domžale, kjer delavci vodne skupnosti NIVO v izredno težavnih pogojih poлагajo nov vodovod velikih dimenzij, saj bo v bodočnosti predvidoma oskrboval s pitno vodo tudi Ljubljano.

Na našem območju je kolektiv vodne skupnosti NIVO Celje nekoliko manj angažiran le na območju žalske občine, čeprav ima na tem območju med drugim tudi sodobno separacijo gramoz, kjer pridobivajo prvovrstne betonske agregate. Razlog manjšega angažiranja v tej

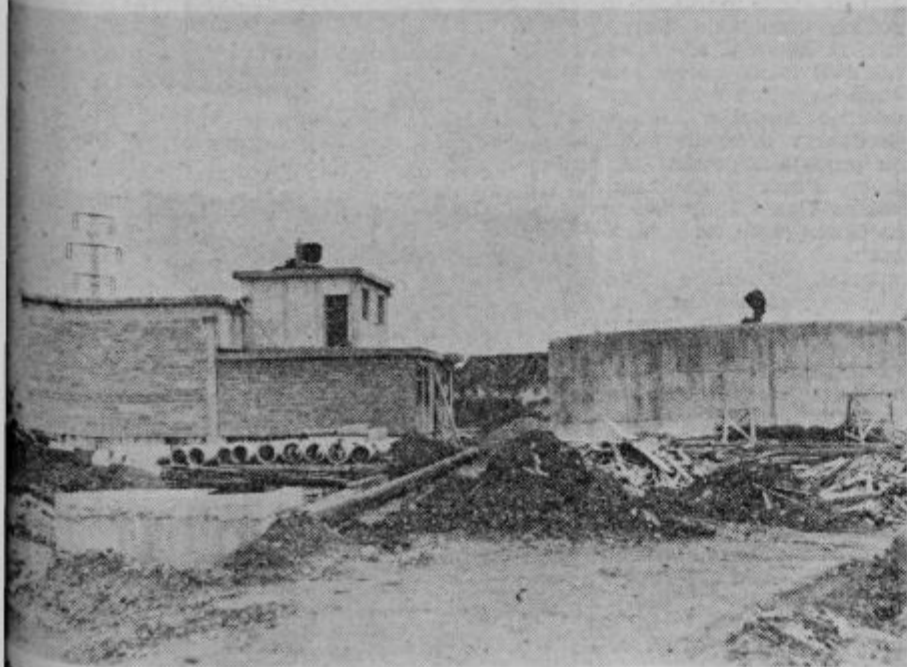
Ko bo zgrajen blok, ki ga gradi NIVO ob Copovi ulici, bo konec bivanja sezoncev po barakah. Tu bo prostora za 250 delavcev. Velik praznik bo to!

tudi s samopriskom občinov. Verjetno ni potrebno posebej poudarjati, kakšen pomen ima ta objekt za nadaljnji razvoj Sentjurja.

Delavci vodne skupnosti grade v bližini Stor še posebne rezervoarje za tehnološko vodo, za potrebe Železarnarne Store. Sicer pa delavcev tega prizadevnega podjetja ne boste našli le tod. V Velenju je vodna skupnost zgradila čistilno napravo za Gorenje, ki je stala okoli milijardo starih dinarjev in ki bo ogromno prispevala k večji čistosti Pake in Savinje. Kolektiv je uspešno sodeloval tudi pri komunalnem urejanju stanovanjske soseske Bevče v Velenju (v Celju pri komunalni ureditvi stanovanjske soseske Lava B in C).

občini pa je spor okoli zko-riščanja gramoz. Predstavniki vodne skupnosti je silno žal, da je do tega sploh prišlo, saj to slabo vpliva na urejevanje skupnih zadev, koristi od tega pa ne bo imel nihče. Še več, nastaja škoda, ki bi se ji v celoti lahko izognili.

Nismo torej k tej reportaži brez razloga zapisali: Razpeti med gradbišča. Povsod boste našli delavce Vodne skupnosti NIVO, povsod in na vsakem koraku boste našli objekte, ki so bili zgrajeni s strani kolektiva, ki si z načrtnim gospodarjenjem uspešno utra pot med najboljše delovne skupnosti v celjski občini in je hkrati najuspešnejši kolektiv med podjetji svoje dejavnosti v naši republi-

Črpalna postaja ob bežigradskem mostu preko Hudinje pomeni začetek izgradnje celjskega industrijskega vodovoda.

moda moda moda moda

*Obiščite
naše specializirane
prodajalne!*

POSLOVALNICE:

Volna, Prešernova 7

Vesna, Cankarjeva 2

Manufaktura, Cankarjeva 1

Baby, Trg V. kongresa 11

Drogerija, Prešernova 4

Torbica, Prešernova 7

Stari trg, Tomšičev trg 9

Mladost, Zidanškova 10

**VELIKA IZBIRA!
UGODNE CENE!
DOBER NAKUP
V VSEH PRODAJALNAH
TRGOVSKEGA PODJETJA
MODA — CELJE.**

AVTOTURISTIČNO PODJETJE

IZLETNIK Celje

Komisija za kadre
objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. SALDAKONTIST — v gospodarsko-finančnem sektorju

POGOJI: srednja ekonomska šola, 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih.

2. KNJIGOVODJA OSNOVNIH SREDSTEV — v gospodarsko-finančnem sektorju

POGOJI: srednja ekonomska šola, 3 leta delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih.

3. ELEKTRIKARJA žičnice v TC Golte

POGOJI: srednja elektrotehnična šola močni ali šibki tok, 3 leta delovnih izkušenj in opravljen strokovni izpit za žičnice.

4. 4 AVTOMEHANIKE v tehničnem sektorju

POGOJI: KV avtomehaničar z večletno prakso.

5. 4 AVTOELEKTRIKARJE v tehničnem sektorju

POGOJI: KV avtoelektrikar z večletno prakso.

Za vsa delovna mesta se zahteva 2-mesečno poskusno delo.
Vloge s kratkim življenjepisom in podatki o dosedanjih zaposlitvah in dokazili o strokovnosti sprejema kadrovska služba podjetja 15 dni po objavi.

**Tovarna arom in eteričnih olj
ETOL-IFF CELJE**

išče
za inozemskega strokovnjaka

**OPREMLJENO
SOBO**

Ponudbe z navedbo cene pošljite Tovarni ETOL-IFF CELJE.

OGLAŠUJTE V

**NOVI
tednik**

TRGOVSKO PODJETJE „VINO“ - ŠMARTNO

Poleg svoje lastne kleti ima tudi Trgovsko podjetje »Vino« v Smartnem ob Paki moderno polnilnico s kapaciteto 2000 steklenic na uro. Kot lastna polnilnica, tako so v prodaji znana namizna vina Veseli Martin (bela in rdeča) in sortno črno vino Borgonja, za katerega so za letnik 1971 in 1972 prejeli na vinskem sejmu v Ljubljani srebrno medaljo. Razen prodaje v bližnjem okolju prodaja Trgovsko podjetje »Vino« svoja kakovostna vina v Ljubljani in na Gorenjskem ter v Mariboru.

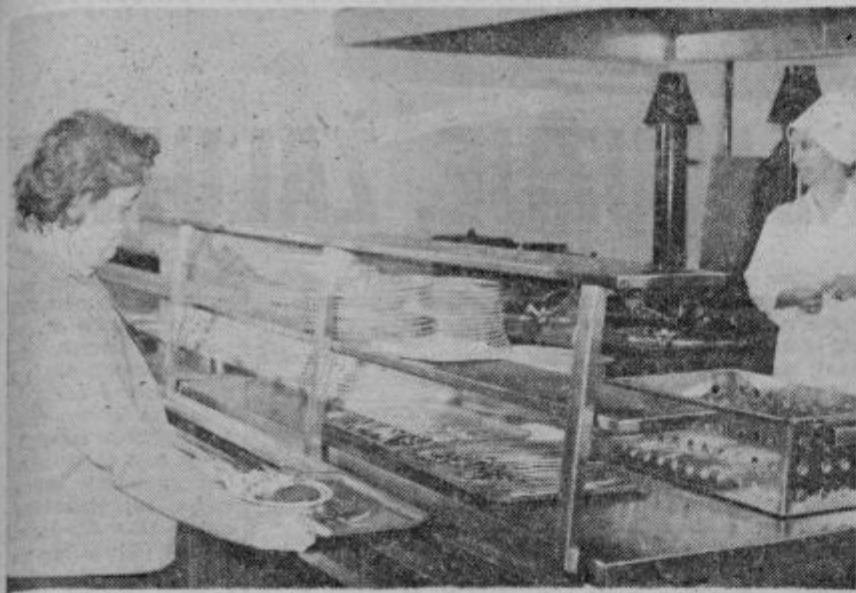
V zadnjih letih je podjetje zelo razširilo obseg poslovanja in kljub takrat zgrajenim novim objektom (klet, skladišča), bo v prihodnjem letu potrebno povečati zmogljivosti.

V oktobru bodo v Celju odprli na Partizanski cesti številka 5 (nekdanja gozdna restavracija) prodajno skladišče.

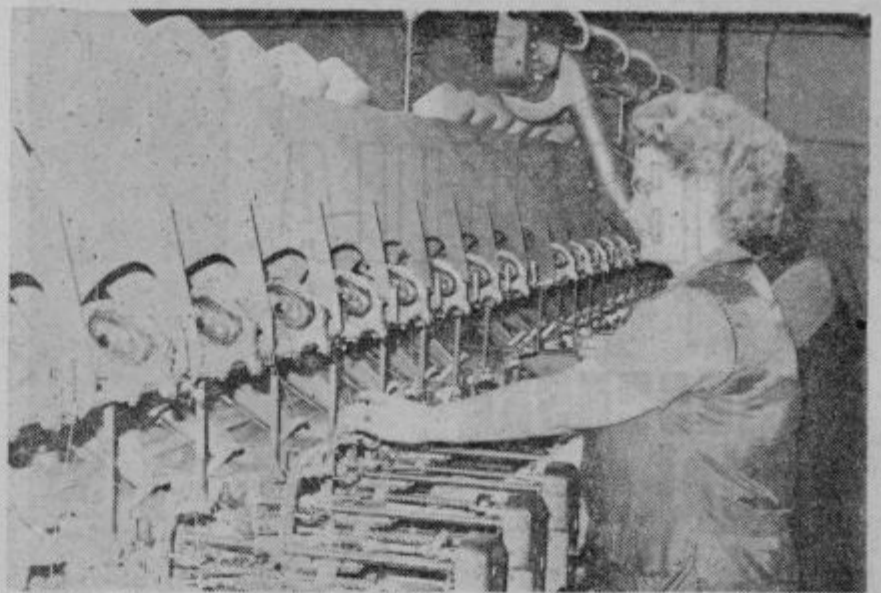
Na obrtnem sejmu do njihov prodajni asortiment razstavljen, zbrani asortiment (tri steklenice) pa bo v prodaji po izrednih sejemskih cenah.

Vabijo na obisk na obrtni sejem in v oktobru v maloprodajno skladišče v Celju. Pridite na kakovostno kapljico!

Obrat družbene prehrane, ki so ga v Metki usposobili letos, bi bil v ponos tudi kakšni gostinski delovni organizaciji.

Cisto drugačno pa je delo v pripravilnici pri novem, modernem stroju. In kmalu se bo temu pridružil še en prav takšen...

VSESTRANSKA RAST V METKI

● Kolektiv tekstilne tovarne METKA v Celju dosega iz leta v leto boljše poslovne rezultate. Kljub kriznim obdobjem, ki spremljajo tekstilno industrijo že vrsto let in se pojavljajo vedno na nov način, vselej pa prizadevajo kolektive, si je prizadevni kolektiv METKE le utri svojo, z jasno perspektivo določeno pot.

● Poleg stalnih prizadevanj za nenehno rasti proizvodnje si je kolektiv v tem letu zadal tudi nekatere druge naloge, ki pa jih je tudi uspešno opravil. Predvsem so njihovi napori veljali trem osnovnim nalogam: investiciji v Kozjem, rekonstrukciji pripravilnice v matičnem podjetju in družbenem standardu delavcev. Pa si oglejmo te tri stvari nekoliko pobliže.

Obrat METKE v Kozjem posluje kot temeljna organizacija združenega dela. Ze to pove, da je v organizacijskem in tehnološkem pogledu objekt za ključni, zato tudi ni bilo težav ob vzpostavitvi novih samoupravnih odnosov.

V tem letu je bilo v obnovo tega obrata investiranih skupno nekaj manj kot milijardo starih dinarjev, ki jih je prinesel delno republiški sklad skupnih rezerv, del-

no pa tudi kolektiv Metke. Urejena je bila nova zgradba s 1.350 kvadratnimi metri površine, poleg tega pa tudi preurejen ves stari del. Sanirani voz, higienski prostori, ambulanta, kuhinja z jedilnico in kotlarna, pa še kompletna telefonija in zunanja ureditev. To je le nekaj podrobnosti, ki so bile urejene, če ne štejemo zraven tudi tega, da so v celoti asfaltirali vso okolico. Ko bo vse dokončno urejeno in bo ob novih strojih stekla tudi na novo osvojena najsoodobnejša tehnologija, bo tod zaposlenih 185 ljudi, predvsem žensk iz Kozjega in njegove okolice. Trenutno v tem obratu že dela 132 delavcev. Kaj pomenijo ta delovna mesta za to območje, naše regije, najbolj vedo le tisti, ki so morali še pred nedavnim zapuščati domače ognjišče in si iskati dela drugod. V bodoče bo dela tudi tu dovolj...

TOZD v Kozjem je specializiran obrat za proizvodnjo posteljnine, ki si je spričo svoje kvalitete in tradicije firme že zagotovil svoje mesto na tržišču. Po programu, ki ga imajo, bodo letos izdelali okoli 5 milijonov kvadratnih metrov, ko pa bodo v celoti izkoriščene vse proizvodne možnosti, bo-

do tod proizvajali tudi preko šest milijonov kvadratnih metrov tkanin.

Sicer pa je tako, da je tudi življenje v tem obratu živahno in veselo. Družbeno politične organizacije so precej aktivne, prizadevna pa je tudi mladina. Ko bo rešeno še vprašanje asfaltirane ceste do Podčetrtka, se bo kolektiv še bolje povezal s svetom, v katerega tako intenzivno prodira s svojimi kvalitetnimi proizvodi.

UKINITI NOČNO DELO ŽENSK

Eden izmed problemov, ki tarejo Metko (pa ne samo njo!), je tudi problem nočnega dela žensk in mladine. Tekstilna industrija je pač takšnega značaja, da se brez hudih ekonomskih in socialnih posledic, problema ne da urediti. Sicer pa računajo strokovnjaki, da bi ta problem v Sloveniji lahko rešili v naslednjih petih letih.

V Metki torej tudi glede reševanja tega vprašanja ne drže križem rok. Vlaganja, modernizacija in povečevanje proizvodnje v ključnih obratih bo postopoma prispevalo k temu, da se bo nočno delo žensk v bodoče lahko uknilo. Letos so se namreč lotili rekonstrukci-

je v pripravilnici. Kupili so dva nova stroja s 168 previjalnimi vreteni. Medtem, ko je prvi od obeh že montiran in že obratuje, pa bodo k montaži naslednjega pristopili v naslednjih tednih. Glede na to, da gredo k bolj produktivnim strojem z večanjem števila vreten, dosega večje proizvodne rezultate. To pa jim omogoča, da bodo dosegli v pripravilnici tolikšen obseg proizvodnje, da bodo postopno lahko uknilo nočno delo žensk. Računajo, da bodo že konec leta odpravili nočno izmeno v tolikšem obsegu, da bo tu delalo v tretji, nočni izmeni, le še 20% žensk. Če bo vse tako steklo, kot je predvideno, bo v tem obratu že konec prihodnjega leta delo teklo le v dveh izmenah in to delavke ponoči ne bodo več prihajale v tovarno. Sicer pa naj povem, da se v Metki sleherni nova proizvodnja (tudi hlačne nogavice) organizira tako, da je zagotovljena takšna produktivnost dela, ki omogoča obratovanje le v dveh izmenah.

Kljub temu, da so na področju tekstilne industrije še številni problemi, eden največjih je trenutno v strahovitem razkoraku med cenami reprodukcijskega materiala in

končnimi izdelki, si v Metki ob skrajnih naporih kolektiva prizadevajo ustvariti tolikšno akumulacijo, da bodo modernizirali delo tudi v ostalih obratih ter s tem omogočili, da bodo njihove delavke v prihodnje prihajale v tovarno le še v dveh izmenah. Ko bodo to dosegli, takrat bo v Metki resnično veselo...

SKRB ZA DRUŽBENI STANDARD

Poleg vsega omenjenega in seveda tudi še stvari o katerih pa bomo kaj več zapisali drugič, pa so v Metki letos veliko pozornosti posvetili tudi družbenemu standardu svojih delavcev, zavedajoč se, da je tudi po področje izrednega pomena, tako za dobro počutje delavcev v podjetju kakor tudi za rezultate, ki jih dosegajo na delovnem mestu.

V kolektivu so uredili moderno kuhinjo z restavracijo, v kateri dnevno pripravljajo obroke za vse tri izmene delavcev. Za ureditev najmodernejših kuhinje in lepe jedilnice so porabili okoli 40 milijonov starih dinarjev, kar glede na to, kako so obrat družbene prehrane uredili, niti ni veliko. Sicer pa, kaj bi

lepa kuhinja, če v njej ne bi bilo sposobnih kuharic in dobre hrane. Obroki tople malice v Metki so izredno bogati, jedilnik pa tako pisano sestavljen, da se ena in ista jed v toku enega meseca nikoli ne ponovi. Naj vam ob tem izdamo še majhno skrivnost. Delavci Metke prispevajo za svojo kvalitetno malico le 3 dinarje za obrok, vse ostalo krije delovna organizacija, ki je v letošnjih devetih mesecih že dotirala svojo kuhinjo z okoli 50 milijoni starih dinarjev. Taka odločitev kolektiva je v teh časih, ko nam cene (tudi hrane) vsak dan rastejo preko glave, resnično več kot na mestu. Enako kot delavci v Metki Celje, pa imajo urejeno seveda prehrano tudi delavci v Kozjem.

Skrb za vsakodnevno toplo malico (!) pa je le del skrbi za dobro počutje delavcev v Metki. Kolektiv je letos obnovil v Seči pri Portorožu svoj počitniški dom, v katerem je že letovala preko 200 članov kolektiva in preko 300 njihovih družinskih članov.

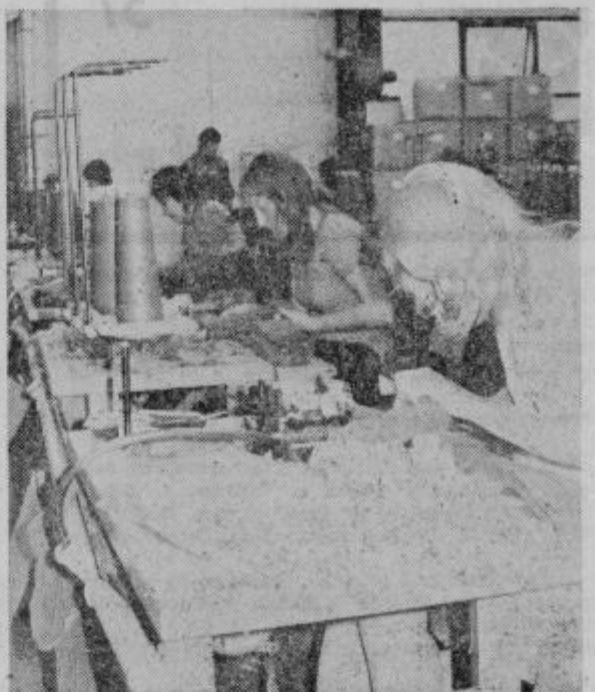
Bodi že tako ali drugače, kolektiv Metke, ki šteje že preko tisoč zaposlenih, je krepko stopil na pot hitrega razvoja in naglega napredka, ki se pozna na vseh področjih.

Delo pri navijalnih strojih je zahtevno, predvsem zelo natančno in tudi utrudljivo. Pri starih strojih še posebej...

V obratu, kjer delajo ženske hlačne nogavice, je v glavnem zaposlena mladina. Pridno strežejo dekleta modernim strojem.

Preko sto tisoč parov nogavic na dan izdelajo pridne roke delavk v Metkinem obratu. Za klepet tod resnično ni časa...

praktična
OBLAČILA
za
jesenske
dni

VELEBLAGOVNICA
TRONINA
CELJE

Zarja

ŽALUZIJE, ŽALUZIJE

Prepričani smo, da bi deset od desetih, ki bi jih vprašali, kaj proizvajajo v žalski Zarji, hitro odgovorilo: kaj, konfekcijo seveda, to ve vsak otrok... Da, to je že resnica, toda to je le del, manjši del resnice, kajti ZARJA ima v okviru svoje dejavnosti več smeri, o katerih smo nedavno tega že pisali, zato pa si danes približje oglejmo le eno izmed njih: proizvodnjo žaluzij.

Moderna arhitektura in stanovanjska kultura (tudi v zasebni gradnji) pač terja, da se stanovanjski ter drugi objekti vsestransko funkcionalno uredijo, tako da bo počutje v prostorih kar najboljšo, od česar pa je seveda marsikaj odvisno. Se zlasti velja to za nekatere predele naše domovine, kjer so posebni klimatski pogoji, to je v našem primorju.

Že nekoč so ljudje okna svojih hiš zaščitili s polknami. Danes delamo to seveda na veliko modernejši način in eden izmed najuspešnejših je uporaba žaluzij. Ko se je kolektiv žalske Zarje odločil za tovrstno proizvodnjo, je bil ravno še pravi čas, da se je vključil v naše tržišče in tako postal v treh letih renomiran proizvajalec

žaluzij, znan po vsej domovini, še zlasti v primorju.

V žalski ZARJI izdelujejo štiri osnovne tipe okenskih in balkonskih žaluzij, harmonicer: drsne žaluzije, harmonika žaluzije, žaluzije na protuteg in žaluzije sistem polkne. Pri velikih objektih v glavnem uporabljajo drsne žaluzije, ki se odlikujejo po mnogih prednostih. Ravno zaradi tega se ta vrsta žaluzij vgrajuje predvsem v velike stanovanjske objekte, hotele, bolnišnice; skratka povsod tam, kjer je potrebno funkcionalno pokriti velike površine. In če že govorimo o njegovih prednostih, potem je prav, da naštejemo vsaj nekatere: rokovanje z njimi je izredno enostavno, so izredno funkcionalne za pokrivanje velikih površin, izdelujejo jih lahko v poljubnih dimenzijah in seveda po željah in potrebah naročnika in še ena prednost jih odlikuje, zavzemajo zelo malo prostora. Navadno jih vgrajujemo na koncu balkona ali na fasado, če gre za okno. Seveda pa so enako uporabne tudi ostale vrste žaluzij.

In zakaj je povpraševanje po ZARJINIH žaluzijah tako

veliko? Predvsem zaradi tega, ker lahko naročnikovi nudijo žaluzije v dvanajstih pastelnih barvah, kar pomeni, da je mogoče, v katero ne bi bilo mogoče z estetskega vidika dati njihovih žaluzij. Navedena je obstojnost plastike iz katere so žaluzije izdelane, velika, saj prenašajo temperaturo plus 80, do minus 20 stopinj Celzija, ne da bi tem prišlo do deformacije oziroma odsvetlosti barve, katero obstojnost je zajamčena. Poleg naštetih lastnosti pa se ZARJINI žaluzije odlikujejo po izredno nizki teži, saj na kvadratni meter le teže 7 kilogramov teže.

Zaradi vseh teh lastnosti o katerih smo govorili, je pravilni in normalni izpolnili trajnost žaluzij, ki je tično neomejena in to je naročnik izrednega pomena.

Mnogi objekti, zlasti v Dalmaciji, so že opremljeni z ZARJINIMI žaluzijami, še več jih bo v prihodnje, kajti mnogi so že spoznali, da objektov praktično in močno ustrezno zaščiti, vanj ni vgrajene žaluzije pa izdelujejo tudi v Zalecu.

ODSLEJ PO AVTOPLAŠČE IN DRUGE GUMIJASTE PROIZVODE

FERDO GODINA
BELE
TULPIKE

Roman poklanja bralcem slovenija

avto

avtomotor

51

CELJE

Pozno je že moralo biti, kajti malo parov se je še vrtele po hiši. Bili so samo taki, ki si ves večer niso upali na svetlo

Truden sem bil. Spal bi rad.

»Domov bi šel,« sem dejal krčmarju in se obrnil od ostalih, ki so prodajali zija. »Z menoj pojdete, Rataj.«

»Dobro, pojdem,« je dejal Rataj. Pri vratih sem se obrnil.

»Cigani z menoj,« sem zapovedal. Videl sem Gezo, kako je pomignil muzikantom. Prijeli so instrumente. Zajela nas je mrzla noč. Cigani so mi igrali potnico. Dekan naj ve, da mi je zadosti, sliši naj, kako prihaja domov njegov kaplan.

Rataj me je vodil pod pazduho. Cigani so šli za nama in nama igrali. Nekaj ljudi se je nabilo med vrati gostilne. Zavili smo proti farofu.

Igrali so mi do praga. Cutil sem v sebi nezadržno

rioč. Nihče mi nič ne more. Smešno je, da sem tako dolgo molčal.

»Igrajte,« sem zavpil, da je odmevalo po dvorišču. V farofu ni nihče prižgal luči. Sunil sem v vrata. Z nogami sem tolkel v podboje, da je po stopnicah votlo bobnelo. Vedel sem, da v farofu nihče ne spi.

V kuhinji je zabrela luč. Motna senca se je premaknila in šla čez Cigane. Vrata v kuhinji so se odprla. Ključavnica na prikletnih vratih je zaškripala. Luč je svetila Trezi v obraz, da je bila videti še bolj grda, kakor je bila v resnici. Obraz se ji je podaljšal, sence okrog ust in oči so bile močne. Počakal sem, da so Cigani odigrali. Treza je stala med vrati in se ni premaknila.

S Cigani smo si segli v roke. Stal sem na pragu, ko so odhajali. Nato sem se obrnil. Zrl sem v Trezo. Gledal sem jo in vzkipeł:

»Kdo ima tu več besede, ti ali jaz!«

Z opotekajočimi koraki sem šel po stopnicah. V meni je gorelo. Zdrobil bi Trezo, dekana in Cotlina. Na vrhu stopnic sem se obrnil. Prijel sem se za ograjo. Nisem mogel zatajiti v sebi tega, kar mi je ležalo na srcu.

»Vi, potepuhi! Ne boste me več pribijali na križ. Ne boste me več, barabe!«

Prepričan sem bil, da stoji pri vsakih vratih kdo in me posluša.

»Kaj ste imeli prej? Se oblačiti se niste imeli s čim. Zdaj ste si nagradili bogastvo, capini. Nič mi ne morete! Zivel bom tako, kakor bom sam hotel.«

Odleglo mi je. Utrudil sem se. To mi je težilo dušo. Dekan, Treza, vsi naj vedo, kaj sem skrival toliko časa. Utrujen sem prišel v svojo sobo. Nisem prižgal luči. Sleknel sem se, se sezul in pustil vse razmetano.

XXXXX

Zgodilo se je, kakor sem pričakoval. Skof me je poklical v Maribor. Ceprav sem čakal na to vsak dan, se je vleklo dva meseca, preden sem bil pozvan.

Sel sem na pot. Ni mi bilo težko, kajti materi ne morem več pomagati. Do nje nimam dostopa in ga ne bom nikoli več imel. Svojo mater dobro poznam. Nikdar mi ne bo odpustila Rahele in tudi Ciganov ne. Gotovo je že zvedela za moje nepremišljeno početje. Se mnogo tihih, svetu nepoznatih solz se bo naužila, preden bo umrla.

Cakam v škofovi sprejemnici. Ničesar določenega ne morem misliti. Škofja se nisem bal. Veselil sem se, da bom videl dobrodušni obraz visokega pastirja. Jezilo me je samo, da mu povzročam neprijetne skrbi.

Sedel sem na stolu. Čakal sem, da se vsak trenutek

odpro vrata. Pripravil sem se, da takoj ustanem in poljubim ribičev prstan. Vse mu bom po pravici povedal. Cas teče, Roke imam potne. Sonce siplje svetlobo v okno. Podobe škofov na stenah so slepe in čiste.

Kljuka na vratih se premakne. Vrata se odpro in stopi počasi v sprejemnico.

Obraz mu je bil resen. Takega še nisem videl. Ni mi du dobre volje ni bilo na njem. Postal me je strah, sem ga pozdravil, je sklonil glavo. Ni mi rekel besede, mi je roko in jaz sem mu poljubil Petrov prstan.

»Prezvišeni, pozvali ste me,« sem dejal. Gledal visokemu pastirju v oči. Za spoznanje so se mu spet Doigo časa me je nepremično gledal.

»Da, poklical sem vas.« Govoril je prijetno in mi je bilo tega, kar sem storil. Sklonil sem glavo in mi Kriv sem bil.

Zdelo se mi je, kakor bi se škof šele sedaj odločil kaj bo storil z menoj.

»Počitek vam je potreben, gospod kaplan.«

Imel sem vtis, da me pomiluje. Odpri sem usta, bi mu pritrđil. Toda on je počasi šel z roko pod lepo leno haljo. Nekaj je iskal. Malce sem čakal, kaj se bo dilo. Brez moči sem bil in voljan storiti, kar mi bo povedal.

Prezvišeni je potegnil izza halje malo, štirioglato mo. Preletel je pisanje, kakor da bi se hotel prepričati je pravo. Za spoznanje je dvignil glavo in zgubil Presenetil me je, ko mi je ponudil pismo.

»Berite,« je dejal.

Vzel sem list. Takoj sem spoznal roko, ki je pisala vrstice. Bila je materina. Nisem mogel zadržati roko, kateri sem držal list, da mi ne bi trepetala. Posabim da stojim pred škofom, ki me opazuje. Udarca, ki mi je šel tako nenadoma, nisem mogel skriti. Preletel sem znano materino pisavo.

»Prezvišeni nadpastir!«

Vem, da je drznost motiti Vašo prezvišenost, toda moram storiti zavoljo svojega sina. Moj sin je šel na katero sta ga poklicala Gospod Bog in blažena Marija. Postal je nevreden služabnik božji. Zato Vas silim jaz, njegova mati, razrešite ga njegovih duhovnih dolžnosti in pošljite ga domov. Tu, v samoti, ga bom šala spraviti spet na pravo pot, kamor ga je poklical. Krvavi mi srce, ko Vam to pišem, vendar mi Bog da moram tako storiti.

Z upanjem, da boste uslišali mojo prošnjo, se ljubljam s hvaljen bodi Jezus Kristus.

Bistrica, 17. avgusta 193...

Zrimova

V NOVO PRODAJALNO „SAVA“ NA MARIBORSKI CESTI V CELJU

ZENIN
VSAKDANZA MLADE
MAMICE

Tokrat sem se spomnila vseh tistih srečnih žena in deklet, ki so v veseljem pričakovanju. Pa ne, da bi moda ukazovala tudi njim, ne. Lahko pa jim pomaga vzbuditi občutek, da so tudi one lahko prikupne in lepe oblečene. Moda je prav tako orgia vse tiste skoraj popolnoma enake obleke, ki so jih še pred nekaj leti nosile vse noseče ženske. Prinesla jim je nove svežine, preprostosti in mladosti.

Tako je lahko dnevna obleka za nosečnico zelo ljubka. Pod prsmi je nabrana in celo poudarjena. Ima globok štirioglat izrez in kratke zavahane rokave. Spodaj oblečemo topel puli ali bluzo.

Tudi za boljše priložnosti smo lahko zelo svobodne. Tako je druga obleka pod prsmi rezana in močno krojena navzven. Sicer povsem enostaven kroj poživlja velik koničast ovratnik in zavahki na rokavih.

Prav tako se ni treba izogibati priljubljenim barvam. Izberemo pač tisto, ki našim lasem in očem najboljše pristoj.

Staša Gorenšek

MED ŠTIRIMI
OČMI

HRIPAV GLAS

Stara sem 16 let in obiskujem srednjo šolo. Že precej časa se srečujem z neprijetno nadlogo, ki je v zvezi z mojim glasom. Po kratkem molku ali pa po daljšem govorjenju mi postane glas hrupav in nizek. Zdi se mi, da imam v grlu neko zapreko, skozi katero ne more glas. Ko se skušam odkašljati me v grlu zapreče.

Verjemite, da je ta nadloga zelo huda in neljuba, posebno v šoli, ko sem kaj vprašana. Kako se moram šele prizadevati, da dobim čist glas, kar pa ni neopazno!

Upam, da mi boste svetovali in tudi pomagali.

MARIJA

DRAGA MARIJA,

edini nasvet, ki ti ga lahko brez škode dam, je pot k zdravniku. Ta edini bo namreč lahko ugotovil ali gre za organsko napako ali le za psihološko počutje, ki v trenutkih neugodja reagira tako, da se ti glas zatika ali zniža. Bolj zaskrbljujoča je zadeva zato, ker praviš, da te v grlu tudi boli, zato le pojdi k zdravniku, ki ti bo stvar pojasnil.

SPOLOVILO
ME PEČE

Sem že čisto obupan, ker kadar grem na malo potrebo, me spolovilo strahovito peče. Sem tudi sramežljiv in imam spolne odnose z dekletom, za katero pa ne vem, če je zdrava. Lahko sem se okužil od nje, zato sem z njo tudi prenehal hoditi. K zdravniku ne grem, zato mi vi svetujte, kaj naj si naredim, da bodo bolečine ob potrebi na vodo pojenjale. Morda bi mi svetovali kakšno domače zdravilo?

TONE

LJUBI TONE,

tudi vas nemudoma pošiljam k zdravniku. Naša rubrika ni mazaška, zato vam ne bom dajala nobenega nasveta. Niti ne vem, ali ste mladi ali ste stari, kje živite, kako vas boli. Tudi nismo poklicani, da bi dajali medicinske nasvete na daleč. Nujno vam je potrebna zdravniška pomoč, pa nikar se že vnaprej ne obožujete s sramežljivostjo. Morda pa le niso krivi spolni odnosi z dekletom? Obtoževati je najlažje. Jaz bi vam svetovala najprej pregled pri zdravniku, potem pa šele obtožbe na vse strani. Da vas malo potolažim, vam lahko povem, da je vsega lahko kriv le nedolžen prehlad. A ne delajte si utvar, zato le krepko pot pod noge!

MISLI UHAJAJO

Trinajstletno dekletko in hodim se v šolo. Pa ravno tu problem, ker pri učenju ne morem zbrati. Misli mi uhaajo vse drugam, k obiskanim knjigam in tudi fantom. Fanta res še nimam, bi ga rada imela. Moje sošolke jih že umajo, celo po več. Je kaj na be, če bi ga že imela?

PRELJUBA MOJCA,

si pa res dvakrat pomisli, ker me sprašuješ take umnosti. Pojdiva lepo vrsti. Misli ti uhaajo drugam zato, ker ne moreš skoncentrirati. Je res značilnost tvoje let, let v razvoju, pa moraš zato zbrati in voljo usmeriti le v učenje. Fanta lahko imaš, boljše, če ta še ni izšla in krvi, ampak le kakšen idol med pevci in športniki. Hudo pa bo, ti bodo misli nanj še prej jemale moči, tako da bo potem šlo v šolo vedno bolj navzdol. Oziraj se na ostala dekleta in sošolke, ki se fantov v svojih letih tudi večkrat izmislijo.

Draga Mojca, pa brez zamere — jaz bi te dala čez kolena in te našelja. Potem bi premislila o trpljenju tega sveta malo manj pa bi mislila na vse ostale stvari. Tako bi dosegla bistveno ko bi nakuhala jezo, se vrnila h knjigam, šolskim seveda. Lep pozdrav vsem skupaj!

NATAŠA

Javna skladišča

KONEC 1. FAZE

Z letošnjim letom je pričelo z delovanjem tudi podjetje Javna skladišča v izgradnji Celje. Na osnovi konzorcija, v katerega so vključena nekatera celjska podjetja, so bila zgrajena skladišča v skupni površini 10.800 kvadratnih metrov koristne površine. Tem se je pridružila še vrsta infrastrukturnih objektov, med njimi tudi upravno poslopje. S tem je bila končana izgradnja prve faze tega za celjsko gospodarstvo nadvse pomembnega podjetja.

Kaj pomeni za uspešen razvoj gospodarstva sodobno skladiščenje blaga z integralnim transportom, to vedo le tisti, ki so vpeljani v podrobnosti nove dejavnosti v našem gospodarstvu, to je sodoben transport in skladiščenje blaga. Kolektiv Javnih skladišč, šteje že preko petdeset delavcev, je v prvih devetih mesecih letošnjega leta že krepko presegel devetmesečni plan realizacije, saj so ga presegli za 26 odstotkov. V tem pa je tudi dokaz, kako potreben je bil ta objekt za celjsko gospodarstvo. Za to, da so lahko v tem sorazmerno kratkem času že pretovorili 36.000 ton raznovrstnega

blaga, so morali v delovni organizaciji visoko dvigniti storilnost dela. V prvih devetih mesecih letošnjega leta so že dosegli na delavca 1.307 kg premanipuliranega blaga na uro na enega delavca. Taki rezultati so odraz ugodne strukture in sodobno organiziranega tehnološkega postopka. Delovne organizacije našega območja se v vedno večji meri poslužujejo uslug JAVNIH SKLADIŠČ, to pa predvsem zaradi tega, ker so že spoznale vse gospodarske prednosti kompletne paketa uslug, ki jim ga nudijo pri JAVNIH SKLADIŠČIH.

Dosedanji rezultati so več kot dokazali, da je bila odločitev o gradnji javnih skladišč v Celju več kot utemeljena in nujna. Sveda pa se ob tem že postavlja vprašanje izgradnje druge faze, postavitve novih skladišč okoli 16.000 kvadratnih metrov koristne površine. Za doseg tega bo zopet potrebno ubrati isto pot kot v prvem primeru. Gospodarstvo bo moralo nastopiti z združenimi sredstvi, saj se bo sleherni vloženi dinar še kako bogato obrestoval.

Verjetno ni potrebno pou-

dariti, da v vseh primerih ni smotno, da si delovne organizacije same grade doma svoje skladiščne prostore, temveč bi bilo smotrnejše združiti sredstva za izgradnjo druge faze. Pri tem je zlasti mišljeno vlaganje v izgradnjo tistega prepotrebne prostora, ki bo v bodoče celjskemu gospodarstvu samo v pomoč in korist. Pri tem pa seveda ni mišljeno, da bi ne gradili svojih skladišč tam, kjer so leta nujno potrebna za normalni potek proizvodnje in pa seveda pri velikih grosističnih trgovskih podjetjih.

To, kar smo v Celju enkrat že uspeli in dokazali, kaj se da napraviti z združenimi sredstvi, bo treba realizirati tudi v prihodnje, s čimer bo v Čretu nastal bodoči transportni center z vsemi pripadajočimi službami, tako da bodo blagovni tokovi lahko sledili razvoju oziroma integralnim procesom transporta in skladiščenja blaga. Pri tem pa imajo odločilno funkcijo tudi JAVNA SKLADIŠČA, katerih dosedanje uspešno poslovanje je dokazalo, da sodobnega gospodarstva ni mogoče organizirati brez sodobnega skladiščenja in transporta blaga.

Objava spremembe delovnega časa in sprejemanje strank pri občinskih upravnih organih občine Celje od 1. 10. 1973 do 30. 4. 1974.

UPRAVA
SKUPŠČINE
OBČINE
CELJE

obveščaja

občane, delovne in druge organizacije, da od 1. oktobra 1973 do 30. aprila 1974 delajo občinski upravni organi, občinsko javno pravobranilstvo in služba občinskega sodnika za prekrške Celje

— v ponedeljek, torek, četrtek in petek od 7. do 15. ure
— v sredo pa od 7. do 17. ure.

Občinski upravni organi so dolžni sprejemati neavbljene stranke

— v ponedeljek, od 8. do 11. ure in od 12. do 15. ure;

— v sredo, od 8. do 11. ure in od 12. do 17. ure.

horoskop

21. marec
20. april

Oklevali boste v pomembni odločitvi, kar ne bo dobro. Morali boste poravnati stari dolg. V sobote bodite zelo previdni.

21. april
20. maj

V zadnjem trenutku boste ujeeli izredno priložnost, ki vam bo odprla velike perspektive. Nekdo vas bo skušal ovirati.

21. maj
21. junij

Cepprav boste imeli polne roke dela, vas to ne bo motilo, da se ne bi lotili novih nalog. Srečanje z neko osebo ne bo prijetno.

22. junij
22. julij

Manjša sprememba vam bo dobrodošla, ne bo pa ostala brez posledic. Imeli boste velike finančne težave. Tudi izlet bo odpadel.

23. julij
23. avgust

Zamerili se boste svojemu šetu, a ne po svoji krivdi. V prihodnjih dneh bi se morali izogniti vsemu, kar je v zvezi z denarjem.

24. avgust
23. sept.

Čakajo vas mnogi problemi, od katerih jih boste večino lahko rešili. Za dobro počutje bo poskrbela oseba, na katero ste pozabili.

24. marec
24. april

Od vas bodo zahtevali mnogo, zato je bolje, če ne tiravate s svojimi sposobnostmi. Izogibajte se vsaki prepričani.

24. okt.
22. nov.

Računajte s presenečenji, ki vam bo vzelo sarkonično tedna bi se bilo varno spuščati v kakšno turo. Vse premislite.

24. maj
21. junij

Vaše nezadovoljstvo nima osnove, lahko pa bo stilo drugim. Mnogo razmišljali, namesto da je ukrepali.

22. dec.
20. jan.

Ponudila se vam bo priložnost, da bi uresničili svoj cilj za to pa boste morali zbrati precej poguma in pameti.

21. junij
18. avgust

19. febr.
20. marec

Trudili se boste, a ne brez uspeha. Računajte na močnejše osebe, ki bo varno prepeljala vašo past.

KOVINOTEHNA
EXPORT
IMPORT

KOVINOTEHNA
EXPORT
IMPORT

KOVINOTEHNA
EXPORT
IMPORT

na
**VI. obrtnem
sejmu v Celju**
- od 28.9. - 7. 10

**sejemski
popust**

do 50%

**potrošniški
krediti**

**dostave
na dom**

**kupili
boste lahko**

termične aparate, štedilnike
peci
hladilnike, pralne stroje
gospodinjske potrebščine
orodje
radio in TV aparate
kotle za centralno kurjavo

KOVINOTEHNA
EXPORT
IMPORT

**DAJE
POPUST**

**KUPCE
TERMICNIH APARATOV
ČAKA PRESENECENJE!
SHRANITE BLOKE!**

**NOVI
technik**

37

NOVI TEDNIK - Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Sentjur, Smarje pri Jelsah in Zalec - Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: V. kongresa 10 - Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand; Tehnični urednik: Drago Medved - Redakcija: Milan Blazina, Edi Goršič, Jure Krašovec, Dominika Poš, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik, Tone Vrabi - Izhaja vsak četrtak - Izdaja ga CGP »Delo« - Tisk in klišaji: CGP »Delo« Ljubljana - Rokopisov ne vračamo - Cena posamezne številke 1 din - Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun 50102-601-20012. CGP »DELO« Ljubljana - Uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00